

مَدْرَسَةُ دُرُودِ

اے ایچ۔ احمد برادرزہ بک سلیز پبلشر شاہی بازار
چیدر آباد

سوره سنڌي ادب

صاحب خان سوره ميرائي

Cell No: 0344 3919786

0300 3404488

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

الحمد لله هي مجموعة كهي ڪوشش
صحت ۽ جانفشاني سان جنهن جي

جنهن جي معنيٰ خراج سادہ واسطي مسلمان
جي عام فائدہ لاءِ آڻي ٿو. اچي. احمد برادر
بيڪسيلو بيلشور. اسٽيٽس عمارت مشاهدي
پڙا رهندا باد مست جي چيپو.

قَاعِدُ وَسِنْدِي اَلِفْ بِيْجُو
عَرَبِيْ حَرْفَن سِوَاءِ جِيْ حَرْفُ تَن جَا
مِثَالْ هِيْثْ يَكْسَلْ اِهِيْن

ا ب پ پ پ ت ت ت ت ت ت ج
پاڻر پاڻر پاڻر پاڻر پاڻر پاڻر پاڻر پاڻر

ج ج ج ج ج ح ح د د د د د ذ ذ ر ر
ايمان چار اچاڻ چڻ ڌار ڌار ڌار ڌار ڌار ڌار

ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق
ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ

ق ک ک گ گ گ ل ل م ن ن ڻ
ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ ڦاڻ

و ه لاءِ ي وَالسَّلَامُ

هِيْ حَرْفُ اَن مَرُڪَبِ اِهِيْن

ڏر	ڊر	جهه	ڌر
ڏراپڻ	ڊراڻه	جهڙاڻ	ڌريه
نهه	لهه	گهڻون	زه
پاهو	ڪلهوڙو	گهڻون	پڙهو

تُورَنَامِيُون سِنْدِي زَبَان مِین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَارَاهِيَان سُو دِي جُواگو عَلِيمَا
جُگَاءِ جَنِّه صَاحِبِکِي سِيکَا سَارَاهَا
عَالِمُ عَلِيمُ مُون دِي مَوْتُو مُلکِ خدَا
کِیڑ کِی سَلَهَن دُو تَهْنِي تَعْرِيفَا
جُو پَاکُ پَر وُر يادِ شَاهُ مَوْلُو مُکَرَّمَا
جِيکِي جِيهِي مُون دِي سُو جِيهِن کِين بَدَا
جَنِّه عَرَشِي اِيَا يُوکَر سِي نُوخ ع قَلَمَا
کُتُوکُن سِي سِيکِي پَاکُ دِي پِيَدَا
سَبَاجُ هُو سَب پَر سَاکُ سَمِيْعَا
کَرِي کَمَرَا يَاسَدِي يَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ
خَالِقُ رَازِقُ رَحِيمُ دِي نَائِمُ قِيَوْمَا
سَمِيْعُ صَانِعُ مُون دِي بِحِيرُ عِي يِينَا

جَنِّهَنْ يِيْدَاكُؤْ يَاثِدَ لِي مِيْرُ مُحَمَّدِ شَاهِ
 سَرُوْرُ شَفِيْعُ جَهَانَ جُوْ اَرْتَشَنْ اَدَارَا
 مَهْرُ مَزِيْ مُرْسَلِيْنِ سِيْوُ شَاهِنْ شَاهِ
 رِيْ بَارُوْر حَمَانِ جُوْ خَتْمُ الْاَنْبِيَاءِ
 سُوْنَهَنْ سِيْئِيْ مُرْسَلِيْنِ دِيُوْ دِيْمَنِيْ
 عَالَمَ لِكَا اَسْرِيْ اِلَى اَحْمَدِ اَصْلَى اَللّٰهِ عَلَيْهِ
 مَوْثَرِيْ وَ اَنْتُوْنِ لَدُوْنِ يَسِيْ لِيْ يَرْبَانِ
 جِيْ كُؤْ چُوْرَهِيْ يِيْدَ جِيْتَنْ شَاغِ جُوْ شَعَاعِ
 اِيْرُوْ عَالَمِ مِ نُوْرِيْ نَشَا نَا
 وَ دِيُوْ دِيْنِ حَضَرَتِ رَسُوْلِ جُوْ چُوْدِسِ چُوْدَارِ
 كَانَرِ جُوْ سِيْ كِيْتَارِ مِنْجِهْ اِيَا اِسْلَامَا
 مَوْلِيْ مَرَهِيْ مَوْنِ دِيْ جِيْنِ اَنْدِ وَاِيْمَانَا
 جَارِيْ يَا رَحَضَرَتِ رَسُوْلِ جَا سِيْنُوْ سُوْهَا
 سِيْجَا مَعَا بِيْنِمِ سَبِيْ كَامِلِ كِيَا اِيْ
 كِيُوْنِ تَعْرِيفُوْنِ تَنْ جِيُوْنِ مِيْرُ مُحَمَّدِ شَاهِ
 عَادِلِ عَامِلِ زَاهِدِ گَهْتُوْنِ مَجْهَرِ ضَارِ حَمَانَا
 عَابِدِ عِبَادَةِ اَبَرَا مَزَا هِدِ زَمَانَا
 صَابِرِ شَاكِرِ سَبِيْ يِرْمَتِيْ رَبِّ رِضَا
 كَنْبِيْنِ نَدِ كُوْرَتِيْنِ يِرْمُطْلِقَا مَوْرَا

مَوٰلِي تَنُون مَر تَبُو تَنِينِ كِي تَوَرَاءَ
 سَارَ اَهي تَنِين صَاحِبِ كِي عَجَبُ جَنِينِ اِيڏا
 ڪيئن منجهان ڪي ڪري صانعُ صُنْعَتَا
 قَادِرُ جِي قُدْرَتِ كِي ڪَمِي مَوَرِ نِڪَا
 صَاحِبِ جِي سَارَ اَهي حِدَ نَهَ حِسَابَا
 هَلي ڪَرِيَانِ بِيَانِ خَلَقَتَ جُوسُوِي سِيَا
 تَهَ ڪَنهَ پَرِ سِي بِيڏا ڪَڏا خَالِقِ مَخْلُوقَا
 پَرَ اِيڏا نِ خَلَقَتَ نَهَ هِي ڪَڏي ڪَڏي اِيڏا
 عَرْشِ ڪُورِي ڪيئن هُون ڪَوَلُوحِ قَلَمَا
 مَوَرِ اَمَلَهَ نِڪَ نَهَ هُوَ اَجُورَ نَهَ جَهَانَا
 اَدَمَ ڪيئن اِيڏيُونَهَ ڪَڏي شَيْئَا
 تَنَ نَهَ نُوَرِ نَبِي جَامَ جُو پَهَرِي ڪِي بِيڏا
 مَوٰلِي مُلڪَ جَهَانِ جِي پَرِ قَرَرِ بَادِ شَاهِ
 نِي جَاهَ نِڪَ وَرِ هِنِ جَامَ مَدَ اِيڏا
 ڪيئن اِنهائي اَڪِري جِي اِيڏي رَوَايتِ اِهَ
 مَڏَ ڪُورَ تَهِنِ جُو هِي پَرِ يَڪُنِ شَاعِلَمَا
 تَنَ جَدَ هِي پَرِ بِيڏا اِيڏو مِيرُ مُحَمَّدَ شَهِيدِ
 نَبُو نَبِي جَامَ جِي نِي ظَاهِرُ ظُهُورَا
 يُو جَبَرِ مِيلِ جَهَنِمِ صَاحِبِ جِي پَارَا

نازل ڪيوني مٿي ٿاڍر ڦرانا
 پهرين وٺي آيو وڃي سوا ڦر اسوڙنجا
 تانگي ڏينهن ڪيترائي مڌه ٽڙاڻا
 پئي ايند وڃي پئي لڙي هوسا سگه وڃي
 اچي وهند وڃي هوسا مهنڊا ڦڙوڙا
 خبر وٺ ڏيند وڃي هوسا سڏي ٿوڻ ارض سما
 ڪڍن هن وٺي هوسا حضرت وٽ ملڪ جبريل
 ٿي هن پئي فاطمه ڇوڻي پئي ڪڍي
 ته وڏو ڪير چار ڀاڙي رسول الله صلى الله عليه
 ٿي هن مير محمد ٺهاري ٿوڏو نه حضرت جبريل
 تان جبريل جواب ڏنو ته ڀاڙي رسول الله
 وڏو ڀاڙي چار ڀاڙي گهڻون آڇون ڪنان
 تان چيو مير محمد ڪار ٿي چيو وڏو ڀاڙي
 تانچي وڏو ڀاڙي ڪنان ڀاڙي رسول الله
 وري چيو رسول رب جي مير محمد شاه
 يا جبريل چو ڪن ڪيدين ڀاڙي
 اهي گهڻي ڀاڙي ڪي شمار وڃي
 تانچي اهي ڀاڙي موني گهڻون اڀاڙي
 جن اڀرن ڏهن ڀاڙي ڪر ڦٽار ڀاڙي عرش

دَنُوهُو مَوْن تَهَنَكِي اَهَرِي طَرِيقَا
 جِيئي سَوَا لَهَنْدُو ايرِنْدُو هَوَتَارُو مَنجِه عَرِشَا
 مَدَّة مَدِيدَه كِيئري گهي اِيَا
 جُو ايرِنْدُو سَوَا هَوَتَارُو مَنجِه عَرِشَا
 سَتَر هَزَار وَرِهِي كِنْدُو هَوَجَتَا
 جُو وِجِي سَوَا التَوَتَارُو مَنجِه عَرِشَا
 سَتَر هَزَار وَرِهِي ايرِي نَمُو
 جُو وِجِي سَوَا ايرِيو پِيَا طَان تَهَان
 اَلهي سَوْنَه مَوْرِهِي سَتَر هَزَار وَرِهِي
 دَنِم ايرِنْدُو تَهَنَكِي سَتَر هَزَار ايرِي
 قَادِم جِي قَدَر تَكِي كَمِي مَوْرِنَكَا
 تَهَنَكِي دَنُو جَوَاب جِيئَرِي لِي مِيَر مَحْدَشَا
 تَهَوْتُو اَسَانجُو مَنجِه تَهَن تَارِيَا
 اِيَا جَان اِي سَوَا هَوَا گهي مَدَّة مَدِيدَه
 مَدَّة بِيَا تَكَ وَرِهِي اِيَا گِي خَلَقَتَا
 تَهَانِيو عِيَدَا اَكُو اِيَا يَا قُو تَا
 هَوْتُو اَسَانجُو تَهَن مَنجِه تَوَرَا
 جَدَهَن نَكْتُو تَوَرَا اَسَانجُو مَنجِه اَقُو تَا
 تَهَن كَنَان شَوْق فِرَاقِي قَانِي شَوْتَكُو

تَهَانِیُو عِن تَارِیْم رَکَا یُو مَوْلِیْ مُلْکِ خَدَا
 تَان جَدْنَهْن تَارِیْ مَجْهَان نِکْتُو سَوْنُور تَجَلِیْ
 تَدْنَهْن پَیْدَا کِیُو یَا پَدِیْ هِیْکَرُو دَرِخْتَا
 وَدُو هُو سُو دِیْ کِهْم بِلَنْد کُھُون بَالَا
 نَالُو یَقِیْن تَهْخُور کِیُو رَحْمَانَا
 مَوْلِیْ مُؤْمِن جِی دِلْم سَوِیْقِیْن رَکَا یُوَاه
 تَشْه پَنیَا طَان پَیْدَا کِیُو قَادِر کَرِیْمَا
 مَجْهَان نُوْر تَبِیْ جِی پَا کِیْرِیْ پَرِیَان
 صُوْرَة جِیُوْن یِکِیْ جِی اَتَا هِیْن اَعْلٰی
 تَهَانِیُو عِن پَیْدَا کِیُو مَوْلِیْ ذَه دَرِیَا
 پَهْرِیُوْن دَرِیَا عِلْم جُو پُو سَنَد وُعْمَلَا
 تِیُوْن دَرِیَا حِلْم جُو چُو تُوْن سَنَد وُعْشَقَا
 پِیْجُوْن دَرِیَا صَبْر جُو جِی هُوْن نِغْمَتَا
 سَتُوْن دَرِیَا نُوْر جُو تَارِ کُ تَفِیْسَا
 اَنُوْن دَرِیَا عَقْل جُو تَشْوِیْ پَیْدَا
 نَا تُوْن دَرِیَا شُکْر جُو دَهُون سَنَد وُقُورَا
 پُر طَکْن بَغَابَة جِیَا زِیْ دَهْن تِیْ اَکْرَا
 هِیْکَرُو دَرِیَا حِیَاء جُو پُو مَعْرِفَتَا
 جَدْنَهْن اِیْهِي دَرِیَا سَیْیِیْ تَمَامُ تِیْعَا

تَدَهِنُ فَرْمَانِيُو يَا تَ دَ تِي مُو لي مُلڪُ خدَا
حُڪْمَ نِي جِي تَوَرِي تِي تَوَرِي جِي يَا
تَدَا اُچِي گَهَر تُون دِي تِي مَنجِه دَرِيَا
گَهَرِيُو تَوَر تَن دَرِيَا تَن مُو حِب فَرْمَانَا
سَترَ هزار وَر هُو مَدَت مِيدِيدَا
جَدَهِن پُورَا وَر هُو تَبَا سَترَ هزارَا
تَدَهِن اَمَر تِيُو تَوَرِي دِي جِي يَا
تَدَا نِڪَرِيَا اُچِي گَهَر تُون مَنجِهائي دَرِيَا
تَدَهِن مُو حِب اَمَر رَ تِي نِڪَرِيُو تَوَرَا
گَنان دَرِيَا تَن سِي نِڪَرِيُو تَوَرِي پَهَرَا
تَدَا تِي سَوَهِن تَوَرِي اِشَرِيَا دَا
گَنان دَرِيَا تَن قَدَرَت جِي مُو لي جِي مَهَرَا
پِي رَسِي حُڪْمَت تَوَرِي مَنجِهائي دَرِيَا
عِلْمَ عَقْلَ عَشِقَ صَبَرُ شُڪَرَانَا
حَيَاءُ حِلْمُ حُڪْمَتِ مَعْرِفَتِ مُو لي
فَقْرُ قِنَاعَتِ مَرْتِي شَرِيعَتِ نُبُوْتَا
بُؤن پِي هزار تَن حُڪْمَتُون گَهِيُو يَارَا
پِي اِهِي كِتَابَنِم اَهَرِي جِيَا
تَدَا كِتَابُ نِي جِي مَنجِه سِي گَنَهِن دَرِيَا

دَہ دَہ ہزار و رہ سجد اشوق منجھا
 جتھن نکتو نور سو منجھا یی دیا
 بھرا یو سو اچھی موجب فر مانا
 صورتہ شبیہ اگر و خلوی جمالا
 حسن حیرت گت تو خوں با خیا لا
 مثل سائی پکی جینی ایوار د ب منجھا
 تہن حکمہ تھو نور کی دیتی یار
 یہ جور تون یا نہیا نکرا ای نور مون سیدا
 تظاہر تھی مہنجی سینی حکمتا
 عتبی پیدا تو منجھا یی مہنجی سب خلقتا
 کھر یوا ہی مون جھنکی یا نہنجی یارا
 تہن نور تھی جا م جی چند یا نکرا
 ہکڑو لکھ جو وہ ہزار تر اتیا پیدا
 کن گم جیا انم کین جیا زیدا
 سی گری پتا تھن ساعت حکمتا قظرا
 منجھا ن تھن پیدا اکٹا مولی ملک خدا
 ہیکڑو لکھ نین جو جو وہ ہزار ربا
 و دامت یی تہم تھی سو ست ہوا
 وری امر تھو نور کی موی جی طرفا

تہ چور تون یا نہجیا انگرا ای نورمون سندا
 تہ چور ورتو رتی جو اش سبک خدا
 چور ورتو یا نہجیا نورمل نور خدا
 تہ قر اکرتا ویر تہن جیئی اکہ منجھا
 پھرین منجھان پیداشو ملک حیرتلا
 پیداشو قر تی بی منجھان ملک کائیلا
 وری تیرن مرتبوا شو او انرا
 نورمل نور رتی جی کی موئی جیئی درگا
 تہ چور تون اکہ ڈائی ای مہنجا محبونا
 تہ اکہ چوری یا نہجی رتی جی نور
 وری ڈائی اکہ منجھان تہ کیرتا قر اجلہ
 پھرین منجھان پیداشو ملک اشراقیلا
 پیکر عزرائیل پیداشو قر تی بی منجھا
 وری امرو شو نور کی رتی جی یا را
 تہ چور تون یا نہجیا انگرا ای نورمون سندا
 تہن چور تا انگرا یا نہجیا نور سندی تہ
 کری پکا کن منجھان جیئی تہ قطرا
 پیداکو پھرین منجھان عرش عظیم
 بی منجھان کر رتی کی پادشہ پیداکو

اَمْرَسَيْنَ اللّٰهَ جِي پَر وَر بادشاہ
 وَرِي دَائی کَن مَنجھان قَر اَبَ کَر
 پھر مَنجھان لَوَح کِئو پائتے پيدا
 قَد رَتسِين قَلَم شَو قَتِي پِي مَنجھان
 وَرِي اَمْر شَو نَوَر کِي صَاحِب جِي يار
 تہ چور تون مَنجھان يَ اَهَنجِي اِي نَوَر مَنجھان
 تَن مَن چورِي پيشاني يَ اَهَنجِي يَ کَرِي پَر
 کَر يَ پيشاني مَنجھان يَ وَر اَبَ قَطَر
 پيدا اَتو پھر مَنجھان سَو نَفار و شَسَا
 قَمْر شَو قَد رَتسِين قَرِي پِي مَنجھان پيدا
 وَرِي اَمْر شَو نَوَر کِي دَشي جِي يار
 تہ چور تون جَسو يَ اَهَنجُو اِي نَوَر يَ کَر
 تَن مَن چور تون جَسو يَ اَهَنجُو ناز کَنو
 کَر يَ قَر اَکَن مَنجھان سَت شہ ويرا
 سَت طَبقاتنہ مَنجھان تِي اَيَن حَا
 وَرِي دَائی کَل مَنجھان قَر اَسَت کَر
 سَت رَمينوت تَن مَنجھان قَد کِيون پيدا
 وَرِي حُکْم شَو نَوَر کِي دَشي جِي يار
 تہ چور جَسو يَ اَهَنجُو اِي نَوَر مَنجھان

تَذَاهِنَ جَوْرًا وَجَسَدًا نَهْجًا وَآمَرَسَ مَوْلَى
كَرَّ نَاجِيًّا سَوْرًا خَ مَنَجَهَانَ نَكَّجِيَّ اَنْ قَرَا
مَنَجَهَانَ تَنَهْنَ يَمِيدَا اَكْثَا قَا دَرَكْرَمَا
بَهْشَتَا اَنْ تَذَهْنَ مَنَجَهَانَ تَنَآئِي يَمِيدَا
يَمِيدَا اَتَشُو يَهْرَتَن مَنَجَهَانَ جَنَّتْ فَرْدُوسَا
هَوْنَدَا اَنْبِيَّ شَهْنَ مَرْعِيَّ وَ دَا اَعْلَمَاءَ
بِي مَنَجَهَانَ جَنَّةِ الْمَاوِعَا تَتَوِي يَمِيدَا
هَوْنَدَا شَهِيدَا تَهْنَمَ عِيَّ مَتَقِيَّتَا
تَتَن مَنَجَهَانَ جَنَّةِ النِّعِيمِ تَتَوِي يَمِيدَا
هَوْنَدَا اَنْكَاتَهْنَمَ مَوْلَى جِي مَهْرَا
جَوْتَن مَنَجَهَانَ تَتَوِي بَهْشَتَا دَا اَلْقَرَارَا
هَوْنَدَا اَحَافِظْ تَهْنَمَ سَنَدَا اَقْرَا اَنَا
يَتَن مَنَجَهَانَ قَطْرِي تَتَوِي جَنَاتِ عَدْنَا
هَوْنَدَا اَنْبِيَّ تَتَهْنَمَ عِيَّ طَعَا دِلَا
جَهَن مَنَجَهَانَ قَطْرِي تَتَوِي بَهْشَتَا دَا اَلْسَلَامَا
هَوْنَدَا اَفْقَارِ صَابِر تَهْنَمَ مَنَجَهَانَ تَوْرَا
سَتَن مَنَجَهَانَ قَطْرِي تَتَوِي دَا اَلْمَقَامَا
هَوْنَدَا اُمُومِن تَهْنَمَ جِن جَو سَجْوَ طَيْمَانَا
اَنْبِيَّ مَنَجَهَانَ قَطْرِي تَتَوِي بَهْشَتَا دَا اَلْخُلْدَا

تَنهَن مَرهُونَدَا شَخْصَ سَيِّ مُؤْمِنِ مَنجَهَا
جِي چَتَا قَط بَرَكَتِ كَلِمِين جِي هُونَدَا
وَدِيُون قُد رَتُون قَادِر جُون كَمَال حَكْمَتَا
يِي اَمَر تَسُو نُورِ كِي مَوِي جِي يَارَان
تَجَوَر جَسُو پَا نِه جَوَايِ نُور مُون سَنَدَا
تَد هِن چَوَر تُو جَسُو پَا نِه جَوَايِ جِي نُورَا
كِر تَا ذَاتِي سُو رَا خ مَنجَهَان نَك جِي سَت قَر تَا
اِيَا يَاسِين اَن مَنجَهَان دَفِيخ سَت سَجَا
بَهَرِيَن مَنجَهَان قَطَرِي جَهَنم تَسُو پِيدَا
بِي مَنجَهَان قَطَرِي پِيدَا اِيَتُو تَلَطِي
بِيَن مَنجَهَان حُطْمَة تَسُو چَوِيَن مَنجَهَا جِي مَنجَهَا
پَنجِين مَنجَهَان سَعِير تَسُو چَمِين مَنجَهَان سَقَر
سَتِين مَنجَهَان هَا وِيَة تَسُو لِي جِي دَوَر خَا
وَرِي اَمَر تَسُو نُورِ كِي دِي جِي يَارَا
تَجَوَر تُون جَسُو پَا نِه جَوَايِ نُور مُون سَنَدَا
تَد هِن چَوَر تُو جَسُو پَا نِه جَوَايِ جِي نُورَا
نُو لَك نَك تَا قَرَن جَا مَنجَهَان دِيَن نَسَا
تَا رَا مَرِي تَنهَن مَنجَهَان خَالِق خَلْق تَا
اَمِين رُوشَن اِيَن مَر هَبَر رَقِيَق تَا

مَوْرَ هَالَهَن وَاثُون تَابِيْدَ رَشْدَ بِجَرَا
 مِلَّ ثِيْن رَوْشَن رَا تَكِي دِيْمَهَان لِكِنَا
 حَكِيْم جِي حِكْمَت كِي حَدِّ نَحْسَابَا
 قَادِر جِيء قُدْرَت كِي كَمِي مُرَنَكَا
 وَرِي اَمْر تَوْرَب جُو تَوْر كِي نَبِيَا
 تَه چُوْر هَت جِيْطُونِي نُوْر مَوْن سَنَدَا
 تَه هِن چُوْر تُو هَت جِيْطُون نَبِي جِي نُوْر
 ذَه قَرَا تَهْن سَاعَتِه تَشَا يِي بِيْدَا
 قُرِي مَنجَهَان پَهْرِيْن بَا دُصْرَ تَوِي يِيْدَا
 يِي مَنجَهَان دَا ءُ فَرَقَرُ كُو كَرِيْمَا
 تِيْن مَنجَهَانِي دِكْتُوْر عَدُّ نَالِي وَا ءُ
 چَوْتِيْن مَنجَهَان وَج تِي بَرَق سَتَا يِيْدَا
 مَنجِيْن مَنجَهَان رُوْح تِيُو سَنَد وَا مَخْلُوْقَا
 تَوِي مَخْلُوْق اِنْسَان سِي تَوِي جِنِيْمَا
 تَوِي مَخْلُوْق بَرَجَا تَوِي سَنَدَا اَبْرَا
 جِهَان مَنجَهَان صُوْر تِي سِنْدِي اِشْرَافِيْلَا
 دِيْدُو تُو كُ جَهَنَّم مَلِكِي بِيْرَا
 سَتِيْن مَنجَهَان يِلْمَرَا طَرْتِي اَتِيْن مَنجَهَان عِلْمَا
 نَابِيْن مَنجَهَان يِيْدَا اِيْتِي سِيْدَرَه مَتَه

دِهين مَنجَهان قَطري تَسُو دَر رَحَت طَوِي
 وَرِي اَمُر تَسُو نُورِ كِي دَڻِي جِي يَارِ
 تَجُورِ تُون جَسُو يَانِهِنجُوِي نُورِ مُونِ
 تَنَدَ ۛ چُورِ تُو جَسُو يَانِهِنجُوِي جِي نُورِ
 كِرِئَا ڏاڻِي هِت مَنجَهان پُونِ ڏَه قَطرا
 مَنجَهان پَهَرِي پِيءَ اَتَسُو شَرابِ طَهُورِ
 پِي مَنجَهان مَڳِي تِي كِرِئِي مَنجَهان
 چَوِڻِي مَنجَهان قَطري ڪُو تَرِ تَسُو پِيءَ
 پَنجِين مَنجَهان قَطري اِي دَه رَاطِ تِي پِيءَ
 چِهين مَنجَهان مَوِي تَسُو سَتِين مَنجَهان حَرِ بَهَشْتِ
 اَنڻِي مَنجَهان پِيءَ اڪِئَا مَوِي مُلڪِ حَدا
 مَيُو بَهَشْتِ جَا جِي ڪَهْشُون لَدِئَا
 نَاڻِي مَنجَهان قَطري ڪِرِئَا تَسُو دُنيَا حَا
 دِهين مَنجَهان قَطري قَصَرِ تَسُو بَهَشْتِ
 وَرِي اَمُر تَسُو نُورِ كِي دَڻِي جِي يَارِ
 تَجُورِ جَسُو يَانِهِنجُوِي نُورِ نِي جَا
 تَنَدَ هِن چُورِ ۛ جَسُو يَانِهِنجُوِي جِي نُورِ
 دَ ۛ قَطرا اَنگَرِي مَنجَهان مُحَمَّدِ جِي نِڪَتَا
 مَنجَهان تَنهن پِيءَ اڪِئَا قَادِرِ ڪِرِئَا

جوڙي جوڙ جهان جي ڪيائون تمام
 سون پهرين قطري منجهان ٿي پيدا
 ريو پيدا پي منجهان ڪوڪر ٿي
 ٿي مهتر سليمان جي منڍي ٿي منجهان
 چوٿين منجهان پيدا ٿي مهتر موسيٰ جي عصا
 پنجين منجهان مهتر اشما عيل جو گهوڙو پيدا
 اٺ حضرت صالح جي ٿي پيدا اڇين منجهان
 ستين منجهان قطري گهوڙو ٿي پيدا
 اٺين منجهان حيوان ٿي نائين منجهان
 ڏهين منجهان پيدا ڪٿا پکي پيدا
 دري امرتو نور کي ڏيئي جي پاري
 چور جو پان هجواي نور محمد جا
 تڏهن چور جو جو پان هجوني جي ٿي
 اره منجهان ده قطرا دري ٿي پيدا
 پهرين منجهان عاشق ٿي سندس الله
 ٻي منجهان شاڪر ٿي ڪند ٿي شڪرانا
 ٽين منجهان پيدا ٿي عارف عرفاء
 چوٿين منجهان خليفن فقهه فقيها
 پنجين منجهان پيدا ٿي حافظ قرانا

ڇهين منجهان مفسر تڏا صاحب عقل جا
 ستين منجهان پيدا تڏا عالمن علم
 اٺين منجهان عامل تڏا صاحب قصور جا
 نائين منجهان صالح تڏا طالب ذهين منجهان
 دري امرو تڏو نور کي تڏي جي پيارا
 تڏو رتب پانهجا اي نور محمد جا
 تڏهن پور تالاب پانهجا نبي جي نور
 ڪرمان تڏهن ساعت پور اڏهه قطرا
 پهرين منجهان قطري شڪرتي پيدا
 ٻي منجهان مشڪ تي گلاب تين منجهان
 چوٿين منجهان زمين بهشتي ڦير کي پيدا
 پنجين منجهان عشر تڏو نبي پيدا
 ڇهين منجهان ياقوت تڏا ستين منجهان مرجانا
 اٺين منجهان جواهر تڏا قل نائين منجهان
 ذهين منجهان سنگه پارس تڏو پيدا
 وري امرو تڏو رتب جو نور کي نسا
 تجور تڏو زبان پان هجي اي نور مونس
 تڏهن چوري زبان پان هجي نبي جي نسا
 تڏهه قطرا تڏهن منجهان تڏا پيدا

سید
 علی
 الدین
 صلی

پهرين منجهان قطري سڄي تڻائي پيدا
 ٿي منجهان عابد تشا عبادت ڏاڍا
 تين منجهان پڙهين ڳاڙ تڻائي پيدا
 چوٿين منجهان مومن تڻائي صاحب تقوي
 پنجين منجهان پيدا ايتسا صاحب شڪر جا
 ڇهين منجهان صادق تڻا ستين منجهان صاحب بند
 اٺين منجهان پيدا ايتسا محب نبي
 نائين منجهان متقي تڻا ڏاڍا ڪردھين منجهان
 وري اتر تڻو نور کي ڏيئي جي پيارا
 چور تون جسو پيان هيوئي نور محمد جا
 تڏه چور تڻو جسو پيان هيوئي جي نور
 ڪري اٿي ساعتم پور اچار قطرا
 پهرين منجهان قطري خاڪ تي پيدا
 ٻي منجهان قطري آب تسوي پيدا
 ٽين منجهان اٿس تڻو چوٿين منجهان واء
 وري اتر تڻو نور کي ڏيئي جي پيارا
 ڏکڻ اختيار تون پاڻي اي نور محمد جا
 منجهان ان جي تولين مذڪور جي تڻا
 تڏهين اندو اڏو ڏي لمبي جي نور

يَا عِيسَىٰ هَا أَنَا تَنكِ كَرِيَان حَقِيقَا
خُوشِ اِيحِي جِيكُو مُونَكِي سَوُ كَرِيَان قَبُولَا
تَدَهَن هَن هَاي وَبُونُور نَبِي جُومَنِي اَلشَا
اِيحِي اِيوَا لَش جِي كَنَلِي كِنَار
دَنُوسَلَام اَلش كِي نَبِي جِي نُورَا
وَعَلَيْكَ السَّلَامُ جِيوَا لَش تَمَهَن دِشِرَا
دِين مَعْرُورِي اَلش مَن نَبِي جِي نُورَا
جِيَا تُون اَلش كِي اَز رُوعِ عِتَابَا
تَدَاي اَلش كَرِيَان تُون كَم كَهَرَا هِن مِشِرَا
تَا اِيحِي كَرِيَان كَم يَاهِن جِيكَا مُون رَمَا
تَدَهَن نُونُور نَبِي جِي دِنُون جَوَا نَا
دَه كَهَرِي رَضَا بِنْدِي جِي جُوكَرِي كَم هِنَا
تَدَهَن جِيوَا لَش كِي نَبِي جِي نُورَا
كَر نَظَر تُون يَاهِن دَكُو عَيْب تَوَه آم
جِي كَهَرُو عَيْب مُونِمَاي نُونُور نَبِي جَا
جِي يَكِي اِيهَان تُونِي اَدَايِي وَاه
تَدَهَن اَلش دِنُونُور كِي اِهَرُو جَوَا نَا
تَدَهَن عَيْب تُون اِهِن بَسَا سِي عَيْب وَارَا
جِيوَا نُونُور نَبِي جِي يِي عَيْب اِلَا حِدَا جَل وَعَلَى

چيؤ نور کلمون التیش اند و ایشمانا
 نهانیؤ و نور نئی جو هائی و یومی واء
 دناشین سلام و اشکی پانجهی پان
 و علیک السلام چيؤ واء میتر محمد ^{صلی الله علیه و آله}
 تده چيؤ واء کی نئی حی نور
 دسی مغر و ری تهنجی قوه قویا
 نه کرس کمه تون کهر ای زور واء
 تانجی کریان کمه پانجیا پهنجی سانیضا
 تده چيؤ نور نئی حی واء کی جوابا
 نه نسا رتون پا ایم نه اهی تو مکو عیبا
 تانجی عیب مونم کهر وئی نور نئی جا
 حی اهی عیب تو مراهتری طهر قما
 چمن اچن تون نه نظر مری عیب تو مراه
 تده من عجر کری نور کی جباء منه ویرا
 یا نور پید اکو یات دئی تو کی بی عیبا
 تده چيؤ نور نئی حی بی عیب اده خدا
 بیو بند و سیکو عیب وار واه
 چيؤ نور کلمون واء اند و ایشمانا
 وری وری و نور نئی جو تکر و تخیلا

اِيُو هلي يائي تي ڪناري ڏريا
 ڏنائين مڃڻ وري پاڻي ۾ گهي ايار
 تڏو هلي گهي ٽڪي ڏاڍو ڏاڍا
 چيو نور نبي جي سلام پاڻي ڪنا
 وارو سلام نور جو يائي تنهن وٽ
 تنهن چيو نور نبي جي جواب پاڻي
 ته ڪم تون ڪرڻ ڪهڙو منجهان ڪمن
 تانجي ڪڍڻ پاڻي جيڪا مون رضا
 جي شاه رضا ڪهن تي ڏيئه ڏي ڏاڍا
 جيڪي گهي سو ڪري مڙو مختارا
 ائي پاڻي اهي عيب توڻي خبر ڏکا
 تانجي ڪهڙو عيب مون ۾ ائي نور نبي ڪا
 جي پوندي ٻيئي توڻي سنڌي مخلوقا
 ڏوڻي ڇڏيندا توڻي پاڻي ۾ ڪيلا
 ڪئي عذر خواهي پاڻي پاڻي ڏاڍا
 مهڏا نور نبي جي جو خطا ٿي اني
 ڪو نور نبي جي امير پاڻي ڪا
 ته پڙه ڪلهون نور چيو پاڻي اند وائنا
 تهاڻ پوءِ نور نبي جو اٿيوان ماڳا

وري موني اسهيو نور نتي: وڏو نه خاڪا
 نظر اتي جان ڪيو نتي جي نور
 ڏي نائين عاجز غريب گهي پيچدا پار
 ڏي نوسلام خاڪي نتي جي نور
 وعليك السلام چيو خاڪي تنهن ويرا
 چيو نور ڪمون خاڪي اندو ايمان
 ڪيو قبول خاڪي نتي جي نور
 اول آخر تنهن کي ڪيو قبول
 هاڻي خالي سامڪو مالهو مخلوق
 ڪنارن چين طبعي جي جو تومند نور
 منڪر انشي تيم باري اهيڻ بکا
 تيان خاڪي تيم اتي اهيڻ جوتا
 خاڪ منجهان پيدا ڪن موني ڏرويشا
 واء منجهان پيدا ڪن سب تڪڙ وارا
 ۽ جيري منجهان بچيل نياشي ميسدا
 پالي منجهان پيدا نياشي پيڙي زرداور
 تن سينکي نور ساي موند تي رزقل
 ڪونه ساري ڪيڙهيڻ پير منجهان بچدا

تو تری نیک بنداہوں سی عیادت وار اپیک
 دے ن سبھی رسائی موندی رزقا: تو تری
 سی پخیل ہون توئی متکبرا: توئی ظالہ ہون
 سی کوری فقیرا: تو تری صالح ہون سی ک
 وری بد بختا: تو تری وحش مرٹا توئی طیور
 رزق رسی تن سبکی رات روز مر
 سی برکت نور نبی جی محمد امصطفی
 یں فرمایا یار دینی ملک جی مولی
 تہ مون پیدا کونو نور نبی جو پھنچے نور نبی
 حبیب کیم یا فہجو تھکی نشوڑا
 عزت شرافت مرتبہ بزرگی بالا
 کیم مکان تھجوا تہا ہون اعلا
 مہیاب پوئی پیداروکا میل کمال
 سونھن صلابت و تر و جلوی جمالا
 مہر مری مرسلین تہ اندکرتوڑا
 دبی شرف شفیع کی بنوارقا: نور
 ضمیر یلا تھجاسب نور نبی کمال
 ایام و لا کانت محبوی امیں نبی اودا
 موسر دار نبین جوع سندوا خوفنا

شَرَفَ دُنايِین شَفِیعِی سَند و قَاب قَوْسا
 طِلَہ لَیس تَهَنجُو مَرَّتِی مَذکُورَا
 مُحَمَّدُ رَسُولُ اللہ صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ اٰوٰلِہٖ وَسَلَّم اَچِیو قَادِرِ کَرِی
 نَائِبُ کَرِی تَهَنکِی دُنايِین نَبُوت
 مَہدِ مَرَّتِی مُحَمَّدُ تَتُو اَوَّلِ اَبِتَداءِ
 وَدِی شَفَاعَتِ جَهَنجِ شَفَاعَتِ عَظَمِی
 صَاحِبِ شَفَاعَتِ صَاحِبِ شَرِیعَتِ سَند و قَاب قَوْسا
 مَحْمُودِ اَمَشْہُو جَهَنجِ جَا اَیَنِمَا عَلِی
 کَیُونِ خَدَمَتُون تَسْجُون مَلِکِ جَبَرِ شَرِ
 عَلِی عَلِی تَهَنجُو دُورِی دَرَا اِنَا
 اَہِی قَتْرَانِ کَرِی مَر تَهَنجُو مَذکُورَا
 کُونِ کَرِی تَهَنسِی مَبَا حَتُمُو مَوْرَا
 مَوْرِ یُون مَسِیون کَافِرِجِی صَاحِبِ فِصَاحِی
 اَہْرِی عِزَتِ اَحْمَدِ حَامِی دِی دَا تَارَا
 حَبِیْبِ کُشَا یَا تَهَنجُو تَهَنکِی سَوْرَا
 دُنايِین شَرَفِ شَفِیعِی مَتَجْہَانِ حُضُورَا
 ہائی وری کرمان بیان سند و صفتِ سَا
 مَتِی کَنانِ پَرِین سَیْنِ سَندِی سَرِ دَارِ
 صُورَتِ شَکْلِ سَندِی کَرِجِی جَوْدِہِی مَا

ابراهيم اني الرو كرشس جو شعاع
 جا را پرون سندس ۽ متو ڪشادا
 پڻ ڪارائي گهي مڻي اڪين ۽ سڀي
 نڪ جا مڃو سهڻون سسپن ۽
 ۽ چيليم بار ٿيڪ گهي ۽ سڀو ڪشادا
 مور نه پوي پيئي پا چيو سندس ڀريان
 پڻ مڻي مبارڪ مڻي پا چيو سندس الله
 زند سو هاري شفيجي ڪر موٽي موحيا
 موحيا ري محبوب جا سونھن رخسارا
 پڻ ڌار هي نرمل نور جي موحيا ري سورا
 پڻ جيڪي وار ڌار هي مبارڪ ۽ هواموجود
 سي هڪڙو لک چار هزار چار سائا هٿ وارهو
 ۽ تي وار اڃا تڻم ساسپي ڪارا
 جيڪي سڀني تي شفيج جي ۽ پڻ انگن وار هو
 سي چر لک چار هزار ۽ ٻه سائا اڪرا
 پڻ گهيون سڀون انگن ٿيون ڊگهيون ڌارا
 پڻ هيون حضرت حبيب جون تريون ڪشادا
 پڻ مڻي اتي حضرت جي جيڪي وار هو
 سي مڙ ٿي ٿي رهن لک ۽ ويهه هزار هو

پَتَنِ اُئي اگراسي تي ساء ۽ ويه وار هو
 تَتو حساب وارن جو حڪم سڪل مد
 ۽ هو اسرخ انگرا ميري محبونا
 پي نزم هو نازڪ گهون ابرا حيرا
 ۽ هو عبادت مريجي تحڪم مضبوطا
 پي هئن خوف خدا ۽ جو سدا هميشاه
 پي ميري محبت ملاحي ريجي گيانون ناراما
 تنه ڪري سست انگرا هو ائي نردا
 پي مرن هميشاه حبيب کي لئون مورا
 ڪين گهر يائون ڪڏهن نه تي سو دفعا
 وچين ويرا وريام کي تپ هو هميشان
 پر ڪاهل تڏا نه ڪڏهن تنه ڪري تورا
 پر هو صابر سب پر گهون خوشحال
 ناضي رضاء تي رهيا تادرجي ۽ قضا
 پي رني هي قوت حضرت محمد کي ملجي مولا
 قوت بن هزار مردن جي پا نهيني پاء
 بلڪ انهن نبي و نبي ڪامل جي قوتنا
 مودنه آجي قوت م ڪو برابرا هلا
 پي هو بار نبي پر سدا مهر نبوتنا

جِيئي دِيئا هُوَ اَهْتَرَا سَنَدَ احَضَرَةَ عَلِيَّ شَاه
 دِيئَه جَنگَ خِيَرِي كِيَاوَن جِت فَتَحَا
 جَنه دِيئَه رَا كِيَاوَن كَاهِي يِي كِي دَرَوَارِي
 هُو اَدِي تَالِيهِمْ كَر سُو دِگهو دَرَوَارِي
 ۽ گاهو جِيَالِيهِمْ كَر هُو موڪرايِي يِي رَا
 جِي هِن تَهَن دَرِي كِي حَضَرَت عَلِي شَاه
 تَان كَم تَنوگر هِيڪَرُو دِگهايِي يِي رَا
 تَن هِن هِي تَا جِي هِي اِيوَهَن سِيئ حَضَرَةَ عَلِي شَاه
 مَتَان لَنگ هِيوَسِي وَهِيَا جِيڪِي صَحَاب هُو
 سِيئِيَا پُو پِي رَا سِيو مِي تَر مُحمَد شَاه
 تَان دِيئِي لَنگ هِي تَرَا سَنَدَ احَضَرَةَ عَلِي شَاه
 تِيئِي جِيَايَن حَضَرَةَ حَبِيبي كِي اِي مِي تَر مُحمَد شَاه
 تَر لَنگ هِي وَهِيوَسِي لَهَم يِي رَسُوْلُ اللهِ صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ
 مَتَان كِي رِي مَوَن كَنان هِي پُو يِي دَرَوَارِي
 اِيئَن دَشَرَف حَضَرَةَ رَسُوْلِي دِي نَوَن دَا تَارَا

حڪايت مَجِيزي جِي

يِي مَدَالِيحَ الْاَنْوَارِ مِهِي مَذْكُورَا

جيئي هُوَ ڪا فرهيڪر و منجه مڪي مبارڪا
 منجه زماني حضرت رسولي مير محمد شاه علم
 رڪان نالو تهجو منجه ملڪ مشهور
 پاڻ سو پنهوار هُو اصيلي ايتداء
 توجا ريند هُو بڪريون ياسن منجه
 جواهي زندگي هڪر و مڪي کي بهرا
 يت ايتد و ويند و هُو محمد مصطفى
 رڪان پي تهن وائيم هُو ڪند و گذرانا
 هوز و باور مرڊ سو قوت توڙيا
 جيئي مرڊن پير اخو هُو ان چورينه
 سو هوز و راو ريدرو منجه سڄي عزت
 سو عدو هوني جو هُو ڪند و غيبت ڪلا
 پي چونڊو هُو ترشني گهي فخر منجه
 هڪڙي هن گذر جي مونکي سو محمد امينا
 تهوند ڪرنا دشمني جيئي اءِ سيوسا
 اءِ اهيان يعني وائي جي وريوي منکا
 تحراءِ قضي جي پي سيوسا سیکا
 ناخا و هيو دينه هڪر تي حضرت دونه حرا
 ورندي گي تو ناگير سورڪان پنهوارا

جِيَا ئِيَن حَضَرَت جِيِيڪِي مَنجهاڻي دَمرا
 تَه تُون ڪيَر اهيَن ڪي محمد تهجونا ۽ صل
 ڪي چاڻي نِي تون تُو ڪي ڪوئيَن اسلاما
 ڪي تون اهوئي اهيَن جوئيَن ڪيَن ڪلا
 تاچي اءِ اهوئي اهيَن مَڪي سوشنما
 تَن مَن چيو رُ ڪان حَضَرَة جِيِيڪِي تَه هلي اءِ
 اودو اها توت تو ڪي تِي جو تون چاڻي سِيَا
 اچ تَه جِيَن مون ڪَنان مَظَلَمًا مورا
 هوئيَن تون حَيَات دِيَا ۾ گهڻاڻي دِيَهَرا
 اچ تَه اڏمايُون پا ڀم پهاجي قوتا
 اهان اچي پلندي ڪه نڪي پا زهجي پاڻا
 پُٽ اهي شرط پا نهجو مَن مَن قو لا
 جي اءِ دَسِيندَس تُو ڪي نِي محمد امينا
 تَه دِيَن تَه سچو تهجونا ڪنڊ وسين قتل
 ۽ جي تون دَسِيندَس تُو ڪي اِي محمد امينا
 تَه دِه دِيندَسِين بڪريُون پُٽ سِيَا ڪي
 مور تَه مَچِيندَس تِنڪي وري تَه مَشا
 پُٽ پا مَچِيندَس سچو دِيَن تهجونا سچو تواله
 اچ تَه ڪريُون پا ڀم قوتا ڪي شَرڪا

تانجان چمتا پاٹم گد ری ویرم کا
 تان کیری ویدور کانکی میٹر محمد شاہ علیہ السلام
 جرت ہی وینو ارہ ائی سند ری رکانا
 تن ہ کیون رکان معدر تون محمد کی محمد
 تہ ائی قریش موزہ اتان سیکاسو ہارا
 تون سچو پھنجی تو لم ای محمد مصطفیٰ علیہ السلام
 پریان ورتھندس تو سین پو مرتبا
 دری ورتھیا پاٹم تان پٹ کرئو رکانا
 دری جیاٹن نی کی تہ ائی ارہ متان
 تن ہن ائتور کان جی احمد ارہ متان
 دری تیون مرتبویں جیور کانا
 اہی احان ہیکر وشرط مشروطا
 دھ بکر یون تیون پٹ دیندس توہن
 جی دسندین مونکی تیون مرتبا
 تن ہ ائی یاد کتار کان پانہجا بشر
 سنپارغا سچین کی متان تی مورا
 پٹ جیاٹن سدا کری اتھین اوار
 ائی لات ائی منیات ائی یاری ری عزا
 افرایتم اللات والعزی و

مَنَوَّةُ الثَّالِثَةُ الْاُخْرَى كَيْتُو تَرَانَا
 تَحْتَكِيَه فَدَ تَنْدَا مُونَكِي يَارِي هِنُوِيَا
 تَمُوَرِيَه مَحِيْنَدَسِ اَنَكِي هَرَكِي هَمِيْشَان
 تِيُون مَرْتَبُوِيْط دَرِي كِيَا تُوْن اَرِمَا اِشَا
 تَان يِطْ كِيَرِي وَدُوْر كَانَكِي مِيْر مَحْمَد شَا
 تَدِيَه تِيُو شَرْمِنْدُوِيْط وَكُوْ قُكَا نَا
 جِيَا اِثْنِ حَضَرَتِ حَبِيْبِي اِيَا مِيْر مَحْمَد شَا ^{مَلِيْ}
 تُوْن اِهِيْن سَحُو سَبِيْرِيْن مَنِيْر هَجِي قُوْلَا
 يِطْ سَحُو اَللهُ تَعَالَى اِيَا سَحِيَا رَسُوْلَا
 يِطْ بَا طَلْ كُوْرِيْشَا كُوْرِيْشَا اَكْدَا اَبَا
 يِطْ مَسُوْلَقِيْن مُونَكِي كَهْطُو وِيْسَا هَا
 اِيَان مَحْمَدُوْ هَمِيْكَرُوْ تُوْمَنَكَا تُوْمَلَا
 تَن هِيْن جِيُوْرَسُوْل رِيْجِي اهُو كِهْرُوْ مَحْمَدُوْ
 تَا اِيْجِي هُو جُوْدَرِخْتَا اِيَا اِيُوَادِيْ مَنِيْهَارَا
 اَدُ جِيْرَجِي اَنجُو اِيْجِي تُو مَقْدَا
 يِطْ اِيْجِي دِيْ شَاهِدِي سَنْدِي رِوَالْتَا
 تَدَا اِيْمَان اِيْمَان مُونَدَا كِهِيْ يَمِيْن مَنِيْهَا
 تَن هِيْن كِيُو اَشَارُوْ دَرِخْتَكِي مَحْمَد مُصْطَفَا
 تَان اَدَا اَنجِيُو اِيْجِي دِيْ شَاهِدِي شَوْقَا

وسد
علیه
سلام
الله
علیه
سلام

یو و دري و ثوما که پهنی مجر تو جاء بجا
 ذنور کان مجر و سند و میر محمد شاه
 میر ایوب و اسلام مهنه اختیو با
 حیائین حضرت حبیبی بی میر محمد شاه
 نه گاهی و ت تیه بکریون هو جو شرط
 تن هن دنون جواب تهنی میر محمد شاه
 تکه کریان بکریون تون اب اسلام
 تن هن حیائین حضرت حبیبی منجهانار
 نه کند احشرون مون متان ما هو مکی جا
 چو نه ا نه رکان مغلوب شو و یس قوت
 کیون هیون مون گاهیون و دیون ان هن
 فخر کما مون تنیم پهنی قوت جا
 وذا وین مون کنان تنائی هو
 اهیمر عمار ایهی اهوئی سببا
 یواسندس ایمان تو ای انشاء الله تعالی
 یجاتان کنه وقت جی اهیمر امیدا
 یو عمر سل موتی ایو محمد سخی دانه علی
 تان مهنه اگد ثوما میری سچو صدیقار ضی
 یو و حیائین پرین کی نه هیشین کی

تَدَّه دَتَاوَن حَمِيقَت رُكَانِي تَلَدِ نَوَاسَانِ
هَنِيَر هَو سَو مُقَابِلَوِ هَنِيَر مَدِ كُورَا
تَدَّهَن كُتُو شُكْرَان رُجُو حَضْرَة صِدِّيقَا
تَدَّي يَارِي حَضْرَتِ كِي رَبَّ يَانِ هَنِي يَارَا
اِهُو يَطَاطَا هَر تِيُو مَعِز و سَنَد و سَرْدَارَا
هَآي وَرِي تَعْرِيف جُسي جِي كَرِيَان بِيَانَا
سَيُوسَايِي مَرَهِيَان اِي مُو مَن مَرْدَانَا
يَط جِيُو خَشَبُو ي لَدِ نَو حَضْرَتِ خُوسَرُو مَشْكَ كُنَا
مَهَر نَبُوت بَن كَاهَن و چَر سَوْنَهَن سَرْدَارَا
كَهِي سَخَاوَت سِير مِير مُحَمَّد شَاه سَلِي الله
دَعْوَت كَرِي خَلَقِي كِي ي كُفَر كِنَان
مِيكَر و مَدِ يَكُو و دَه سِيرَان جَاكَازَا حَبِيبَا
يِي هَن وَرَة دُنْيَا م هُشُوا حَسَاكَا
يِيَا ار رَهَن وَرَه لَن كَهَا يَا و ن مَحْمُودَا هَسَرَا
كُتُو كُتُورِي رُوشَن جُسو سَنَد و حَضْرَة نَبِيَا
قَادِر كُتُو بَرَكَت مَنجَهَا مَتُو مُحَمَّد شَاه سَلِي الله
مُنَهَن بَقَاء مَنجَهَان يِيَدَا اِكُر كَن عَنِيَر مَنجَهَا
اَكِيُون يَزُور يِيَدَا اَكِيُون مَنجَهَا يِي حَيَا
لَب تَسِيَر مَنجَهَان دَنَد يِي نَو مَنجَهَان

نڪَ پمشتي غنير منجهان ڪٿو ڪر نما
 دل اخلام منجهان محبت ذوقنه خلقا
 به يا هون زور ورت ڪٿان ٿوت قوت
 هن اڪا نور ڪٿان پئي خشبوت
 ره يا قوت منجهان حور ٿو حبابا
 اندا نور منجهان پير ڪنا صبر شڪرانا
 پير عبادت منجهان پير ورڪن پند
 لئين رحمتون نبي تي ڪورين درود سلاما
 ۽ پير و من رحمتون ال تنهن ۽ پير اصحابا
 ۽ پير برڪت پلارن جي جي ٽايڻ تهن سنڌا
 ايمان سلامت بخشي تون مؤمنن کي مولي
 برڪت نبي ڪريم جي محمد مصطفیٰ ﷺ
 پير جيڪو نور ناصيڪي پڙهي پرت منجهان
 پڄاڻي آئي ته جيئي ملڪ جو مولي
 پير جيڪا حاجت مني توبهجي رب ملا
 تر ٿي قبول سائي مشجاب دعا
 نڪا پوي تهني اٿت ان نڪا
 نڪا ويا تهني نڪا پئي پلا
 نڪو نقصان ڏيئو نڪو منجهان

نڪو مال متاع ۾ نڪو منجه اولاد
 نڪو پوک نراهه ۾ نڪو پٽ وجهي
 پٽ جيڪو لڏي رکي گهر ۾ نور ناميڪا
 پوي پرتڪت گهر ۾ تهن جي توڙا
 مور نه ڪامي گهر ۾ تهن جو هرگز چري
 بلڪ تهن جو پٽي پڇي آتش ڪنان
 پراثر نه ٿئي پوت کي سڃيئي شهر
 نور ناميڪي گهر ۾ راکي جو شخص
 ايمان سلامت تهن جو هوئي هيشا
 ٿئي سڪات موت جي تهن پي اسانا
 اچي عزرائيل تهن ڏونه سو هاري صور
 ڪڍي رڻ ۾ تهن جو گهي نر ۾ ساڻ
 ٿي مرها تو شخص سوموئي جي مھرا
 ۽ جيڪو نور ناميڪي پرتي پرت منجهان
 ايمان پير جي تهن جو مطلقا مور
 جڏهن وقت وفات جو اچيس قرينا
 تڏهن اچي عزرائيل تنه ڏونه گهي خوشي منجهان
 پٽ ستر هزار ملڪن اچن رحمت جا
 طرف تنه شخص جي جو پرتي تهن کان

ڪي وري سڀي تهني منجهان يقين
 ڪي يڪي رکي پاڻ ڪن تحفي ڪري
 نه ٿي وقت موت جو ٿيس اسان
 پڻ ڪن جنازو تهنيو ملڪ موليا
 ٻي جي ٿي تهني منجهان نور
 منڪر نڪير ته زونه اچن خوشي منجهان
 ٿيئن اچي دين تهني دري بهشت منجهان
 ٿوري سڀي سڀي سڀي هو خوشحال
 پڻ اچن خورون تنه شخص زونه منجهان
 هتي سر هائي انکي ايتي فرحت
 جتي موت ۽ قيام سڀي گذري وڃي
 سا قدر ۾ رکعتن جو هوئي تنه ڪا
 ۽ ايتي دينه قيامت جو ٿوري اعليٰ
 ڪي تنهن ذات صراط اٿان ڪي بهت جنة جاء
 جامدة پڇا هزار وڃي ٿي عاصين ڪا
 سا هوندي اسان انکي گهي تحفي
 پڻ پاڻي حوض ڪوثر جو ٿي وڃي منجهان
 جا ٿيون جنة جا گهون محل موحار
 ۽ زمين ڪسوري سڀي ۽ گاهن عفران

مَكَانَ گهرن ۽ پھڻن جي موٽي يا قوت
 باغ سببي سون جاز تر جد جرت
 حلا رزفت سولسڻ موٽي حريرا
 يا قوت لعلون تيم هار هيري جا
 طعام تارا تيم ميو اموجا
 ڪٿر ڪند وڻجيو لڪو شمار
 جيڪو نور ناميڪي پڙهي ڀرت منجهن
 ته اڪو بخشه اچا ڪورين ڪٿر
 توڻي هون اچا ايترا گناهه
 جيترا ڏونگر زمين تي ڪ پھڻ تيجا
 ڪ جيترا يڪي زمين تيا ڪ وري حيوانا
 ڪ جيترا درخت زمين ڪ وري پن تي
 ڪ پڪر وار حيوانجا ڪ رتي جا دانا
 ڪ جيترا تر امينه جا ڪ شمار ملڪيت
 ڪ جيترا حرف ترانم ڪ پن شين جانا
 جي هون گناهه ايترا ڪنه شخص سند
 ته مو لو مڙهي مهر سين سب تيجا انام
 جوتائين دورخ ڪنان انش عذابا
 ٿيڻ يڪي منجه نامي عملن جي ايڏا ۽ اهر

جیئیں بکر جیاری کتاب پڑھیا ۽ ھیکر وچ ھو
 ۽ ستر ھزار ۽ ۵۰ سندی کرکیا ۽ متابعنا
 ھو ۽ راضی تھن شخصیتی قاد رکریما
 پٹ ستر ھزار شھیدن سند ویکاپیش عملا
 سحر جادو انکی کری کیت اشر
 نکو دی نہ جن کونکائی بلا
 ۽ کناشر شیطان ۽ دجال جی تی مامونا
 جیکو سو مارک جمعی پڑھی کسبی تھنہ
 کے وری پڑھائی کھنکی تیت سین کئی بکا
 نہ پٹی عذاب قبرن مرتبی نہ تین کا
 جیکو پڑھی پڑتین ھیکر وچ مرتبا
 کری سب حاجتون تھنچون پوریون بادشا
 کیتون نہ پوی قبری تھنچي مطلقا مور
 جیکو لکائی رکی ھرم کری تھویدا
 نہ برکت نور بی جی میر محمد شاہ
 تیر ترار تھنکی کری کین ایدنا
 نکا بند و نہ پڑو نہ کائی کا
 نکو گوشت نہ غبار کونکو دشمن بدراء
 نکو خوف خطر و تولی منجر دمریاء

جَنِّكَوَالِي تَمْنَم كُوشَك كِ شَمَا
مَ تَحْقِيقُ سُوْكَافِرْتِي نَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْهَا
اَمَامُ غَزَالِي مُطَالِح كَنْدِي لَدَوَكْتَابِ
يَكِي كِيَا پَدَرْوَكْدِي كِتَابِنَا
نَسُو خَفُو خَلْقِي نَبِي جُو نَسُو
خَدَهِن خَبَر سِي اِيهَا سُلْطَان مَحْمُودَا
تَدَهِن چَرَمِي اِيو پِنْدَه كَرِي پَانَهِي مُلْكَا
پِنْدَه رَهَن دِيَمَن جُو پِنْدَه هُو چَر تَهَن مُلْكَا
يَكِي رَكِيَا تِي پَات كَن تَحْمِي طَرِيْمَا
نَسُو خَشَا لَكُو رَاضِي سَاك رَضَا
وَرِي اِيو كَهَر پَهَن جِي كَهِي خُوشِي مَبَهَا
خِيَرَات كِشَا تِي وَتَر تَهَن هَزَار دِيَارِخَا
پِشُو سَوَا تِي جُو كِيَا تِي قُرْبَانَا
پِ هَزَار كِيَرَا فَقِيرِي دِيَا تِي حِيَرَا
پِ هَزَار مَشِكِي تِي دِيَا تِي طَعَامَا
پِ هَزَار مَسْجِد كَارِشَا تِي بِنَا
پِ هَزَار فَرَا تِي كِيَا تِي خِيَرَاتَا
سَتَر كُو كِشَا يَا تِي مَبَه تَحْتِ مَوْلِي
پِ هَزَار غُلَامَن جُو كِيَا تِي اَزَادَا

ۛ سَستَر مَكْتَبَ خَانَا كِيَا بِنَا
 ۛ سَستَر حَوْضِ كِشَا يَانِيَن يَا مِي حَا
 ۛ يَرَوَنَدُو هُو نور نامون سَلَا شوق مَنجَهَان
 ۛ تَا مَنجَاه مَنجِه رَاتِ هِيكَرِي لَدَا يِيَن خَوَا كَا
 ۛ ذَا يِيَن نور يَا يِيَن وَسَدُوا يِيَن
 ۛ هُو اَنهِي حَيْرَتَم مَسْت مَعْمُورَا
 ۛ تَا ذَا يِيَن مَنجِه سَهِي مِير مَحْمَد شَاه صِلَم
 ۛ يِيَن هُوَا مَلَا يِك مِير سِين سَستَر هَرَا رَا
 ۛ تَدَمَن جِيُو سُلْطَان مَحْمُودِي مِير مَحْمَد شَاه
 ۛ تَوْن اَحْوَا مَن كَنَا اَلَش عَن اَبَا
 ۛ يَهْشَت دَنكَار يَا تَوْن دِشَر تَهَن شِيَس تَو مَكَانَا
 ۛ هِي سِيَا حَوِيلِيُون حَجَرَا حُورُون قَصُورَا
 ۛ يِيَن جِيَكُوفِر هِنْدُو تَهَنِي سُوِيَتَا اَرَا دَا
 ۛ اَهِيُون ضَا مَن تَهَنِيَا قِيَامَت دِيَهَان
 ۛ يِيَن وَقْتِ مَوْتِي يِيَن يِيُون مَنجِه قَبْرَا
 ۛ تَرْت رَسَدِس تَهَنِي مَنجِه اَوَكِي اَنهِي جَاء
 ۛ كُتُوقَرَار مَوْفِيَن اَهِي قَادِرِ كَرِيْمَا
 ۛ سِيُو مَوْمِن مَعْنَا سَنَدَا اَحْمَد شَاه صِلَم عَلِي
 ۛ لَهِي سَنِيَالُون سِيِي كَامِل قَرِيْمَا

ڪُونِ وِ سَارِي ڪَڏَ هِن شَافِعُ شَفِيعًا
 وَهَلُو رَسِي وَاهِرُو اُوکِي اَرِثَن ڪَان
 اِهِي وَسِيلُو وَزِيَامَ جُو پِي ڪَڏَ اِي مُوَرِ نَڪَا
 پِلِي پِي لَکِي تَهَن پَرِثَن جِي سِي عَامِي
 اُڪَرَن ڏاڍِي سِي ڏَاخِل تِين ڏَاخِل
 مَوَلِي جِي مَهَر ڏاڍِي وَاهِرُو وَسِيلُو
 وَزِيَامَ جُو مِيرُ مُحَمَّدَ شَاهُ
 اِلَهِی هِن عِبْدُ الرَّحْمَنِ کِي
 مَرَهِن تُون مَوَلِي ڏاڍِي
 سَاڻ لڏا پِڻ
 ڪَلَمَن دُنْيَا ڏَاخِل مَجْهَان
 لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ
 مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللهِ
 صَلَّی اللهُ
 عَلَیْهِ وَسَلَّم

پُورِي تي عِبَارَتِ نُونَامِي جِي
 ڪَنان هَت عَامِي عِبْدُ اللهِ ڪَا پِي پِي پِي

ہی سارِ یوچہ وِیہوون فرَضِیَہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تہہ فرَضِیَہ نمازِ جاسن سَنَدِی رُوزِی
 یَنجِ بِنائون پَنجِ تَکبیرُون پَنجِ وَضُو پَرَقَن
 جَارِ عَلَمِ جَارِ تَنوون جَارِ مَدِہَبِ جَانِ
 تَنی عَسَلِ تَنَمَمِ تَنی سَتِ صِفَتِ اِشَانِ
 مُؤْمِنِ سِکِی یَا دِکَرِ تَمَرِ کَیْنِ مَنجِ جَہَانِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سارِ ہجی سَوَدِی مَوَلُو حَبِو مُلُکِی
 جَہَنمِ جَہَانِ حَارِ اِچِیٹِ جِلَنِ
 رِزِی تَنِدَرِ سِیَکَنِہ جَنکِنِہ مَنِہ خَالِی
 خَلِی خَلَقِی کَارِی پَانِیٹِہ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ
 إِلَّا لِعِبَادَتِی مَا مَنَ سَاءَ سَیَاسِی عَاقِلِ بِالِخِی تَیَاہِ کَلَمِی

حُكْمَ سَيِّ حَكِيمَ جَا ثَابِتُ مَتِي تَن
 سَارِيُون چَرِيُون وَهَرُون فَرَضَنَ سَارِيُون سَارِيُون سَارِيُون
 اَرُكَانَ جِي اِيْمَانِ جَا سَوْنَهَارَا سَكِينِ
 كَرِهُوا اقْرَارُ حَيِّسِينِ وَنِسَاهُ مَنجَرِ هِيَتِ
 جَارِ كِتَابِ چَارِ كَرَسِيُون مَذْهَبِ چَارِ جَوِي
 تَوْرَاتُ مَهْتَرِ مُوسَى اَنْجِيلُ مَهْتَرِ عِيسَى زَبُورُ
 مَهْتَرِ دَاوُدَ فَرَقَاتُ مُحَمَّدُ مُصْطَفَى جَوْرَاتُ تَوْهِيْدِ
 چَارِ پُشِيُون مُحَمَّدُ جُون صَالِي عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم سَارِيُون سَارِيُون سَارِيُون
 مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ هَاشِمِ
 بْنِ عَبْدِ الْمُتَّافِ يُسَوُّونَ اِيْهِي پَرِيَا
 اَوَّلُ اِمَامُ اَعْظَمُ بُو اِمَامُ شَا فَعِي سَو اِمَامُ مَلِكُ
 جَو تَوْنِ اِمَامُ اَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ حَبِيْلُ سَيِّدُ اَمْدُ
 جَارِي سَيِّ طَالِبِ حَقِ جَا سَوْنَهَارِيْن سَكِينِ
 رَا ضِي هُو رَحْمَنُ دِي سَائِيْنِ كَنَانِ سَيِّ
 يَنْدَ رَهَنَ فَرَضَنَ يَسَارِ حَا جِي مَنجَرِ كِتَابِ
 فَرَضَنَ سَكِينِ سَيِّ مَتِي مُؤْمِنِ
 اَحْكَامُ نَالُو بَهْرِيْنِ اَرُكَانِ اَنْدَرِيْبِ
 تَن پَاكُ پَاكُ كِيَرُو پَاكِي هَنْدِيَرِي
 جِي رَجِي سَيِّدُ سَوِيْنِ پَاكُ جَوِي

وَتُ سُنْجَانُ تَبَا وَجْهُون نِيت بَدَن
 دَکَن فَرَض مِر سَکِي دَنار لَآئِي مُوَن
 بَانِي تِي پَن پَرِي تَار اَجِي تِي سِيُون تَن
 اَدَل تَکِيرِي قِيَام تِيُون قَرَان پَرَهَر
 چَوَرَان رُکوع پَنجُو سَکُو دَچْهُون پُوَع وَ
 قَدَر تَحِيَات تَمَام جَو اَکِر وَنَکَن اِن
 سَتُون فَعْل اِنِشَن تَرْتِيب سِکَن سِکَن
 فَرَض سِيُونِي صَاحِبَا پُور اِپَارِشَن
 تَن تَن مَنجَهَان مِکَرُو مِجِي مَنجَاشَن
 نَاهِي نِزَارُون تَجُون پُکُو کَان پَرَهَر
 بَانِپ اِکِي نَه اَنجِي تَوِي عَابَدَا هُون
 مَوَر مَمَر کَن کَدَن هِن سِکِي رِي فَرَضَن
 پُکِي پَرَهَر نِپَا تَهِن جَرِي وَجَاه جَن
 عِلْم رِي عَقَلِي اَوُو دَر دَمَدَا عَوِي کَن
 جَنِيَز نَاهِي اَسَنِي اِکِي عِلْمِ سِن اِنَاهِي پُوِي جَر
 کَفَر لِمَان کِيتَر مَتِي تَن وَ سَن
 خَبَر اِن اَمَوَال جِي لَوچِي تَان نَه لَهَن
 اَسَارَا اِکِي مَوْتِ شَان مَوْتِن
 کَن فَرَض مِکَرِي مَنکَر جِي تِن

تَهُوَ كُفْرُ تَنَكِّي جِهَوُ كَافِرِي
 يَسِرْ شَرِيعَتِ يَسِرْ مَشِيءِ يَسِرْ يَكْ تَهُوَ قَبْلِي
 كَلَرُ رَجِ بِرُورِ يَوَهُ يَالِهِيَتِ مَنجَهَانِ هِنِ حَرِفِي
 كَانَ كَلَرِ نُونِ نَمَازِي دِيئِي رَكُوَتِي رُوزِي
 دِيئِي دِيئِي رَكُوَتِي جِيئِي جِيئِي هَلِي
 اِيئِي يِي مَيِّ مَالِدِ اَرَبِ فَرُضِ نَمَازِي
 مَتَهِنِ دَوِي يَاهُونِ يِي سَارِي سَارِي اَرَكِي
 اِيُونِ مَشَرِ سِرْ جُو جُو تُونِ يَسِرْ لِيَسِي
 جِيئِي وَهِي يَالِي يَتِ يَوِي اَتَانِ اَنَدِ مَن
 يَدِي دَارِي سِي يَسَارِي دِهَاتِي مَتَانِ رُوزِي
 مَرِشِي قَهْلُو حَامِلِي عَكْرِي رِيئِي
 مَعْمُورِ يَسَدُو مَلِكِ مَقْدَسِ نَبِي
 كَعْبَةِ اللَّهِ كَارِي مَوْنِ جِي يُونَمَازِي
 فَرُضِ رَكْعَتِي سَتَرِ مَن وَقْتِ يَسِرْ تِيئِي
 تِيئِي يَسُونِ مَن رُوزِ اَتِيئِي رَكِي
 سَتِ اَمْتِ جِي عِشْ عِشْ اَتِيئِي عِلْمِ حَارِي
 تَنِي يَحَا اَنِ يَسِرْ تَكِي رُوزِي يَسِرْ رُوزِي
 اَمْتِ يَالِي يَهْرَ اَللَّهُ مَيَّيَانِ مَيَّيَانِي
 كُودِ اَكْتَابِ مَيَّيَانِ رُوحِ اَسْوَلِي

ڏينه ڦيامت مڃيان جوڏار و منجه ڏينهن
 سائين سولو سوڪرڻ ڏاٽار ڏوهارين
 جڳي مٺي الله ڏانه پائين نه پائين ڪا پڻ
 جيار ٿيندو و جيار وڌي موليٰ مٺي
 نماز ٿيندو ڪڍڻ جا ڪينتان جڏي
 ٿيڪ الله ما ٿيڪاءُ جي گهرڻ سڀي هون
 وات ڏوٽي نڪ پيو ٿيون پٺي کي لنگر
 نيت ڪري ڪنهن پاڪ ٿي ٻئي هٿ هجڻ
 پهريون مڪي مهنڪي تهاڻي و پهنن پاهڻ
 پڙ هو علم توحيد جو نماز ۽ روزن
 حالو حاضري نفاَس پٺي سڀو هي ڪن
 چار ٽڪيرون جناز جون پنجئي پٺي ڏيڻ
 چوويهون سارڀون فرضين اچي وائي پڄڻ
 ست فرض ڪفايت جا پڙ هو نمازان ٿي
 جنازي نماز جيڪو جواب ۽ جواب سلامت
 پري پيو پائين جڏي کي جڏي
 پنجئي ياري پاڻي ڪي مٺي ڪافر نه
 جهڻ اچي چنگا پڻي سڀي منع مٺا پڻ
 ڏي ٿو ٿيڻ ڏيه ڏي پڻي پاڇا پڻي پاڇا

چيه ويهون ساريفون فرضتون ساريفتون
 فاتحاهن فقيركي ساري سي زين
 مان مرهتي ياد شاه كمي كي خطاشن
 حاجي محمود حليوحيي دعاكران دوستن
 سائين سيون يابئين مولي مؤمنن
 كري توه تن سين كلمون جي جون
 لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله تعالى
 عليه وعلى آله وصحبه اجمعين الى يوم الدين

هي اهي مقله الصلاه يعني سنك ابو الحسن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَشِ
 صَلَاةَ افترضهن الله تعالى على العباد
 فَمَنْ صَلَّاهُنَّ لَوَقَّتَهُنَّ مَكَانَ لَهُ

عَلَيَّ اللَّهُ عَهْدُ أَنْ تَغْفِرَ لَهُ وَهَنْ
 كَفَّارَاتُ آبَائِيهَنْ وَلَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ
 أَخَذَ كُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ
 مَرَّاتٍ هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ قَالُوا لَا
 قَالَ كَذَلِكَ الصَّلَاةُ الْخَمْسُ يَحْمِلُ اللَّهُ
 بِهِنَ الْخَطَايَا وَإِنْ خَيْرًا عَمَّا لَكُمْ الصَّلَاةُ
 تَرْجَمُونَ إِنْ حَدِيثَ جَوْمَجَرِ بَانَ سِنْدِي
 جِيُو عَالَمَ كَارِي اَلِهَ اُمَتِ جِي
 نَهَ يَنْجَ نِمَارُونِ قَرْضِ كَيْفِ مَوْلِي مَوْهِنِ
 جِي كَوِي رَهَنْدِ اُنْكِ وَتَنِي مَسَارِي
 اِهِي بُولُ تَهَنْجُورَتِ اُنْشِي تَمَرُ هِي تَهَنْكِي
 مِي اِهِي نِمَارُونِ كَفَارَاتُ كَارِي گناهِنِ
 جِي كِي گناهِنِ نِمَارُونِ وَجِي سِي السِّينِ تَاجِي
 جِي مَوْعِ كَهَنِ شَخْصِي اِنْ مَوْهِنِ مَجْهَانِ
 كَتِ وَهَنْدِ تَ پَانِي جِي دَا اِي مَدْرَهَنْدِ
 جِهَنِمِ دِيهَارِي وَهَنْجِي وَرِيُو يَنْجِ يِي
 نَهَ كَارِ هِي هُونْدِ مِي رَ اِي تَهَنْكِي اَنگَرِنِ مَتَانِ
 تَانِ جِيُو مَتَابِنِ نِيكِي نَهَ يَارَسُولِ اللَّهِ ﷺ
 كَانَهَ رَهَنْدِي اُنْكِ مِي رَ اِي اَصْلًا

تانجي اهر و حال نماز جو پڙهي پنجن کان
 سڀ چئن ڏيون ان اٺن مان پونءَ را
 پڻ جيڪي عمل خير جا صحتي سونهارا
 توڙي حج ۽ صدقو ۽ زڪوة رورا
 ۽ جنڪر ڪافر سڀن ۽ اُصبي ۽ فطرا
 ۽ ڊٿڻ انجن بکڻ جو ۽ بکڻ اهاڻا
 ۽ تلاوت قرآن جي ۽ تسبيحون ۽ ڪرا
 ۽ ڪوة ڪا ۽ مهيون اٺن ۽ ڪي عمل پيا
 ته گهڻون پيا تن سڀ ڪنا اهي نماز
 صدق رسول الله صلى الله عليه وسلم
 قال عليه الصلوة والسلام الصلوة شجرة
 وثمرها ثلثة اولها عتق من النار
 والثاني دخول الجنان والثالث روية الرحمن
 هي ترجعون من مئين حد يتجو
 جيوعالم ڪارئي آله امت جي اجهي
 ته نماز اهي وٽ جيئي ۽ ترهينجي
 پهريون چتر چيري ڪنان پويهن چتر
 نيون سڀن لقا ۽ رب جو جهنگي جگه سڀي
 جاسبور جي اهر جي ساڪوة ۽ ڪوڏ ڪهي

صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هِيَ مُقَدِّمَةُ الصَّلَاةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَارَاهِي سَوَدِي سُنْدُ وَجْهِهِ فَرْمَانُ
 هَجِيئُو مِثْرِي مُؤْمِنِ اِنْدِ اَتُونِ اِيْمَانُ
 تَنَّهُ سَارَاهِي سِيڪُونِي پَنَادَرِيَا
 مَا تَهُونِ مِرُونِ پِيڪِي پَرِي مَدِڪَمَتِ سِيَا
 جِيڪِي اِي جِيڪِي گِجھُو عِيَدِ رُو
 سَوَسِي سَارَاهِي رِيڪِي پاڻ پَنَادَرِيَا
 رَحْمَتِ تَنَّهُ رَحْمَنِ جِي مِي تَحْمَدِ هُو
 بَا نَهُونِي عَالِمِ جِهُونِ نِڪُو
 عِي پِي اَتِي اَل تَنَّهُ اَصْحَابِ اَجْمَعِي
 سَحِي جِي شِيَرِي جِي پِي پِي پِي
 هَاڻِي سِي سِيَا تُونِ هِي جِي ڪَن
 تَحِي پِي سِي ڪُو ڪَارِي پاڻ لَمِي
 پِي پِي رِي قِيَا مَدِي وَحْدَةِ دِيَا پُو
 مِي سِي سِي دِيَا مَدِي شِي مِي ڪُو
 تَانِ تَرِي تَنَّهُ شِي سِي سِي سِي
 ڪَنانِ جِي جِي پاڻ پَرَا مَرَا

شَرَطُ سَنِيَّاتِي يَادِ كَرِيْمِي نِمَازِنِ جَا
 جِن رِي سِيڪِي شَرَطِنِ نِمَازِ نَرِهَاءِ ڪَا
 جِيڪَا نِمَازِ اِلهِ تِي سِيڪِي شَرَطِنِ رِي
 سَاسِي پَنهَارِ ڪَرْدِي جَوِيٽِ ڪَرِي
 اِهِي اَحْيَاطُ اِنْمِ مَحْمَدِ ڪِتَابِ يڪِي
 پَرِ اِهِي پِي رَوَايَتِ مِي ڪِتَابِنِ لِكِيُو
 تَه سِيڪِي دَارِ شَرَطِنِ جِي نِمَازِ دُرُشْتِ هُو
 مَڪَر تَه سِيڪِي اَحْيِي اِهِي ڪُنَاةَ وَدُو
 پَر ڪُوڻِي اِخْتِلَافُ اِنْمِ عَالَمِنِ سَنَدُ
 تِي يڪِي قَرَضُ نِمَازِ مِ سِيڪِي پَر قَرَضُ
 وَاجِبُ سِيڪِي وَاجِبُ هَسْتِ سَنَتِي جَو
 هَآڻِي پَر هَپَر وَضُوْعِي قَرَضُ چَوڪَآڻِي چَر
 پَر هِي پَر وَرِي پَارِيُون سَبِ سُو هَارِي ڪَا
 تَه طَاعَتِ تَوْقِيُولِ تِي مَحْمَدِ خَالِقِ جِي دَرِيَارِ
 اَلْوُضُوْعِ مِفْتَاحِ الصَّلَاةِ سَارِي ڪَر سَنِيَّارِ
 وَضُوْعِي ڪُنِي نِمَازِ جِي نِمَازِ بَهِشْتِ هُو
 سَنَدِ سَرُورِ اَنْبِيَاءِ تِي قَرْمَا يَوْصِي اَللّٰهُ
 سَنَدِ قَانْمُو سِرِ مَسْكُو دُوِيٽِ پَر تِي
 جِي رِي دَا اِي هِي سَبِ اِي سَآڻِ ڪَهَآڻِي مَتَاءِ

هي آهي
 بابت
 تہ دوم
 سامع
 جي

تي پيئي
 بابت
 جي دوم
 سامع
 بيان
 رض
 منو
 جي جو

تانئي حدون تڃئون سڀئي سڀئي سڀئي
 منهن مڙوئي دوءِ تون باهون اڙڪن ساڻ
 مٿي مڃهان چوئون پانگون مڪڻ فرض ڪيڻ
 پير پئي ڪري يامي دؤئي پاڪ ڪريڻ
 واجب نانه وضو ۽ پرشي سڀئي سڀئي
 جنين پري هي ڀاريون تنهن جڻئون
 بهريان دونهن هت پئي ڪرڪري بند
 پئونالوگن دڻيون دڻن دڻن دڻن
 چوئون چورن وانگي پري پري پري
 پڇون پائي نڪرڻي جهون دوءِ نڪو
 سڻون سڻڪنه انگريڙن دؤئي تي پري
 انون انگريڙي ساري سوء وڃا
 نائون مڪڻ ڪن پئي ڏهين ڌار هي سار
 سو سڀئي مستحب جيڪي انهن ڌار
 تانئي پري وضو ۽ نماز من مستحب
 ته اتي نواوت تي رحمت سڏي رب
 مستحب جي وضو ۽ نماز پئي ست سڀئي
 هنن نيت ڪرڻ وضو ۽ نماز پئي جو جو
 تين ترتيب وضو ۽ نماز پئي چوئون هر ٻاڻو هر

ڏوڪڻ سڀڪڻهه انگريزن جيڪو وضو جو
 پنجون مٿو مڪه تون سر سين سڀوئي
 جهون ڪڍج ڪنڌي هٿ هر بنا اوهي
 سر اڏي ايسين ڪيئي مڪه ڪنڌ
 اوهي هري انگريون ٿيري ڪنڌ دجن
 ستون سار وضو جي دل سين دعا
 نه مولو مرهي مونڌي خالق خطاء
 پڙا صبح چيو عالم نه مستحبت ٿي هي
 هيڪ جو ٿي چيستان پيو مشر ڪنڌ ڪي
 ٿيون پڙهي دعا ٿي جو پڻ مستحبت لکي
 پڇا ڪري ٿو لست پڇا ڪري قول ڪري
 ٽاڻي دعا ٿون وضو جو پڙ پوري سي
 جن پڙهي پار يون سين رب لست هي
 پهر شهادت ڪلون تها پيو پڙ دعا
 نه سيند امري انگريزن مرهي ذوه خدا
 دعا ٿون وضو جو پڙ مري معني ساڻ
 اتي سڀڪڻهه انگريزن پڙ پوري پاڻ
 پڙ پهر پڙو سين اتي هي دعا
 جڏهه جا ڪا ٿي مونڌي ستونڊ منجهن

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَاللَّهُ
 الشَّوْرَهُ سَارَاهِيَاتٍ سَوْدِيٍّ جَنَّهُ مَوْنِي جِيَارِي
 يُجَاهِدَانِ وَقْتُ تَنَّهُ جَهَنَّمَ مَوْنِي أَنْ مَارِي
 أَهِي مَوْتٌ مُهْنِيُوا خِرَانِهِي ذَانَهِن
 أَهْوَمَهْرِيَاتٍ مَرْتَمَانِ كَهْوَتِ عَالَمِنِ اللَّهِ
 تَانِيِي يَزْهُرُ وَضَوْجِي وَلَسِيْن هِي دُعَا
 جَدَهِن وَيَهْنُوتِ أَيْ إِلَى الْهَارَاءِ: أَعُوذُ
 بِاللَّهِ مِنَ الرَّجْسِ الرَّجْسِ الْحَبِيبِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 رَكَ كَهْرَانِ رَحْمَنِ جِي يَلِيْتُ تَهْنُ كَنَانِ
 جُو يَلِيْتُ يَلِيْتُ كَهْوَتِ مَنُو مَنِيَا
 كَرِي أَهْرُوا دِمِي وَجْهِي وَهَمَ مَنَا
 كَنَانِ شَيْطَانِ شَوْمِي تَرْتُو جُو تَوْرَا
 تَانِيِي يَزْ وَضَوْجِي دِلْسِيْن هِي دُعَا
 جَدَهِن دَتَانِ وَيَزْ وَتِي بَارِي لِيْلَه دِكْ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَخْرَجَ عَنِّي بَعْدَ مَا
 لِيُو دِيْنِي وَأَمْسَكَ فِيمَا يَنْفَعُنِي ۝
 حَمْدُ تَهْمِنِ حَكِيْمِي جَنَّهُ مَنَكَانِ كَدِيْلُو
 جَنَّهُ مُهْنِي جِيَايِ أَنْدَرِ أَهْكَو كِيُو
 ۝ جَهْلَ كِيَا نِيْن تَهْنِي مَوْنِ جَنَّهُ مَنِيَا

وَيَنْصُرُنِي وَجْهِي كَمَا تُبَيِّضُ بِهِ أَسْنَانِي
 ذَاتَارْ دَنْدَتْ دِيْتْ مَهْنُو قَادِرْ كَرْتَهُو
 جُو طَلَبَ رَضَا لَهْنِي كَجِي وَجِيْن دَوَهْ لَهِيو
 عِ مِنْهَنْ مَهْنُو مَهْنُو تِي آجِيو تِي اَوْجَار
 جِي تِي آجَا كِي تِي مَهْنُو دَنْدَتْ دِيْتْ ذَاتَار
 تَانِي پَرَهْ وَضُوْعِي دِلْسِيْن هِي دُعَا
 جَدَهْ تُون وَاتْ دُوِيْن كَارْتِ رَتِ رَضَا
 اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰى تِلَاوَةِ الْقُرْآنِ وَكَثْرَةِ
 ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّيْ دِيْجِي مَوِي اَتِي تِلَاوَةِ قُرْآنِ
 عِ زَكْرِيَّادَهْ پَانِهْنِي عِبَادَهْ شُكْرَا مَنَا
 تَانِي پَرَهْ وَضُوْعِي دِلْسِيْن هِي دُعَا
 جَدَهْ تُون نَكْ دُوِيْن كَارْتِ رَتِ رَضَا
 اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْنِيْ مِنْ رَّاحَةِ الْجَنَّةِ وَارْزُقْنِيْ لَعْمَ هَلِ الْجَنَّةِ
 مَوْلِيْ مَوْلِيْ مَشِيْكَالِيْ كَنَانِ بِمَشْتِ
 بُوْعِي عِ نَصِيْبِ كَرِيو لَعْمَتُون سِنْدِيُون
 جَبْتِ جَوْعِي تَانِي پَرَهْ وَضُوْعِي
 دِلْسِيْن هِي دُعَا جَدَهْ
 تُون مَهْنُو دُوِيْن عَجُوِيْ يُون وَضُوْعِي

اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي بِسُورِ مَعْرِفَتِكَ يَوْمَ
 تَبْيِضُ وَجُوهٌ أَوْلِيَاكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَأَنْسُ
 وَجْهِي يَوْمَ تَسْوَدُ وَجُوهٌ أَعْدَائِكَ
 يَا رَبِّ رُشِنُ مَوْنٍ كَرِيمٍ مَهْنُ مَعْرِفَتِ نَوْرِ
 حَقِّهِ هِيَ أَجَاسِيدُ أَوْلِيَاءِ مُرْسَلَاتِ مَهْنِ مَوْنِ
 كَرِيمٍ كَارِ وَمَكْرَتِي مَوْلَى تَبْتِ مَهْمُومٍ
 حَتَّى كَارِ أَتَيْتُكَ أَفْرِحُ بِشَرِّهِ مَحْمُومٍ
 تَانِي يَزْ وَضُوعِي رُشِينِ هِيَ دُعَا
 حَقِّهِ هِيَ ذَا رُحْمِي سَوِي كَارِ رَبِّ رُضَا
 سُبْحَانَ الَّذِي رَزَقَنَا الرِّجَالَ بِاللَّحْمِ وَالنِّسَاءَ
 بِالزَّوَالِ اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَكَرَاتِ الْمَوْتِ
 يَا كِي كَرِيمٍ يَا شَاءَ مَسَا جِي سَسْتَارِ
 حَقِّهِ مُرْسَلِ سِينَا رِثَا ذَا رُحْمِي بِمَجُودِ مَسِينِ مَوْنِ
 إِلَهِي أَسَانِ كَرِ أَسَانِ أَيْ مَوْلَى مَوْتِ وَثَرِ
 جِي نِي رَزْمَانِي دِلِ تِي بِأَلِي أَمَّا قِيَرِ
 تَانِي يَزْ وَضُوعِي رُشِينِ هِيَ دُعَا
 حَقِّهِ جِي تَاهَنْ دَوْنِ كَارِ رَبِّ رُضَا
 اللَّهُمَّ اعْطِنِي كِتَابِي بِمِثْنِي وَحَاسِبْنِي بِسَالِيسِي
 كَرِيمٍ كَاعْدِ دِيحِ مَوْنِ جِي هَسَا حَبَارِ

بِحِسَابِ كُجُو سَهْلُو سَبَاجَهَا سَتَارَ
 تَانِي پَر ه وَضُوءَ جِي دِلْسِينِ هِي دُعا
 جَدِ هِنِ ذَا ئِي بَا نَه دُونِي كَارِ رِ رِ رِ رِ رِ
 اللَّهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي لِشَمَائِي وَلَا مَنِ وَرَاءِ ظَهْرِي
 وَلَا تَحْاسِبْنِي حَسَابَ شَهِيدٍ وَلَا تُعَذِّبْنِي عَذَابَ
 إِلِيمٍ مَدِي ذَا ئِي هَتَمِ مَوْلِي مُونِ كِتَابِ
 مَمُونِ نِي پَهْرَا ئِي يَارِ رِ رِ رِ رِ رِ رِ
 تَانِي پَر ه وَضُوءَ جِي دِلْسِينِ هِي دُعا
 جَدِ هِنِ تُونِ سِرْ كَدِي نِ كَارِ رِ رِ رِ R
 اللَّهُمَّ غَشِّتْنِي رَاسِي بِرَحْمَتِكَ وَنَجِّنِي
 مِنْ عَذَابِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ
 مَوْلِي مَتُونِ مَهْنُورِ رَحْمَتِ سِينِ اَوْ رِ جَاءِ
 عَا ئِمِ اَوْتِ بَرَكَتُونِ عَذَابِ اَوِيَاءِ
 تَانِي پَر ه وَضُوءَ جِي دِلْسِينِ هِي دُعا
 جَدِ هِنِ مَكِي كَنِ بِي كَارِ رِ R رِ R
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَشْتَمِعُونَ
 الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
 كَرِيمِ كَرِيهِ تَنِي كَانِ جِي سِينِ سِي پَكَارِ
 چَكُونِ لَا ئِي نِ چَسِينِ پُونِ نِ مَنِي پَارِ

تَانِي پَر ۾ وَضُو۽ جِي دِلْسِين هِي دُعا
 حَتَّ هِن مَڪِي ڪُنڊَ کي ڪَارِ رَبِّ رِضا
 اَللّٰهُمَّ اَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ احْفَظْنِي
 مِنَ السَّلْسِلِ وَالْاَغْلَالِ وَالْاَنْكَارِ
 اَلْهِي اِجُو ڪَرَن ڪَرِيمَ تُوَن ڪُنڊَ ۾
 ڪَنان حيرِي ڪَڻي سَنگَرِ نِشَاسَنڊَ ۾
 تَانِي پَر ۾ وَضُو۽ جِي دِلْسِين هِي دُعا
 حَتَّ هِن جِيئون پير ڏوڻي ڪَارِ رَبِّ رِضا
 اَللّٰهُمَّ تَبَّتْ قَدَمِي وَقَدَمِي وَالِدِي عَلَي
 الصَّرَاطِ يَوْمَ تَزِلُّ اَقْدَامُ النُّفَقَيْنِ وَالْكَافِرَيْنِ
 تَدْرِي ڏَرَسَتْ اِيڀاري ميان مُهتاجِ پير
 ۽ پير مُهتاجِي مَآيُتِين مِي صِرَاطِ سَئِرِ
 جِهر ڪَرنڊا ڪُنم تَجِي ڪَڙِي
 پير مُنَا فِقِي ۽ ڪَافِرِ دُونِخ جِي دَهَلَا
 تَانِي پَر ۾ وَضُو۽ جِي دِلْسِين هِي دُعا
 حَتَّ هِن ڏاڻو پير ڏوڻي ڪَارِ رَبِّ رِضا
 اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي مَشْهُورًا قَدْسِي مَقْبُولًا
 وَعَمَلِي مَقْبُولًا وَتِجَارَتِي لَن تَبُورَ بِفَضْلِكَ
 وَكَرَمِكَ يَا غَفُورَ رَحِيمَكَ يَا رَحْمَنَ الرَّحِيمِينَ

سائين سعيو مهنجو بيان ڪر مون چاهان
 ۽ ڪمايا م قبول ڪر مٺا يا م واهان
 سڌو ڏکڻ رهيم سڌو جهنم ناهي چيو
 ائي مهندي تر مڙهه مون باجهاءِ باجهه ڪيو
 دعاون تان درست ٿيون پٺ هاڻي سڌو
 پنهنجي جوار وڌو ڪي سڀڪه سو سڀو ٿي
 سڀڪه شريعت جي لجهه نه ڪجي ڪا
 مهندي اوڀا لڳا اهو مڙهه مصطفيٰ صلي الله عليه وسلم
 جيڪي مهندي نڪري ڪي پهرڻا پيدا اهو
 پنهنجي سو وڌو ڪي سڀڪي سڀو ڪو
 مگر مهندي پار کان جي واءِ وڃڻو ڪي
 نه ناهي نقصان وڌو ۽ مڙهه سن ۽ جو
 پر جنهن جو ۽ پوءِ اٿون هيڪ ٿيون جي مهندي نڪتي
 نه وڌو ۽ تنه جو ۽ جي اختلاف پيو
 چڱين نه وڌو سا ڪري مٿان پوکين واءِ
 اچي مهندي انگور لهي واءِ ايتها
 بي مباشره فاحشه پئي پرورش پيو
 جڏهن ري اترال اڌ خال جي مٿاهين ٿيو
 ۽ پٺ پنهنجي تنهن ساڄا پير هيڪ ڏي

جي ڏکي ٿيڻ ٿو ڳڻي ڪر جي جنه ڳڻي
 مگر معذرت مآلتي جي فتح ڪم هو مري
 نه وڃي وضو نه پي ٿو ٿي ننڊ ڪهي
 ڪ ڪنا غلطي ننڊ جي ڪري ڪو پيو
 جي يونٽان اڳي سار ٿيڻ ڪ پوندين اٿو
 نه اهي وضو ۽ انڪي مگر لحو جي
 جي پي رهڻي ننڊ ۾ نه وضو ۽ پيو
 جي پي رت ۾ ڪ ڪ پيو پليتي هو
 ڪ پري وات پوکري ڪ اچي اوڪارو
 ٿو ٿي طعام ڪ پت هو ٿو ٿي رت بدو
 پري جي پري نه وات ڪي نه وضو ۽ پيو ڪو
 جهنڊين سگهي نه پري ڪ سگهي ڪاهايو
 ڪ مري ڪ مشي ڪ مٽي ميا لو
 اچي نڪا ڏکري ڪ ڏکاوهي ترسو
 ڪ اڳي اڪيان اب پيو سور ٿي سمي
 ڪ ڪر ٿو پاڻي ڪنڪان ڪ ڪر جي ڪري
 ڪ پردو ڪري پيو ڪ پيو ڪنه ڪنه
 ڪ ڏکاڪيون نگو ڪاري ننڊ وڃان
 ڪ ڪري پيو ماھ ڪ سري ڏک مٿيان

استاد
عبارت
محمد
جي
سلسلہ

تو
عبارت
کا

تو
عبارت
کا

تو
عبارت
کا

تو
عبارت
کا

تو
عبارت
کا

تو
عبارت
کا

پَرَ پَنجِي هُونِ هَرُ تَا جَن سَکِي يَا کَ نَکَا
 تَوِي هَرِ يائي کَا پِي تَوِي رَتِ يَرِ تَا
 پَرَ هَرِ يائي پَنِي ۽ پَرَ دِي جِي پَنِي وَضُو ۽ کِي
 تَوِي گَهِي کِي تَوِي رِي سِي يَا دِي جِي
 ۽ کِي ۽ مَاه ۽ تَن دَس وَضُو تَهَرِ جِي
 جَدِهَن هَرِ يائي اُجِي وَهِي تِي تَمِي
 نَاتِ پِي نَاهِ کُو سِي سُو سَکِي
 پَرَ کِن جِيو عَالَمِ مَنجِي کِتَابِ لِي
 تَه کِي ۽ مَاه ۽ مَبَاشَرَتِ پَس وَضُو ۽ نَاهِ
 پَرَ کِن قَوَلِ کِتَابِ مَنجِي لِيوَاهِ
 تَه مَبَاشَرَتِ فَا حِشَتِ پَس وَضُو کِن جِي
 پَرَ کَحِشَوَن قَوَلِ پِي جِي جُو قَتَوَاجَه تِي
 کِي وَتِي جَرِ کِي کِيلِ وَدِي جُو پِي سَادِي
 کِي لِي جَانَانِ رَتِ کِي وَاتَانِ وَهِي
 مَهو مَنجِي کِي کِيلِ تَن دِي تَوِي پَرِي
 تَه وَضُو جِي تَه تَن سِي تَوِي گَهِي تَن
 کِي اُجِي تَه کِي سَنگِ جَارَتِ کِي هُو
 جَوَرَتِ بَرَابَرِ کِي وَتَرِ تَه وَضُو ۽ پَنِي سُو
 پَرَ جِي اِنَهَانِ تَوَرِ تَوَن وَضُو ۽ مِيَانِي

جيڪا طاعت تنهن سين ڪجي سارهاڻ
 ڪي ڪوڙنگي ڏند سين ڪري موري پال
 ڪي سريسين صاف ڪري ڏهن ڏي خلال
 ڪي ڪنڊو ڪي سوئي ٺڪي ٺڪي ڪنڊ ڪي
 جورت ڌر ڌڪوان تي ڏيڪائي ڪري
 وضو نه ڇڏي تنهن مگر ڪي سري
 ڪي ٺهڪ ڪي ڪل نماز مگر وڃي سکر سار
 ڪي چريڪا ٺيڪا جتم اچي ٿين اٿار
 پر جا مڙهي وضو ڀڄي ان اهڙا پار
 جن گت گهي اڏي ڪري ڪان ٺهار
 ان مڙني مڙي ڪري وضو ڪري ٺهار
 تاني پڙ غسل جا فرض ترسي ٿري
 ته ظاهر باطن ٺهجو ڪريم پاڪ ڪري
 پاڻي ڏيئي وات تي ۽ زڪي ڪي ڪي ڪي
 ڪي جن مقام تي انڪروهي سو وڃي
 ڪي پارت سنڌي هيڪڙي ڪا سڀي وار رهي
 تحت ڪل شڪرة جنابه تي فرمائي ڪي
 تاني تهن جون سنتون سکر سمهي هي
 سنتون جي غسل جون سڀي پڙ ڪي

تہ مہندہ اماڻي جنتون هوئين حورن هيج
 هيڪڙو ڏوٽ هت پئي ۽ پيو پليتي ماڪه
 نيون لڳي پليتي لنگه کان ڏوٽي ڪرڇ پاڪ
 چوٽون وضو ڪرڻ نماز چيني پيئون تن تمام
 تي پيرا ڌو ۽ ٿون ساري سڀ اندام
 تهاڻيو ۽ ٽيڻ جا فرض فهمي جا
 نيا جهاتي پاڇو پريو رحمة ڪري رحمان
 ٽيڻ ۾ فرض ٿيڻ جيڪي غسل جا
 ٽيڻ ڪجي مستحوا جي خاڪ منجهان
 جاپا ڪيري پاڪ ڪهي ڪنه سڀڪنه ڪا
 نيت سنڌيلي فرض ٿي هت هت برقرار
 پهرون پير و مهن مڪي ۽ پاھو پي بهار
 ٽائي تهن جون ستون سڳه سڳي هي چار
 تہ شقا عسڻ شفيجي ننگهي پوئين ٻار
 هيڪڙو هت هلاڻ مهند متي پوئڻ ڪڍه
 پوءِ ٽيون ايڏو انگريون چو ٿا چنڊ باڌ
 جي هٿن اڳري ڪا ڪنه لڳي هو ۽
 نات چنڊ ٿي جو هٿن جي احتياج نڪو
 تهاڻيو ۽ ٽيڻ جو پيڻ پڻ سڀني

تَبُو دَا نَا رِثَينَ جَا سِيَّيْ جِي سِڪُو
 تَمِيمَمَ بِحِي تَنَه سِيَن جُو حِي وَضُو جُو
 بِيُو پِي يَآي يَآ كِي قَا دَرُڪُو تُو
 تَنَه سَنَه وَ مَآكِهِيَن تَمِيمَمَ تِي وَ تُو

بَيَانُ غُسلِ مَيِّتِ جِي جُو

هَآي سِيُو سُو جُو ڏِجِي غُسلِ مَيِّتِي
 غُسلِ جُو مَيِّتِ جُو ڪَرِيُون تَنَه بَيَانُ
 تَنَه مَيِّتِي مُؤْمِنِ مَيِّڪَنَه سِڪُو تِي آسَانُ
 پَهَرِ آغُو غَاسِلُ پَآڻِ ڪَرِي وَضُو سِجُو يِ
 تَهَانِيُو ڪَرِي قُتْرُو تَحْتُو ڏُونِي
 تَانِيِي وَآسِي تَحْتِي ڪِي پَرِ پَرِ ڪِي
 آئِي تَنَه تَحْتِ آئِي ڪِي مَيِّتِ ڪِي
 سَتُون سَهَارِي تَهَنِي ڪَرِي قَبلي پَرِ
 تَنَه تَيسَ مَهَارِي قَبلي پُوَرِ دَهَارِي وَ تَرِ
 وَ هَارِ تَيسَ وَ تَرِ تَنَه جَهَرِ پِيَتِ اڏِيَسِي
 ڏِيئي تَڪِيُو لَهَآڻِ آئِي سَهَرِ مَهَتَيسِي
 جِيڪِي پَرِ وَ تَجي جِيڪِي مَيِّتِي رُفِي
 اڏِيَرِ وَ جِي پَآڻِ آئِي تَهَانِيُو پَرِ تَيسَرِ جُو

ٻي سڀڪنهن حال ۾ وڙستي ڏواري
 نه آهه احتياج انهن ته واري ويهاري
 تخت پٿر رکي ڦٽائي جي هنڌ فراغت هو
 پر جي تنگي ماڳه جي ته رکي قطب روءِ
 ڪي جي خالي هنڌ سوچيت مٿي وهنجارين
 ري ضرورت وٽر ماڻهون مٿي
 ماڻهون گهرجن پڻ چنان چنڪيت شو نهو
 جي ڪم ٿي سڀن پڻ جي ته ٿو مڪوني
 متان منهن مٿي جو تغيريت ڪري
 ته موٽي ري مٿي تنهن واقف ڪو مٿي
 جان بشارت ڪي روشني مٿي منهن ڪري
 تان سڻائي سڀني اها بشارت پلي
 ۽ جان صورت ڪا پي پيدايت ٿي
 تان ڪي حوالو ڪريم جو مان مولو باجهي
 لاهي لباس تنهن اٿان وجهي ستر پوش
 خطاب ڪري تنهن جي ڏيئي هوش
 ناليسين الله جي جور جن ۽ رحيم جل جلاله
 سڀا جهوس پڻ قادر ۽ ڪريم عز وجل
 چيرن کي جان ڏيئي مٿي ڪري

ائڏا اِحْسَانَ رَبِّ رِي پُڻ ڪِرِي ڪِرِي
 مُطَابِقُ شَرَعِ مُصْطَفِي جِو اُمتِ حِو اڏار
 شَفَاعَتِ سِينِ تَنه شَفِيعِي سڀ پَسَنديار
 غُسلِ دِيئي پاڪ ڪِرِيون توکي اَسِين هَال
 شَال سَچِ مَرِ صَاحِبِ سِينِ ڪَامِ پُونِي ڪَار
 جِو تون تَڻو هِڪَلُو پَر دِيئي غَرِيب
 رَحْمَتِ لُطْفِ رَبِّ جِو تَوَسِين هُو ۽ قَرِيب
 جِيءِي مَآگه دِنِيا جِو هَلِين رَبِّ حَضُور
 مَهِنْدِ دِئارِي پَاتِشَاهِ بَهشتِ حُورِ قُصُور
 اِي دِينِ اِسْلَامِ جِي توکي جِيءِ تَوَسُون
 جِو صَاحِبِ سڀ جِهاڻِو تَهَنڪي پَر تَوَسُون
 تَوَن پَر تَوَن تَهَنڪي جِو اِهَرُو سَڀا جِهُو
 عَفُو ڪِرِي عَاصِيَن کي دِئارِ دُورِ ڪِنِيُو
 مَتَانِ ڪَاهِلُ ڪِ تِينِ دِلِ مِهُو دِلِ
 اَتِي اَگه مُصْطَفِي صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پُڻ سَڀ
 توکي اَنده وِڃَت اِي جِو دِئارِ دُورِ ڪِنِيُو
 شَال قَرارِ هُونِي قَبَرِ بَهشتِ تِي تِي تَاڪ
 تَن تَهَنجِو تَهَا ڪِيُو سُون لاهِي دِنِيا لِيَس
 مَهِنْدِ پَهَرِ اِيئي پَارِشَاهِ حَلَا نُوَرِ قَماشِ

تنها پوءِ تي تي پٽرا انگڙو سڳو ساري ڏوڏ
 اتي سڳو انگڙي هنڀر ڏکڙ چوي
 جنه ترتيب ڏکڙ ٿو ٿو ته ترتيب
 ڏواري پاڪ ڪرين سڀيئي انگڙا
 ڪاري وڌو ته ٺهي سڀوئي سو ٺهرو
 ڪري ڏکڙ ٺهيم مٿي مڙو چارو
 پرميڙ هي قرآن ڪي پڙهي دعائون
 چڻگيت اوار ٿيم ڪري هٿيائون
 اڀوئي ڏعا ٿي جو مسعود ٿي اهي
 پراڻ نه آهن لکيون ٽڪور هي سڀي
 تنهن موافق حال ٿي جي اسان هي ٿيون
 پنهجي والي پڌريون آهن جي ٿيون
 ڪري قبول ٿئي مولومان ڪري
 پاڻ جهڙي سڳو اهي اسري
 جيڪي حدون هي وڌو جون آهن
 وهي حدون مٿي جون وڌي مٿي
 غسل پڻ اهي اهڙو جهڙو چئي جو
 مگر نڪي وات کي پاڻي ڪين ڏبو
 پاڻي پٺان پير جا پاڻي ٿا ٿي

جی پٺان پٺڏانهن تہ ورکار وڃي
 پر پٺان وجهجن جهنگري چنگيت موزيم
 تہ بدڻ نڪري تن کي پاڻي چڙيو وهي
 پاڻي مٿي جي پٺاڻي پاڻي
 تہ پاڻي سڀني صاف ٿي مري اڪورين
 ڪجي اوت تہ آڻي جي ڪري وات ڪنان
 متان وهي وٽرو اشرف هو ۽ اٿان
 شرار امتي الدين يشرقون في صبا ^{مطهر} ^{مطهر}
 جي اهڙو پاڻي تہ لڳي شادي پاڻي ساڻ
 ڏيئي غسل مٿي کي اٿي ڪفن اٿ
 پر جي پاڻي مورهن نملي تڏو ٿيم ڏي
 اهي حق اسلام جو مؤمن مڃي
 توڻي پاڻي ٻڌي مسلم مري ڪو
 تہ پٺ نيت غسل جي چوري ڪد ٻو سو
 پر جي چورين پاڻي مٿي پٺاڻي
 تہ سنت طرقي غسل سواتان اڏاڻي
 ڪي مري جائو ڪير ڪيائين ڪان دانہ
 ڏجي غسل نمشي نماز ڪر ڪانہ
 جي مٿي ڪير جو وضو نجاڻي

—
 ۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

تہ تھڻڪي وقت غسل جي وڌو ۽ مڪاري
 مڙس وھنجاري مڙسڪي ۽ جوءِ وھنجاري
 جوءِ جي مٿي ڪپڙو ڇڻڪو ڏوڏن سو
 ڪي ڇائڻ ڪي ڇڻڻو جي مٿي وھنجاري
 تہ رھاءِ غسل ٿيڻو پڙھڻڪي ٿاڙين
 غاسل ڪم جي اوڌڙو عزت ٿيڻ مھڻا
 جيڪي مومن مٿي جوڊ جي بدراءِ خدا
 ڪري احتياط انھ جيئي غسل مٿي جو
 آھي غسل اجزي موتي ڪون ڏبو
 جيڪو وھنجاري ڏي لڳ ڪري طمع ٿڪا
 ڪري پاڪ تھڻڪي ڏاڏاڏو ڏھڻڪا
 مگر رضا يا نفھ جي جيڪو اڳي ڏي
 ٿڪري قبول تھڻڪي ٿيڻ سو مٿي
 پاڻي ٿاڻجي تھڻ ۽ جو گھو ڪو سوھو
 نہ ٿاڻي ٿاڻ ۽ گھو سھي ھٿ سندھ
 ۽ خير و ڪ خطمي اي گل جي لپي
 تہ ميڪ ماڳ مٿي ڪي مڙ مٿي وھڻ
 جيڪي صابن سڦرو جو مڙ ڪي ڪوڙي
 جي نہ ڪن توکي ٿي تہ وڙ مٿي وھڻ

نَ لَا هِجِسِ وَارُ ڪُونَه نُهَن پڻ لَا هِجِنَ
 نَ قِي نَ تِيْلُ ڪِي نَ سُرْمُون اڪِي پڻ
 مِي پَنِيَا ٻان تَوڪَ ٿِي مِي ٿِي مَنَع تِيَن
 پَر جِيڪِي نَت جِي ٿِي وَارُ نُهَن سَارِي شَرِي ڪَن
 مَڪَر گَڇها وَارَ جِي سِي مَڪَ لَهي ڪَوِ
 جِيڪِي نَت ڪوئي مِلَڪِي جِيڪِي نَت سَنڌِي سِي جَوِ
 پَر اَهَرُو اَمَرُو عَوَرَتَ ٿِي تَا جِي اچي پيش
 تَ نِيَا ٻان اَن پِي ڪَا مَدَ مَڪَارِي شِ
 تَ مَرَسُو مَحَرَمُ مَرَسُو ٿِي تَ جَوِ مَحَرَمُ جَوِ
 تَوِ ٿِي مَاءَ پِي ٿِي سَڪِي تَوِي ڪو لِي شِ تَوِ
 هَآ ٿِي هِنِيَا پَوِ سِڪَ صَوَرَتَ نُهَن لَهَرِي ٿِي
 نُهَن لَا هِجِنَ پَر جِيڪِي نَت سَآپَ سَآپَ جِي
 جِي ٿِي هَتَ جِي شَهَدَ ڪَنان شروع نُهَن ڪَن
 اَلهي هَتَ جِي اَگُو ٿِي اُتي نِيئي پَنِيَا جِي
 ڏاڻي هَتَ جِي چِيچَ ڪَنان شروع نُهَن ڪَرِي
 پڻ ڏاڻي هَتَ جِي اَگُو ٿِي اُتي نِيئي رَسَآ ٿِي
 پِي جِي ٿِي جِي چِيچَ ڪَنان نُهَن ڪِي لَهي
 ڏاڻي پِي جِي چِيچَ اُتي نِيئي پَنِيَا ٿِي
 شَرَحَ مَشڪُو تَ جِي اِيهي نَرَمَآ ٿِي

مَبارڪ مَٽرڪ گهڻي صُورَت اِيها آهي
 هاڻي هي لائي پڙهڻوڻي مَسائِل غسليجا
 يائي هَتون هَت ۾ حَرف اِيهي پڙهي
 تهاڻو ۽ مالہ اَدب جي غاسل هَت ذري
 پهرائين پاڪيئي ڪاري طهارت
 شال هتان هل پاڪي تي رسين رسول ست
 لاهي پليتي لنگن کان تن پاڪي ڪريان
 ڪندي پاڪ پاڪ ڏيئي مهنجي بچال نڪا
 لب نهڻا اگهان اُميد تي ڪري
 نه ڏين جواب صوابين مهڻا املڪني
 ڏند نهڻا اگهي سي پڻ ڪريان صاف
 سائين ڪري سڀا نهڻا اڌا تار ڏوهه معاف
 ۽ پڻ رات مٽيو هو ۽ ايتڻو جي
 نه پڇي ڪيو ۽ پرزو تاروڻنهن سوئي
 تاروڻ نهڻو پاڪ ڪريان ويهي انگرواڻ
 جي اگلا در الله جي شال سڀتن سائين
 نڪ اگهي نيت ڪيو ائون اهائي
 نه مائي بوءِ بهشت جي جو سرهو سڏي
 اليون مهن ڏوڙا زيانن ائون ان اُميد

تہ پسنين لقاء رب جو منہ تُو راتي سقيدا
 ديئي خيال دار هي کي ساڀ سينگار ياني
 شال کري قبول بادشاه عمل سڀ سندا
 پا فن جيئي دونا رياڻين انهي اميد
 تہ جيئي جنگاين جي جهلي جيئي ميا
 ڌاڻي پانهن دونا ريا تہ وکئي رب تيا
 دونهارين جا ڌاڻي مڪا غن جن ڌا
 هاڻي کارياڻين سر مسکو سونهار وسهيا
 تڙاڻي تو او تڙي رحمت رب ملا
 ڪوڏا ملياڻين کن پئي تہ توکي ساء شال
 سڻاڻي سڄو ڌڻي سنڌي پا نگر بلال
 کارياڻين مسکو ڪندي تہ الله اوياهي
 ڪنا چيري ۽ گئي سائيڻن چوڻاڻي
 پير جيئون دونا رياڻين تہ صراط اتان شال
 وهي وڃي وڃه جيئي يلو ڪري پال
 ڌاڻو پير دونا رياڻين تياڻين سڄا
 جي سرتا صراط کان تنهن کان تو
 جهل پهنجو پاهنجي مٽي اتي اڻ
 توکي ڪري پاڪ ڌڻي اسان تي ثواب

رُئي مٿي مٿو دُوئي ٿيل زڪي پائي
 چو اچي تڏي ڪيوترا مڙلو ماڻاڻي
 ياسو ته جو پاڪ ڪريان جيئون دُوئاري
 پلنگه پاڪ بهشت جا ذاتار دِياري
 ذاتو ياسو پٺ ته جي دُوئي ڪريان پاڪ
 مهدي ديارين ملڪ دِي بهشت حور براق
 ادي پٺ پاڪ ڪريان سنڌي ملڪ ستار
 مثال اچي تڏي اندر ۾ ۽ چنگيت پوءِ بهار
 جواڏي پٺ پاڪ ڪيوترا اوهي ماڳ دُوئي
 نه نقصان و موٽي زڪو غسل هو ۽
 نه هانيو ۽ ياسو جيون پٺ موٽي دُوئاري
 دُوئاري دُرست ڪري غسل پڇاڻي
 هاڻي پٺ ياسو جيون موٽي دُوئاري
 مثال باجم ڪرين باجم پڙيو سڄا جهوڻي
 جتي داري دُنيا جو هلي تون هتان
 مثال سڀ چنگاڻون مهدي ۾ مولو ڪرئي عطا
 ۽ پوئين پيري پاڻ ۾ ڪا فوري وڃي
 فتح القدير ۽ بجز ۾ انهي پري ڪي
 غاسل پائي غسل ۾ وجهي تون پيرا

ٿي جيئي ڏاڻي ٿي ٿي پڻ جيئي ڏانه
 جي گهرجي ڪي شوق ٿي وڻ وجهي
 غسل ۾ مٿي جي احتياط ڪجي پر
 بچائي جي طاق اتي جفت تان بچاءِ
 ان الله وثر يثبت الون ٿي هي سڀاڻي
 پراهرڙي طرح پاڪ ڪيو ظاهر ٿي سنڌ
 باطن سندس سو ڪندو جو موٽو لوم ڪجو
 ٿاني منڊي چادر مٿي اٿان ستر پوش ٿي
 مٿان اڪهارا جي ڪنڊ نظر منجهه اچي
 لا تنظر الي فخذ حي ولا مٿي چيو رسول
 چوئي تنهن چادر پاڪ سين تي مٿي ڪي
 اتي اتي چادر ڪفن سنڌ لوف جي
 ڪجي ڪفن مڙ سڄو اچو سو ٿي هار و
 جهڙو ڊڪي عيد جمعي وٿي سو وارف
 عورت ڪارڻ اهڙو ڪفن ڪار جي
 جهڙو ڀرهي يو گهر ڪي مهماني وڃي
 ڪفن ڪارڻ عورت رتوي رها
 پر اچو اهي افضل گهڻو مٿي اوجھ
 اچو اهي نور جيتي نازل مٿي نور

اچي ڏار آرنڪه پئو چنگيت ڪجي ڏور
 ڪفن آهي ٿي پراڻو اندر شرقت
 هيڪ سست ڪفايت پئو ٿيون ڪفن ضرورت
 ڪفن سست مڙ سڄو ڪند ٿيون اهين ٿي
 هيڪ ازار لفاقو پئو ٿيون پير هن ڪجي
 ازار نالو اندري علفاف ٻهريون
 ٻي چادر يون مٿا مٿي پيراهين ڪيون
 به گرايون پنهين يارين مٿا تن ڪجن
 ۽ موڪلايئم مٿي ٿي وڙهي جيني وڃن
 پير مٿا بهري چادر مڇيا ٿون گهرجن
 منجهيئم ٽاهڪو احتياج سند وٺن
 امڪاد اٿفتاح ۽ مٿا ٿي اٿن ٿا لکن
 ۽ قدر گرانٽ جو مٿي پڻ ٿي ٿي ٿي ٿي
 جڏهن وڏي مٿي جو ڪفن سو هوندي
 ۽ جان مٿي گير وٺان انگري چار ڪجي
 ڪتان قدر حاجت جي زائيد نه گهرجي پيرهن
 پور وٺين پير گچيا لائي گريڻ ٿي ٿي
 ٿيئم پناهون ڪجن ٿي واري جي ٿي ٿي
 سڀواهي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي

نه اڪا: ايو سيني ساهون اڌو ڏانه ڪلهن
 ڪي ڪارڻ عورتين ايو ڀي ڪئي چوڻ
 چوڻون دستار ٽنگي جي ڀلا ٻزر گوار
 سگوار سڀ پيراهين عزت دار
 طول تهن جو ست گز شرعي جيڪي پير تي
 سند و تنهن شملو مٿي مڙهن ڌري
 پير صحتي قول ڪتاب جي دستار ڪراحت هو
 توڙي مٿي ڀلن منجهان توڙي ڪو ٻيو
 ڪفنم رسول ڪريم جي دستار ڪو هو
 گز شرعي چوڻيه انگز انگر چه جو
 جو سڀ ڪو چه وار اسٽرايو تنه اندازو
 بشار ڪارڻ عورت اڪرا اهيئن
 هٿي سڀنيان بند بي دامني جهڻس متوڏلن
 پر طريق ڊڪاڻ دامني جي هنڀر تالڪن
 جيئن چيري وار پر چلون ڪري ڪلهن وٽان
 ڪڍجن سڀي پئي اڀي عورت پي بن بن وڃن
 تنه پهاڻان وچه دامني جو مٿي اٿار ڪن
 وار مٿي جا عورت جي تنهن سڀن ڊڪڻن
 اڀي طرف تهنجا گاڙي هٿن پجهن

تانڪو ڏيئي پاڻ ۾ سوڙها سڀي ڪئي
 تنهن ڇا ڪان پلي بي دامي جا اي دگهار جي
 مٿا ڇڪن وارن جي وچان بن بن
 جيئن وڃي پٽرا هن ۽ دامي وڃي چڪون سي ٿين
 بي پلي دامي جا ڪاڙي وٽان مٽي ڏونه ڇڪن
 جيني تي مڙرت نقا جي جهنجي منع چوڻ
 سندي سڻيائيند تي گز اهي دگهار جي
 ڪيالا ئي مون سڀي ته جي پهنائي
 مٿا ڪفن مڙهين ڊڪا ٿو سو
 ميت ڌاري حيرت جيئن وٺي وٺيو
 جتي پڇن پير تنهن تي تانڪا ڏي
 مٿيان پهجي ماله کان کڻي مهل ڪهي
 ڏيکي دامي نه گز شرعي ۽ پهتو هڪ گران
 خدو وٺ شرعي سڀا سڳن مڙي جي ماڻ
 ڪن گران ٿيئون به چيون پهتو دامي ۽
 ته مٿو مڙوئي ڊڪي تان ڪياري مٿي
 ستر پوڻ ميت تي جو غسل وٺي وجهن
 وٺي نه ڇوڀي نه گز شرعي ڏيکي چوڻ
 انسان اڏوڻ اڳرو جي ڪنا ڪن ٿو

تڪر تڏهن مٽ سين تڏي ظلم ڪئو
 اڻهي اٿا اڌا ڪن جا جيڪو شماري
 تڪري ڪتاب چلي تنهنم نهاري
 ڪن ڪيوريو به پوتن ڪن
 جي ڪارڻ پتي هيڪ ڪجي تي رهائين
 پر چڱيت مثل باج ڪن تن ڪجي
 اهي افضل اهي مرسوي ڊڪاڻي
 ڪن ڪفايت به ڪنڊيون مرس ڪارڻ جا
 هيڪ لفا فو ڪجي ڪارڻ تنه پهران
 ۽ عورت ڪارڻ اڳري تن دامي آهي
 ڪن مهرورث جيڪي پي اتي تنهن پها
 هاڻي ساڻهي لاءِ ڪن پهرائجي پر جنهن
 پهرائجي پر جنهن ڪن مٽ ڪي
 سا پر سوهارڻي سيڪو مومن مرس ڪي
 پهرائين واسي ڪن ڪي دارون ڌار ڪري
 تي طريو و ترچيني نهاسو پکيڙي
 پکيڙي پرچي اتي وڃي هي ڇا دريون
 پتائي اندر ڪري مٿان سبتي
 پر چڱيت اٿا پون چارين هن مٽ ڏوه ڪن

جھڙي عارِت دنيا ما هي سنڌي جيري
 تاني پهران تن اتي وجهي رگهاري
 هندي مٿيون يار تن وکي ذونله سري
 پرا تي توب سڳنه اوري عبيرا
 توي کفن ڪيتر جو توي سنڌ و صفا
 تاني چوري چاگي ڪري ڪشادو
 رکي تن جاگ اتي متو ميت جو
 راکي متو چاگ اتي پيرا هن پاڻيس
 ڪلا لائي پيرن سين پيئي رساڻيس
 ڪارڻ کفن ميتي ائين سمهاري
 جيئن غاسل تخت اتي وجهي وڻجاري
 مشو مشرق سامهون پير مغرب يار
 مٿي کفن ميت کي سئون وجهي سڳاري
 چيري دار پڻ چگون ڪري ڪڍي ڪلهنار
 راکي اره اتي عورت جي پير من مٿا
 باهون مٿي ڊگهيون ڪري پاسن مڙهن
 نرڪن اره اتي ڪاڻن جي سڳاري
 وجهي سراهي سرائي پڻ ڌار هي
 متو ڌار هي ميت جي موطر ڪري

کجی سجد و جنسین رب پھانجی ء کی
 گری کافور سنز و اوھی مالک مکئی
 تانی لکیش ری مس شہد انگرسان
 لبیب اللہ نرات الی ۛ کلون ارہ تران
 بہ عزت کلین عزین دئی عقوان کری
 برکت لبیب اللہ جینی ذاتار دوه مرھی
 بٹاپ کرئی یا کسین حرف ہی لکی
 متی پترھ مررضی علی حیا جی
 وفدت الی التکریم بختی زار
 من الحسنات والقلب الشکیم
 وحمل الزاد اقبح کل شیء
 اذا کان الریود الی التکریم
 اھی امید انم گھٹون موچارئی
 مان مولو باجم کری چئی دوهاری
 تھانیو ۛ منجینی چادر سین میت کی دکی
 ذالو یا سوھیت کری میون متا ذی
 تھانیو ۛ چادر بھر ۛ تھانیو سینا بند
 متا کفن مرھین سند و جنون ہند
 انپر پیچی کفنہ پیون بی بد لیس

پَرَ لِي ڀَڙَڻِي رَتَڪِي قَبَرِ ڏانَهَ ڪڍِيس
 مَتِيتَ کِي مَنَزَلَمَ تَا نَجِي رَا تَ پَوِي
 لَوَهَ رَڪَڇِيس پُٺِ اُڀِي مَتانَ سَڄِي سَوِي
 ويهي رهي وَتَ تَمَنَ ڪَڄِي نَه هِي ڪَڙو
 مَتانَ نَقْصَانُ ٺَهَن ڪَڙِي ڀلي ڪَ نَوَر ڪَڙو
 جِي مَتِيتَ مَنجَهانَ نِڪَري ڪَ غُسلَ پُڄاڻانَ
 جَانَ مَتِيتَ اُهي تَحْتِ اُڀِي تَهَ ڏوڏِيس پاڻِي ساڻِ
 ۽ جِي وَتَ ڪَڙِي تَهَ اُهي ساڻ ڪَڙِي
 پَر جِي نِڪَڙو وَايَمَ تَهَ پَوِ مَڪو ڪَڙِي
 ڪَڄِي نِمَازَ ٺَهَن ڪَڙِي جِي ڏوڏِيتَ خَرَجَ هَوِي
 سَڀا جِي سَڀ پَر اُهو ڪَڙو عَقُو ڪَڙو
 ڪَڙِي نِمَازَ جَانَ ڀَڙِي قَبَرِ ۾ اِڻِي
 پُٺِي پُٺِيون گُورِ ۾ مَر ڇوڙِي لاهِي
 ڪَڙِي وَجِهنَ پُورِي پُونِ مَسَارِي
 اُڇِنَ مانَ ڪَڙِي ڪَڙِي نَعَسُو رَساڻِي
 اُتَ اَحْتِياجَ پَڻِي جَو ڪَڙِي ڪَڙِي
 سَڀا جِي سَڀ پَر مَر هِي مَر ٿِي ڪَڙِي
 نِمَازَ پَر غُسلَ ڪَڙِي ڪَڙِي وَتَ
 پَر غُسلَ پُڄاڻانَ غُسلَ ڪَڙِي تَهَ اَفْضَلُ اُهي اُهو

مَتَانِ چَندُ وَنَ غُسلَ جون پيئون هوڻ ڪي
 ڪنات تن پاڪ پيئي ڏيئي لهي سبي
 ايهي آخڪام غُسلجا جي پري هي پروڙين
 شال شفا عتسين سرور جي خالي سبي نه ٿي
 ابوالحسن اُميد ان حرف ليکيا هي
 ۽ اسل ۽ مفسر لکي مولوي شال مرهي
 پاڻ پڻ پيئي ٿي آهي اُميد واري
 تمان مرهيس ملڪ ڏي ساجهو ستار
 مناجات سندي مؤمن قادر ڪري قبول
 حرمت حبيب مصطفى جو سنڌ ورتا رسول
 ڪري اُميد عفو جي ڪلمون جي حيات
 سائين ساجهو ڏي مولوي مرهي تن ۽ ٻي
 لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم
 پيئون پهريون بابي جو وضوء ۽ غُسل جو
 هاڻي پڙه نماز جو ٻه ڪل باب پيو
 ڏيئي نور نماز جي اندر سهائو
 نه سهائي راهه لهين لپين پريان لوءِ
 سڀن نهن نماز سين هيان هيچ ٿيو
 منهن ڪري ڏاڍو ڪند وچور هيئن چند جهو

۱. ڪرڻو نيھن نماز سين ڪاھل ڪم ٿيو
 طلب ۾ تو فيق سين ايا جي آھيو
 پوري ڪندو يا دشاه آسوت م لاھيو
 مثال چنڊا مومن مري ڪليون جن چيو
 لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم
 سو باب نماز جو جا چو ٿڪي آھ
 فرض مٿي مومن فرمائي الله جل وعلی
 فرض تنھنجا ڪيترائي واجب ڄاڻي
 ست مستحب پڙھي سڀ پاڻي
 پڙ پاڙ پڙوڙي پڙھين فرض فھمي سي
 روا تھ نماز ڪا سڪي جن ري
 اول اوقات نماز جا سڀاڻي ڪھر جن
 مدار مڙھين نماز جو آھي جن
 تاجي ڪجي ڪڏھن اڳاڻي وقتا
 نہ آء اوما نماز ٿي نہ ٿي سنا قصا
 جيئي روزا رمضان جي ڪو شعبان
 تہ ذاتي نہ انجا مڙم رمضان
 توڻي بانگو ٻانگه کي اڳاڻي
 نہ پري نہ سنڌ پير، ٻانگه سا پڙھي

ڪري اوسين ۽ اڪي هي جي سڪا سي
 سائين سڀا جهوڙي تي سڀي تئين
 وقت صبح نماز جو پڙهڻ ڦٽيا پوءِ
 جيسين سڄي نه اڀري تيسين رهائڻ
 جي سڄي مٿا موٽو ته اڳي اڪي وڃي
 ڪجي تحقيق تهه ڪي يا چيو ڪي پير
 سنڌو يا چيو سڀ ڪنه جيسين ڪمي ڪري
 تيسين وقت نه اڀيو جو پڻ سو وري
 نه ايو وقت اڪي جو سو تائين هو
 جئين اصلي اتي مٿين تي پرمش مٿي
 اصلي چاڄي انهي جان تي سڄي وري
 اونهاري اوڏو هو سڀا ڀري پري
 مٿن يا چيو هڪڙو مٿين قد به تمام
 مٿل ڦرل صاحب ڪڙو مٿين چيو امام
 اچي وقت وڃي جو ان اختلاف اٿان
 جيسين سڄي نه اڀي تيسين رهائڻ
 سڄي اٿو سا ڄڻي تي جيسين ڳاڙهي
 ڪا اڃا ايم جو پڻ سا وڃي
 نه سو مهڻي صبحي تي ساسي رات رهائڻ

جيئن ڀرھ پيدا نه ٿئي وڃي رات وهاءِ
 آهين اوقاتنم پيا پڻ مستحبت
 جنگيت طاعت تنم ڪجي ڪارڻ رب
 صبح جي ساهي ڪجي ۽ آئين اونهاري
 ڪجي سنڌي ڏينهنين ۽ سڳهي سيار
 وڃي وڌي وقت ۾ جن ساڻوسه نهو ۽
 ساڻهي سواري گهڻون چيني تار وٺو ڪو
 سڙهي ساڻي ڪجي اڳي اڌ رات
 چيني ٿي ڀانگه رات ٿي نه افضل آهي
 وٽر آخر رات ۾ جنگيت ڪري سو
 جنه پڙسو جاڳي اتي پڻ سواري
 وقت سڀئي سفر ۾ سواري ڪجن
 آهي ماڳ مشقت جو سفر ڪي سڀ
 عصر عيشا وقت پڻ ڪجن ڪڙڻه
 سگا سواري گهڻو سنڌ و سنڌي مينهن
 اڳي ساڻهي صبح سنڌي تاخير تن روا
 پراو ٿر ڪجي نه ايتري جيئن وڃي ٽن قضا
 هاڻي هن اتان پڙه فرائض نماز جا
 پنج وقت نماز جا ثابت صحي ٿي

حُكْمَ حَبِثَ دَمَ قَرَانِ اَمَتَ جِي اِجْمَاعِ
 تَا نِي تَهِنَا عَالِمِ مِينْدَ رَهَنُ فَرَضِ جِيَا
 نَاهِي نِجَارُونِ تَجُونِ جِيڪِي سِي نَه سِيڪِيَا
 عَجَنِينِ پَرِ هِي پَارِثَا جِيَا سِي سَوَارِ
 دِيُنْدُوڌا نِيُونِ تَنِي سَانِينِ پاڄو منجهان
 اَن اَنهنِ کان بهرِ پاڻ ۾ اندرِ ستِ تَنِ
 اَن فَرَضِ جِي بهرِ پاڻ اَن نالو اَحْڪَامَ
 پَرِ هِي سِيڪِي پَارِ سِي پُورِ اِپَرِ سَلَامَ
 پهرِ يونِ پَرِ دَرِ يُو وِڪِي پُوتنِ ڪَڇِ پاڪِ
 نِيُونِ پُٺِ پاڪِي ڪِيڙِي چوئون طاعتِ مَآگِ
 پنجينِ عَوَرَتِ دِڪِ مِينِ سَارِي سِيڪِ سَنِيَاڻِ
 چهُونِ مَهاڙِ قِيَلِي سَتِينِ نِيَتِ حِيَاڻِ
 اَنِينِ اوڻِ تَڪِ بِيڙِ چَوِ جا اَهي اُتارِنِ
 اَهيڪِي اَحْڪَامِنِ اِمَامُ اعْظَمُ ڪَرِنِ
 ستِ فَرَضِ جِي منجهيان اَهيَنِ اَدِ اَوِڪَانِ
 سِي پُٺِ سِيڪِي يادِ ڪَرِ مُومِنِ مُسْلِمَانِ
 قِيَامَ قَرَانَتِ رُڪُوعِ نِيُونِ چوَنابِ سَجْدَسِ
 پنجُونِ پُليونِ قَعْدُو چهُونِ تَرْتِيبِ اسِ
 ستونِ نِڪَرِ نِجَارِ ڪَنانِ ڪَرِي فَعْلُ ڪُو

تُوڻي سَلامُ ڪِ ڪَلامُ ڪُوتُوڻي ڪِ پُو
 اِيهِي پِنْدَ رَهَن فَرَضِ تِيَا ڪَلامُ وَاجِبُ حَالِ
 مَ تَسْتِثْنِ تَوَدِيَه ڌِي سَپَا جِهَو سُلْطَانِ
 وَاجِبُ جِي نَمَازِ جَا آهِيَن اوهِي اِيڪُوِيَه
 پِيچُ تَر پُوڻِيَن پِيچِي وَ نِجَائِمَ وِشِرَ ڌِيَه
 سَتِ تَنَڪَانِ سَتِڪُنَه نِمَازِ نِمَازِي لَءِ
 ڪَارِ ڪَنِيَن نِمَازِي چُوڌَهَن چُونِ پَنَ
 ڪَنانِ سَتِيَن پَهَرِيَن جِي سَتِ آهِيَن عَامِ
 اڪْبَرِ اَوَّلِ تَڪِيَرِ مِڙِي سَتِيَن نَامِ
 پُو وِهَ پَهَرِيَن بِنِ رَڪْعَتِيَن جِي هُونِ ڪَچَازِ
 نِيُونِ نِجَائِمَ نِمَامِ پَرَهَ قَعْدِيَن بِنِ دَارِ
 چَوَ تُونِ رُڪُوعِ سُوچُوڊِي ڪَرِ وِڊِي ڪَا
 قَدَرِ تَسْبِيحِ هِيڪَرِي تُوڻي تِي پِيَرِ
 پِيچُونِ فَرَضِ هِنْدَ چُهُونِ وَاجِبُ وَاجِبُ جَاءِ
 سَتُونِ لَفْظِ سَلامِ سَتِيَن نِڪَرِ نِمَازِ
 هَآڻِي هِي لَءِ سَتِي جِي چُوڌَهَن خَاصَرِ جِيَا
 ڪَارِ ڪَنِيَن نِمَازِي نِمَازِ تَنَ
 تَوَدِيَه تَوَدِيَه ڪَرِ قِرَآنَتِي مَنِي پَرِيَن
 پَهَرِيَن پِي رَڪْعَتِيَن مَقَامِ ڪَرِ تَعْبَرِ

ٿيئون فاتحہ پڙهه فرضم پيدا هيڪڙو
 چوئون فاتحہ سين سورتڪي جوتج ضمڪڙو
 جيڪي وڏي ايت هيڪڙي ثابت ٿي ٿي
 جي انهن اڏهون ٿي سجد اسهو وڏي
 پنجون پهرئين قرآن تڪان پڙهڻ فاتحہ
 جهون ورتين ڪڍڻ سوران پوءِ دعا
 ستون پڙهڻ پڌر وڃي پڌري جاءِ
 اٺون گجهو گجهي پڙهه پڌري واءِ
 اٺهين بي حق امام جي منفر حق مياءِ
 منفر دي مستحب ساري ٿون سمجها
 پڙاهڻ قول ڪتابم اهي هنين لکيو
 نه گجهي ماڳه گجهو پڙهڻ واجب سين سٿو
 يون سجد اسهو جاءِ پڌر وڪڻه پڙهڻو
 ناٿون مان مقتدي امام پڙهندي پاڻ
 دهون ڏيڻ سجد و ستلا وقت قرآن
 يارهون امام سين رستي سڃڻه حل
 واجب مٿي مقتدي ٿي ٿي ٿي ٿي
 عجار يعني جيڪڏهن جڙ ٿو اڳي ٿي
 تنهن وڃايو وڃي مستحب هٿان

بَارَمُونُ بُدَّ نِمَازِ مِ عِيْدَ تَكْبِيْرُونِ اَوَا
 هِنَ جِي هِتَ ڪِي پَهَرِي ڪَنانَ پُوَ
 بَارَمُونُ تَكْبِيْرُونِ عِيْدَ نَجْوِ رُڪُوْعِي لَکَن
 حَوِ رُڪُوْعَ رُڪْعَتَ پِيچُو پَهَرِيُونِ مِيرو وَجِي
 اَوَا لَکِي تَكْبِيْرَ تَنَسِيْمَ جِي وَاجِبَ ڪُوڙِي
 چُوڙِيُونِ چُوڙِيُونِ وَاجِبَ وَي سِيّدَ سَهَوِيُونِ
 اَوَا اِنَ پُوڙِيُونِ پَهَرِيَانِ پَهَرِيَانِ سِيڻِي
 مگر رُڪُوْعَ سِيچُوڙِيُونِ وَڙِيَرِ مَجِي وَڙِيِي
 تَه سِيچِي سَهَوِيُونِ شَخَصِي چُونِ تَه سِي
 پَر صَحِي رَوَايتَ ڪَتَابِ لِكِيَاءَ اَرَهِي
 تَه سِيچِي سَهَوِيُونِ وَاجِبَ تِي وَڙِيَتِي سَاڙِيِي
 هَانِي سِيڪَ سِيڻِي جِي سَبَبَ سِيچِي سَهَوِيُونِ
 سَبَبَ سِيچِي سَهَوِيُونِ سِي ڪَر سِيڪِي يارِ
 تَه پُوڙِي تِي نِمَازَ تَرِ وَڙِي تَه وَنَوَانَدَا
 تَانِي لَنگهي لَکِيُونِ لَکِي رَسُوْلَ پَانَدَا
 سِيچِي سَهَوِيُونِ نِمَازَ مِي تَرِ تَرِ پُوَ
 جِي تِي وَاجِبَ تَرِ تِي ڪَ تَاخِيَرِ تَه جُو
 پِيُونِ تَقْدِيْمَ ڪَنجُو چُوڙِيُونِ تَكَرَرِ تَه
 پِيُونِ تَاخِيَرِ وَرَضَ جُو تَاخِي ڪَرِي تَه

سَجْدَ اسَهِوْ نَمَازِ جَا جَدِّ هِنِ دِنَا مَتُو
 تَن هِنِ نِگِشُو نَقْصَانُ نِازِڪَانِ جِيڪُو مِھَسِ
 سَجْدِي سَهِو سَهِو پُٺِ جَانْدِي سَهِو نَامِ
 جَانِي نَقْصَانِ جُو ڪَرِي ڏوھ ٻھَنڪِي اِه
 مَگر ٻہ ٿوڪ اِهِي اَهَرِ اَتُوِي جَانِي ڪَرِيڪُو
 تہ پڻ سجد اسَهِو جاساري ڏيند ر سَوِي
 هِيڪُ ٿوڪُ قَعْدُو پھريون پُو سِي رُوِي
 ڪري تاحير ٻھَنجو تہ سجد اسَهِو ڏي
 تين دَقْتِ سَاقِطِ ٿي سجدِي سَهِو سَيَادِ
 پوءِ سَلامَ سَجِ اُپَرِندي ڪي سَجِ اَتُو جَانِ
 ٿيون ڪارَ ھو جِيئِن ٿي مِجِ اَلْعِشِ وَشِي
 اِن تَہِيئن ٿاڻ سَهِو ڏي جي مَگر ھو سَوِي
 صَوَرَتِ مِجَدِي سَهِو جي ھنڀر پَرُو ٿِي
 جِيئِي سَلامَ سَجِي پَارِ ڏانہ ڏيئي ٻہ سجد ڏيڻ
 تھانپوءِ تَحِيَّاتِيئن رُعا دَرُو ڏيڻ
 تانپي پنھين پَارِ ڏانہ سَلامَ سَلاوِي
 حُڪْمِ مِجَدِي سَهِو جُو ھِيڪُ پَرِ ٻر ھو
 فَرَضِ وَاجِبِ سُنَّتيئن تُوِي نَقْلُ تُوِي
 سَجْدِي سَهِو ھِيڪُ ڏي تُوِي وَاجِبِ ٿاڻ

پَرَ جِي نہ دَنايَن تَنہ نِماز مِ سَجدَ سَندَ سَہو
 نہ واري پَرَ هُن نِماز جو واجب تَا لَکَن
 پَرَ جِي واري نِماز ساندَ جِگَرَن اِيئن چوَن
 سَجدَ ي سَہو اَمّا مَکي جَدَ هُن کَاشِي
 تَدَ هُن دَيندَ اَمَقَدَ ي سَينَسِيَن سَينِي
 ع سَہو سَندَ ي مَقَدَ ي اِي نَانہ اِمَام
 اَوَها سَہوئي اِمَام يَن عَضو کِي عِلَام
 هَاطِي سِکَ سَينِي وِريام جِي سَنت نِماز جوَن
 سَنت جِي نِماز جوَن بِجَير سِي بَيتَہ
 تَن تَنو مَظطَفِي ^{عليه السلام} حِن ساري سِي مَنج
 اَنوَن اَنهِي کَان هِي کَرِيُون مَنج قِيَام کِجَن
 بيُون اَن رُکُو عَم تِيُون سَجُو دَن
 چو تِيُون اَن دَر قَد ي اَتِيُون عَالَمِي
 هَاطِي هِي کُيُج کِجَن جِي قِيَام مِ
 پَي هَت تَحَرِيْم کِي دِکَن سَينِي کُيُج
 نَاهِيَان هِيَن پَي کَرِي ساري سِي پَي
 جُحَن جَهَنيرَ هَت پَي سَاطِي سِکِي پارِ
 جِيَت اَگُوَن جِيُون مَي تَا پَي کَرِي واري
 بيُون باقي تِي اَگَرِيُون سِي پَي هَت گِزارِ

رڳن مَرُ لڳ ڪري ساري سيڪاري
 ٻا هون ساري ٻئي سڀي مَوَنان مَمَوَرِي
 پور و هتو ڀنڀين جوڙا جوڙا ڪري
 مهن اچو جهلي اٿن جيئي مَه رڳيئي لاري
 جيئن رڳو ڀاڻي نري نري انري ڳيئي جهلي
 پري پريون عوام اٿن ڀڻي مَ اڏاڻي
 مَر نانيون قوم و ساري مَم هائي
 ٻئي پير اٿن ڳيئي ڳيئي ڳيئي
 پڇون پڇون پڇون پڇون نظر ٺاهي
 تاني ڳي يا تڃا رڳي ٻئي لائي
 اها ڳي اهي اڳري سنڌ ساڃاڻي
 پر صحتي قول ڪتابم هنري پڳي
 جيئن لائي ڳي يا پاڻ ڳي ڪراهن سمهي
 سڀي ٻئي حال رکوع جي مَوَنان مَمَوَرِي
 جيئن اٿن رڳي ڳي ڳي ڳي ڳي ڳي
 قيام ۽ سجدي ڳي ڳي ڳي ڳي ڳي
 جهون اڳيون ڳي ڳي ڳي ڳي ڳي
 پر قوماني سجود ڳي ڳي ڳي ڳي
 مَتان رکوع ڳي ڳي ڳي ڳي ڳي

جيڪي ذڪر جتهين سوتتهين پڄاڻي
 هتيڪر بچو هندي پي نيشي مرسا پڄ
 ۽ ڪنات سچو د قيام ڏانهن جهرو جي تون
 نهر رکي هت ران اتي اچ اٿان پڄ
 پر جهنگي ضيق بدن جوڪن ريرائي هو
 جي سور کي هت پته اتي ته هڪي پوءِ نڪر
 انون جيئي سمع الله کي ساري جيئي امام
 نرت تهنجي نيم لائي پيم رب نام
 انين پويون اها لکيم جي رڪوع جون
 سڀ جا ساريان سي سنتون جي سچو جو
 جدي هن جنبي تون ڪرين سار سچو د جي
 تدي هن چو تڪبير کي چوڙي هي هنون
 تڪبيرون سيئي سنتون جي پهرين پڄاڻي
 توتي تڪبير قنوت جي ساڀي سنت چل
 سڀر ست انگ ساري سچو د وڃي
 مهن ۽ موان پير هت سيني ذڪر پڄ
 پرمي مهن ۽ هتن پنهن رور زياده پڄ
 جيڪي پارا پت جي سو پهرون پت رکي
 ۽ جيڪي آهي اي ڏانهن اهو اڳل اڀاري

اَللّٰهُمَّ تَرْتِيبَ سَجْدَةٍ سَنَدِي سَلِي سَلِي كَرِي
 مِيُون جِي تَسْبِيح تُون پَر ه پَر اَتِي
 چو تُون چو تِي نَك جُون اِجْمَ اَلِيْن كِي
 پِي جُون اِيْت اَلِيُون دِ جِي دَرِي كَرِي
 چو تُون جَوْرَج جَلَسُو پوري يَت كَرِي
 سَتُون سَارِي رَك كَن كَن كَن هَتِي
 جِي كِي كَرِي كَن كَن تَن تَن پَر
 اَلُو يَت رَا تَن سِي عِي هُون يَت يَت
 سَجْدُو سَنَدُو عَوْرَت اَهِي اَهِي يَت
 يَت يَت اَهِي عَوْرَت اِيَا مَلُو تَن
 اِي يَت هَت سَجْدُو مَكْنَتَا مَهْدِي مَنِي
 مَر تَس بَعْل سَجْدُو كَرِي كَشَادَا
 اِي عَوْرَت اَهِي حَالِم رَكِي مَر لَكَا
 يَر مَر تَس وَتِي سَجْدِي جِي مَنِي جَمَاعِي هُو
 تَن مَنَان صَر رَكْنِي رَسِي مَر سَوْرَت هَلِي يَر
 دِ جِي سَجْدُو يَاهِي يَحِيْن كَرَانَن مَر
 اِي مَصْلُو پَر يَوِي تَرِيُون كَرِي كَرِي
 يَر مَكِيُو قَوْل كَتَا بَم هَنِي مَر يَر
 تَر سَجْدُو اِي تَرِي قَدَر مَر دَكَا رِي دِ جِي

جِيئي تَري شخص سا جِدَ جي وَحي سَئي ٿي
 مَوٽُون رات تَنه سَندي اَلف جِيئن اِيئي
 نَدَ دا وَجيس مَهدي ڏي مَوٽُون مَهدي وَحي
 توڙي ٿي پيڙ ڪراڻي ڪي ڪم زياده وري
 اٿون انگريجي اهي هي پڇي
 تڪي جن قتلِي ساهان نَر تانه بِنار
 اِها پٽ اٿن بُد سُنئون جي سَجُورِ جُون
 تانِي سِي سَجهه جي ڪي جن اَنڊر قعدِي
 پهرِيون پَري پير تون ڏاڻو ڏيکارِ
 مَوٽُون جَر تُو مالِ جن اصل اِتيارِ
 عَ سَيت سَچي يار ڏانه بهر ٿي پير
 اهي عَوَر اِتي ڪيڏ قعدِي وِير
 مَر مَر راتون قعود ڪُشادِيون ڪري
 عَوَرَت اَڙون پا هِنجا لَڙي لَڳه ڏري
 نِيون پٽ تانِي هَت بَئي راتن سر ڪَڇ
 چوئون مَهاڙ مَر تي اَنڊر قتلِي يار ڪَڇ
 پَر مَوٽَن ڪَندي مَر مَر رَڳي هَت اَنڊر
 عَوَرَت اوڏيون پيئي ڪري ڪرايون
 نر ماءِ اِمامت عَوَرَت جي ڪارِ مَر سَازن

۱ کَرک جماعت پائیم پٹ مکر وھ اھی
 جی کن جماعت پائیم امام ات سندی
 ایتندی ات وحید فرق کون کندی
 ۲ امام اگھارتی جو اوھو پٹ وچہ جگہ
 تو پٹ ائی پارتی نماز ساتویں وئی پڑھائی
 ۳ تی نماز وئی تریہا پٹ جی سکھاپٹ ہو
 جی سکھ ہوئیں تحریم جی نہ اوھاتو ائی چوئی
 ۴ ہیک فرض و تربتوئی سنت صبح جی
 پٹ سکھسین جی وئی کری تکرارتی
 ۵ ناگہ نہ ائی عورت نکا قامت
 ۶ مولیٰ دینو مر سیکئی اھو فضل جماعت
 عورتن کار پٹو گھٹوون جگاتوون اھو
 ۷ ستر مشر مراد پھلم شال سونپاھن
 فرق جوئی مر سین چوتھن توک پٹا
 ۸ جھپکی جگاپٹن جھپکی سہی کار پٹو
 ۹ ہٹن پٹن انگریجن قیل پارتھلی
 ۱۰ دھلیون ذاتی پرجون سعیا سی موسا
 ۱۱ پین ہند ہٹن انگریون جاپی چورج
 ۱۲ کچن کشاد پٹو رگوعم و سورتیون سچو

ٻي سڀ ڪنهن ماڳم مرائي حال هون
 پنجون پسن هئڻ ڏانه جهون پڙهون
 آندڙ آخري قعدي اٿان التحيات
 ستون لفظ سلا جو پنهن پاڙي هئڻ
 انون وقت سلا جي ڪاهن ڏانه ڏسڻ
 مڃهس نيٽ ملڪن جولا جن ڪري
 جيڪر هوڻن جماعت ۾ سڀني سيار
 جيڪي خلاف سنت ڪو واجب جو سڻو
 مڪروه چئي تنهن جو سهاڻي ڪنهن
 خوشي منجهان ڪو ڪري قبول ڪي تنهن
 الڪراهه صند المحبت تي معنيٰ جنهن
 ڪراهت تحریم هوءَ واجب جي وڃي
 ويجهڻ سن جي تڙي هي تي
 هاڻي پڙه پڙي سڀ جي مستحب غار جا
 مستحب جي غار جا سڀي چوڪا آهن چار
 چار ٻنهي پاريا سڀي مؤمن پوندا پار
 پهرائون پاڻ ڪي پڙو ڪي پليٽا پوءِ
 جا پليٽي ٿوري ڌري ڌرم شرعي هوءَ
 پيو اتي وجهت وجهي ڪي سار شروع وڃي

جهر نيتي بهار تون پاي مصلي پير
 تيون بن ايستنا اگري تراست گره خات
 چوتون منگ گارث مون دعارو ديني
 تاني سي سينك جي سگ مشلا مقته
 ارزهن مشلا مقته ي ساري جلن سگ
 تان اپي امام پنا زملو سي ش
 سي سائين سوي تاكنا سي جي سجهن
 تنان پنج پير راجي حدي امام ايهكا
 نوري مموئن مقته ي تويي بجهن تا
 عا قنوت عيد تكبيرون پير پيرودون
 چوتون سجد اتلاوت جا پيون پير سون
 پير چار پنا جي ابرامامام کان
 تا بع تين مقته ي تا پني تن سند
 هيك سجد و و ترو پيون تكبيرون عيد
 ات قول اممايي جي متي كيا مريد
 تكت منگين مقته ي تويي سئين تا
 جي تكبيرون جنازي جون او پير ان حكا
 پير امام ايهكا جي استور گت پنجين لاء
 پير نور و گري عيد پير نو چوتين كا

تڏاڪا پڇڙن مُقتدي وڙوينا تهارين
 جان واري ويهي سلام ڏي پڙسندڙين
 ڪاري تاجيتر سلام جي سهو سڃڻا دين
 اهو واري ويهي سلام ڏي رڃا شهدت
 مقتدي پڻ سڀين دين اهو سلام سولھاري
 ۽ جان واري نونو سلام کي پيو سڃڻي
 تان پڙهن سلام پالھين مقتدي مختار
 پڻ تاجي کيو ھوئس تعداد چوٿين ساري
 تہ تابع ٿينس مقتدي جي واري سو واري
 ۽ جان واري نه ڦٽو ڦٽي سا پيو سڃڻ
 تان مٿو نرڙن نفل ترڻو موني بهار
 نفعو نڪڙو اٿي شهد سلام شر
 ۽ پڻ نون توکي اھڻ اھڙي ڇڏي گواما
 نمور پڇڙين مقتدي وڙ ترسي ڪن تمام
 ڪڍ هت ٽڙي کي پڙهن پڻو ٿاء
 چيئين امام قرائت کان پڙهي فاتحا
 جوشروع ڪيائين سورتي نه ڪي ٻيو ڪو
 امام محمد ڪر پڻ ھڏ مڙهي يوسف خانا
 پڻ صهي قول ڪتاب ۾ ھن پڻو ٿي

تيجان امام قرايتي پڌر وٽو پڙهي
 تان پڙهي ٿنءَ مقتدي کي ڪراهن ٿي
 ٿو ٿي پڙهي ٿو، فاجا ڪي سوڍوري
 تيجان قرايت گهي ڪري تان پڙهي وڙهان
 ٿو ٿي وقت فاجا جي ڪي تيجان تيجان
 ٿين تڪيڙ ڪوئي چوڻيون سڄوڻ
 پڄون سمجھون تنم مڙساري سڀ پڙهن
 جهون سمجھ ٿيندڙ ستون ائون سارو سلام
 نالون تڪيڙون تشرقا جو اهو پڙ ٿي ٿي تمام
 هاڻي سڳي سڀني خوشنام پڄي نماز جنسين
 پڄي نماز جنسين سڀي سڳي ڪر صحي
 تيا جهاني بهون پڙ رازق رب غني
 پڄي نماز جنسين سڀي آهين اولهن
 سڀي شمار سڀني سند و هير هڪ
 ٿين منجهان هڪڙو بهريون ٿاڻ رکي
 جيني شرو عالي سلام سڀني ڪاها ڪري
 جاني پڄي جي ڪري ٿو ٿي اڃا نال
 نه عذر ناهي اهو ڪو پڄي نماز
 ڪا تانين اوان پڙين سڀي سند ڪنه

بِرَہِیْنِ قَصْدِ جَوَابِ جِي تُونِ کَارِطِ
 تہ اُچ اُچ اچان تُوکِ وِوِءِ اُپِمَاتِ
 اِیہي اَمَرِ نَهِي نِمَارِ کي پَنِجِي اِیہي پِتِ
 کِ وَنِوِہِي مَہِ دِجِي بِرَہِي پِدِ رَوِي
 تَمَنانِ دِجِي نِکَرِي کَناسِ کُو وَنِي
 مَکُو نِمَارِ پَانِجِي جِيسَا زِشْکَارِ ياشِنِ
 تہ سَچِي سَلامَتِ جَاتِ سَا پِکِي مُورِ مِیاءِ
 بَٹُو پِٹِ رَکِجِ پَا پِکِي سَارِي سَلامَا
 نِوَن جَوَابِ سَلامِ جُو مَنانِ چَوِي مُہَا
 چَوِ تُونِ چَوِنِ نِمَارِ مِ کِجِي مَہِ اِ وَا مِ
 جِي سَچِي سَو حُرُو فِ سِينِ تہ پِچِي صَحِي نِمَارِ
 تُو پِ پِڌِي تُو گِکِي کِڌِي وَا تَا کُو
 تہ وَنِي نِمَارِ وَا سِينِ جِي سُو کِڌِ سُو
 التَّمَحُّ فِي الصَّلَاةِ کَلَامِ نَبِي پَاڻِ چِوِ
 پَرِ پِچِ نِمَارِ جُو قُو کِ سِينِ تہ مَن چَوِنِ
 جَدِ مَنِ اَلرَّثِيْنِ پِدِ رَا اِ وَا مِ تَصْحِي
 نَاتِ پِچِ نَاهِ کُو تُو پِ سَا سَچِي
 پَنِجُونِ رُوڻِ پِدِ رُو مِ سَچِي
 کِ دَکِڌِي تِ پِچِي صُنِفِ هُوِ رَحْمَتِ

نه پڇي اوهان نماز کي جيئي سڃي سر
 ۽ ڪر ٿين پڌرانا ٿي پڇي ٿڪو ۽
 پر جيڪو روئي نماز ۾ ڊڄي دوزخ ۾
 ڪري ڪري روئي پڌر وڃي ڌو ڌو
 اهي اهو حديث ۾ ٿي ٿي ٿي ٿي
 طوي لئڪاين في الصلوة چيو پاڻ پريان
 جهون چڪ نماز ۾ جيڪو ڪي ڪي
 چوندي جواب ٿي ٿي ٿي ٿي
 پر جي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 چوي جواب چڪ جو ٿي ٿي ٿي
 نه ٿي نماز ۾ ٿي ٿي ٿي
 ستون سر ٿي ٿي ٿي ٿي
 ڪري اوه ڪي ٿي ٿي ٿي ٿي
 انون اخير قعدي جي ٿي ٿي ٿي
 جئين ساون ٿي ٿي ٿي ٿي
 جان قدر ٿي ٿي ٿي ٿي
 تان نماز پوري ٿي ٿي ٿي
 پر ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي

پر جان وقت شروع تشهد جي جاڳندو هو ۽
 پوءِ اچي ٿيس عليو وري نيه رهندو
 پري يا وڌ اچيس انپر ٺڪي پروڙي سو
 رک من تشهد جاڳندي هو ۽ تمام ڪيو
 تڏهن ڏيئي سلام نماز ڪنان فارغ سونهندو
 تاه احتياج انکي پڙهڻ تشهد جو
 قول سڀئي صلوٰه جا آمين ايئن ٻڌا
 جيڪي وڃي نهند ۽ سو پڙهي نماز
 ڪي اصل نماز انپر جيڪو و ساري
 جيئن اکين کي جمعو پائي سلام وجهي واري
 ڪي پائين مسافري ڪي وتر تراويح
 پڇي نماز ٿي سڄي سا صبح
 نائون نورتي نماز ۽ عاقل ايئن مسوءِ
 جيئن اکر ٽين پڌرا ۽ عذر ڪونه هو ۽
 رهون حمد ڪئي مٿي خير خير
 يا رهون انا لله ۽ ڇڏو مٿي ويرا
 يا رهون نهين هٿين جيڪو ڪم ڪيو
 ڪي پڙهن ڪي پڙه ٿي ڪي ڪي ڪي ڪي
 ٿي رهون تحريري ڪي اڳي امام

جيڪو چوي ته تهمني نماز ناهي روا
 ڪئي توڙي تحريري وقت حاضر هي ٿي ٿو
 ته پڻ روا ناهي نماز سا امام اعظم جي
 ڪي اچي ڪو امام مسين رکي ڪو عم رسي
 جو تنهن قيام نڪي ته نماز اس جي
 جيئن اڀيندي الله چوي اڪبر ڪو عم
 رکي و تحريري چونڊ ٿو وڃي
 ڪي امام اچي قنوت کان رکي ڪي ڪو
 نه اڀي ٿو ٿي قنوت ڪي رکي ڪي ٿو
 جي ٿي ٿو رکي ٿي ٿي مقتدي
 وڃي ٿو وڃي وڃي وڃي ڪي
 ڪي امام آخر نماز ٿي ٿي ٿي
 ته پڻ نماز نه ٿي جو مستحق ٿي ٿي
 جو ٿي ٿي ٿي نماز جي ٿي ٿي ٿي
 ڪي جمعي جي ٿي نماز وڃي وقت ٿي
 ڪي جمعي جي جماعت کان وضو پڻ ڪر
 جي جماعت ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 جيئن رکي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ته پڻ نماز ٿي ٿي ٿي امام ٿي

جماعت شرط ڄمئي سنڌ دخل ٿي پيو
 پندرهنون پاڻي جي رستي تيمم پڻيا ٿان
 ڪا چوڌ ڪڇي پڻي پڻي تنهن مٿان
 سورهون سجدو وڃي ڏين مٿي پٽ پليٽ
 ڪي پڻي پڻي پاڻي سجدو سڀ سجدو
 ڪي پڻي پڻي پڻي پڻي ڪڇي انگريون
 رکين حال سجدو جي تولا ٿي پڻي
 ڪتاب شرح مٿي ڏانهن اڏهي لکيون
 ته وقت سجدو ڪڇي پڻي پڻي پڻي
 ته نماز پڻي فاسد ٿي وڌواري ساڙهي
 ۽ جان مهارت ٿي انگريون ڦيرائي پڻي
 پڻي پڻي پڻي پڻي پڻي ڪڇي اصلا
 توڻي پڻي پڻي پڻي پڻي پڻي پڻي
 ته پڻي ڪڇي کان نماز سا خالي هڏي
 سترهنون ساري پاڻي رکي تنهن ڪلا
 جا ڪل سڀي پاڻي تون پڻي ڪڇي پڻي
 ڪڇي پڻي ڪڇي پڻي پڻي پڻي پڻي
 ترپجي پوءِ نماز تو پڻي وضوءِ پڻي وڻي
 وڃي چوڻي ته وات ڪڇي پڻي ڪڇي پڻي

۽ پڻ وضوءَ ۽ نماز کي اهو آواز پيڻجي
 آڙ ٿهون عجب جي سڀني بواب چوي سڀني
 اوڻهون اڳي مصحف ۾ پڙهي کي قرآن
 ڪي قرأت قرآن سري ڪري ڪوئي
 مگر عربي عاري هو ۽ ڄاڻي فارسي
 وٺهون پئي وهڻ جي هو ۽ جي سوار
 ڪري ڪند نماز جو ٽاڻي تنه وار
 هن رڪن هيڪڙي تهني چاڻڪ تي
 ۽ تي نماز اڌار تن ڪي پڻ پڙين تي
 اڳي هون عاقل پاهنجا پورا پيرا پياري
 امام پڻ اڏسڻ سالڪ صف سوار
 مٿان مهدي امام کان پڻ تهنجا پون
 ۽ اهڙي اڳي علماء نماز ٿر هاءِ چون
 ڪي اڳاٽو امام کان رڪن ڪوڪري
 ٽاڻي تنهن رڪن جي امامان رسي
 ٿر هاءِ نماز سا پڙ ڪراحت تي
 ۽ جي امامائي اڳي وٽو نماز ٿر هائي
 ڪي امام اڳي هيڪڙو سجدو ڏنن هن
 ڪري رڪوع ۽ سجدو ٽنهي رسي ڪو

نرھاءِ نماز تڏہ جنہ پريئي ڪئي
 جيئي سڄي رکعت امام کان اڳاڻيئي ٿئي
 ٻاويھون پھر نماز ابن ھٿ چوڪو ڪم ڪجي
 جي سو منجهس ٿو ھٿ ھٿ ڪري ٿو نماز پجي
 ۽ ھاڃ ھٿ جي ھٿ ڪري جي ساڻن ڪٿاءِ
 تہ پڇي پئي ٺاھڪا پوري نماز
 ٿي ٻھون ٿر ٿر موار ڪي وٺي ٿي پيرا
 چو ٻھون چو ٿون بخرو اگھار ۾ انگريڪا
 جي آمين عورت انگرا جو ٿون مڙس سڄا
 چو ڪو چو ٿون بخرو جي اگھاري جو ۽
 ڪنان تڏہ انگري جو ڍڪا ٿو ھو ۽
 توڙي پٺ ڪ پٺ کان توڙي ڪن ڪن
 توڙي ٻڪي ڪ ران کان توڙي ٽن منجهان
 ھٿين پيرين مھن ري اوچي انگر پڻ
 اھي عورت ٿي اصل اصل
 پوئو سنڌ و ٻاھي اڇر ۾ ھي ھيئي
 پٺ ۽ پٺ ۽ ڏن کان موٽ ڏي ۽ سيني
 مٿو ٻاھون ڊڪ ڏي ٻر ۽ اڪم ۽ ٿو ڪاءِ
 ڪري ڪيتر ڪ ڪ ڪن تہ نماز ۾ رھاءِ

یٰمُؤْمِنُونَ یَا مَعْشَرَ الْکَافِرِینَ اِنَّ رُکْعَ
 الْمُؤْمِنِ مِنْهُمْ خَافِیٌّ وَرُکْعَ الْکَافِرِ
 جَہُولٌ وَهُوَ جَزْءٌ مِّنْ رَّجُلٍ یَّسُورٍ یُّسْرِ
 سِتَارِ یُثَوِّنُ سِرِّیَّ جِی تِی یَارِ قَبَائِلَ کُنْدَ
 اَحْلِمَ اَنَا وَیُثَوِّنُ تِی یَیْرَا کَر و کِی
 عَاکِر لَکَ مَرِیْدَ اَعَا قِل اَو لَیْثَہ
 اِیْن قَهْمُ تَهْنَمُ جَوَاکَ لَکُو اِہی
 جِی سُو یَز جِی سِیْن تَ نِمَا ز نِہَا تِ
 نِثَہ تَوَضُّوعِی جَا یِی جِی یَکُو
 کَ اَحْتِلَامِ کِ اَسَارِی کَ جِی تَوَاجِی تِی
 کَ جَا یِی کُو نِمَا ز مَرِیْثِیْن نِنْدِ کَرِی
 تَ یَیْی نِمَا ز تَهْجِی سَارِی سَا سَرِی
 مَکَر اِجِی اَو جِی تَوَاجِی تِی یَکُو
 تَ وَضُّوعِی نِمَا ز نَاہِ یُو جِی تَابِتِ سِیوَرِہ
 اِیْکِی تَهْوَنَ عَا قِل تَو تَ دَا نَا دَ عَا جَا
 یَیْی جَا نِمَا زِ کِی سَارِی سَا سَنِیَا
 یَیْی جَا نِمَا زِ کِی سَا سَنِیَا یِی سِکَ
 عَا قِل اَو ہِی اَلْفَاظِ تَو تَ اَنْدِ رِہِی لَکَ
 اَللّٰہُ ز وَجِی تِی اَو مَلِکِی اِہْزِی اَسَ مَرِکَ

بُد بَتيهون جي ٿي پُرسُ پاسي جوڙ
 جي اِمام نيت عورت اِيهو پُشش هوڙ
 ري حائل هنڌ هيڪري عاقل جوڙ جوڙ
 تهر پڇي نماز ساڃار ڪوڙ سڃڏن ساڃار
 پر مراد چيائون جوان منجهان جا هنڌي شين هوڙ
 سڌانه ٿي جنه ڏونه جي مڙس ڏسي ٿوڙ
 توڙي جوان هوڙ ساڪ ڪهون پري توڙ
 تانت جي اچي اِيي مڙس پراڻي عورت ڪا
 سڌانه ٿي جنهن ڏونه پيئي مڙسنگان
 نه پڻ پڇي نماز مڙسجي رهنڻ خلافا
 پڻ پڙ ڌري ياد ڪر ترسي بتيهون
 چنگي لاج چنڊن ڏيئي هيڪ هيون
 مٿان ڪي هٿ ڪا نارِي تون پي پراڻون
 قيام ڪر ڪوڙ ڪي سجود ڪر ڪي ٽوڙ پوڙ
 مٿان تون ڪا نارِي ڪي ڪري تهر ٿي ڪار
 جيني توکي پسي پسرڻ ڪر غار اِهار
 چوڻهون جا پکان جي ڏند وڃي ڪي
 تنهنڪي تاري چيسين مڙي منجهن مي
 جان سوڃي چيتر ڪي اکر انهن هوڙ

تان ناقص ٿيو نماز کي ٿوري پئونڪو
 پنجپهون پوءِ جي غماست تيستري
 پوندي جنه ڪيٽ تي اوچن يا انگو
 جهپهون پچوڙ قراڻ ڪنهن امام پي
 وڙ پڇي پڙ وڃين ٿا جي رسي ٿو
 جي هو ۽ امام مهڻدي مهڻا رتو
 ٽڪر ڪشادو تهڪي حاجت هنڌ ڪلام
 اهي حاجت حرف جي ٿين ٿي تهڪي
 ٿڌ رڃو از صلوة جو پورو جان نڀڻي
 تنه ٻڌل ٿا جي اڙ ٿو ته حاجت حرف اهي
 پر جي چيو تهڪي نه پڇي نماز ميا ۽
 ڪ اڙي ماڳا اڙي پڙ هي ڪ پيو
 ته جو ندي پڇي ٿي حرفن نماز نقص ٿو
 پر ڪنهي قول نماز کي پڇي موڙ نهو ۽
 توڙي حاجت هنڌ چيو توڙي تهانپوءِ
 پڇي نماز جي پڇي حرف تهڪان پاڻ
 اهي جو نه نماز ۾ ڪ ڪري پامون آڻي
 ستپهون سبب ڪنه قضا جي ۽ ۽
 جا محل پڇي ماڳين پوري پيار ٿا ۽

جي سا اچي اچي توڇيڪي جيت
 اڏاڏو وقت جو فرض تهنجي وجه
 تانپي تنهن نماز کي جان حال اهڙو هو
 جيتي نه ترتيب تمام ئي تڙو وقت تڙو
 تهر پڳي تڙ نماز سا وري ويئي وڌا
 جي پڇاڻي پوري ڪيئي نه نقل تي پڙها
 انهنون امامي جي سجدئي سهڻو پوءِ
 تڙ مڙو تهنهين ساري سلام چوي
 مشبوق ڏي به سجدو اسلام ماري
 اوجاڻي سلام جي ڏي نه نماز کي ڪاري
 توڙي جاھل جهلسين خطا لاءِ سلام چري
 نه عدل نه آهي اڻوجھي نماز پڇي تڙو
 ڪي مشبوق ما سڀڪي اڳاڻو اڻسو
 ڪري رکعت پاڻهنجي سجدئي ڪي رهيو
 تهنهين پوءِ سجدو سهڻو امام ڏٺاڻ جي
 پڇي نماز مشبوق جي جي تهنهين سهڻو ڏي
 سهڻو آخر نماز ۾ پاڻهي ٿيندو پوءِ
 اڻهو مشبوق مشبوق کي لازم سڳو هو
 ڪي ڪري نه قيد و پهر يون اڻو مقتداي

جي وري ڦٽل ٿي ته ويهي ته نماز ۾ پيا
 پر صبحي قول ڪتاب جي پير نماز ڪو
 ڪتاب ڏرڻ ۾ اڌ پير آڻي ڪتب
 اڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 جي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ته پڳي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 سڀي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پر سنڌي قول صاحب ٿي ٿي ٿي ٿي
 جيڪي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 حال ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 وجهي وڌي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ڪي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پر جي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پر صبحي قول ڪتاب ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 فتح القدير ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 اڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 سار ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ته اڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي

۽ جان وري پيئي پيڌري ڏکري بهر سا
 تان پڇي ٿا ه نازي پڙ وڌو ۽ نقص آه
 وڌو تازو سوکري اچي ڪندو ۽ بيان
 جي چا پيندو ۽ هوندو ۽ علم ڪري شرياءَ سند
 ۽ جان تي اهي توڙي پري وات نهو
 تان نڪو خلل نازي نڪو وڌو ۽ نهو
 پڻ منجهان پڇندڙن نازي نڪو ڪيائون
 جيتي هي هتي ادي ڪي چا ٻڪ هي
 ڪي پڙهي ڪي جو نهو ٿو ڪي ڪي
 ڪي مٿي ۽ تيل وڃي ڪي سر مون پائي
 ڪي مٿي ڏيئي ۽ ٺڪي موٽي سمجهائي
 مگر هو پڻ اڳهين هت سڀو جي
 پڇي ٿا ه نازي ڪي جي سو سڙ مڪي
 پائي ٿا هون پائي ڪي سڙ اڳهه ۽ هو
 پڙ ڪري ڪوڏ نازي تي حال نهڙي توڙي
 تان پي تنهن عالم جي اچي ڪي اڳن
 نه نڪي منڊ نازي کان وڌو جي جيتي اڳين
 تيا پڻهون ترڪي ٿي جي ڪر ۽ نهو
 نه بلا عذر پڇي پو ۽ عذر ۽ هو

ڪي مري اِمام نماز ۾ ڪي مُرتد ڪوئي
 نه بچي نماز مقتدي ۽ مُرتد سڀ وڃي
 چوڻي ته اِيتهون جي چوي سڀي نام رسول
 صلاوة مٿي مصطفى جومات جو مقبول
 پنجيتا اِيتهون جي پيو مٿا مينه ڦرو
 ڪي پورو برفجو ڪي نئي نري گرو
 جهڻا اِيتهون جي جهڻي مٿس مهيلي
 تنه جهندي شهوتين نماز جو بچي
 ڪي ڪرد نالش قبلو ته شهوت هو ۽ نهو
 بچي نوء نماز ساساري ساڻي سوء
 پرتا بچي روجت ذوق تڙو جهڻو مند مٿس
 جو شهوت اڀا ڪي سوت نماز اس درُش
 سڀي اِيتهون سرپر جي مهر ماءُ پٺي
 ڏيندڻ پيو باري نماز اوڻي
 ڪي بچي پهن ماءُ جوڻ چڪري پار
 جته ٿاڻو ڪير ڪي ته نماز نا ڦرو
 بچي ڪير نه نگو ٻير نئي چڪرو ڏي
 تپن تباڪي نماز ساساري مٿس ساڻي
 اِيتهون اڇا ترو مٿو مٿي سڄو

جڏهن ته پيشاني تي نه ٿي ڪر اتي اهڙو تو
 ڪي قرآن نماز ۾ ان پري ٿي ڪو
 جڏهن سڀئي سو نڪتسڻ ته قرائت هو
 توڙي تحيات تن پري ٿي جڏهن سڀئي نڪتسڻ
 ته وڃا يائين وڃي ٿي اوڀر ٿي ٻيڙي ٿي
 رڻن حڪم شرعي آهي سڀئي
 ڪي نڪتسڻ ڪي طلاق چوي ڪي گولن اجائي
 انو ٻڌا هون اتاري جي موزو مشهور ٿي
 توڙي هٿن هيڪڙي پڇي پري ڪنن
 تبطلان مشي باطل ڪي نماز
 ڏي هون ڪا ڏيهه ڏي ڪر ڪار ساز
 پڇا هون پري ٿي مسئلو مختار
 جي وجهي مصليٰ منم ڪو خطرو ڏي هون
 تانم لفظ لا حول حائر هي پري ٿي
 جا وٺس هم عقليٰ نه نماز نه پري
 ڪي هم ڏي ڏاڍا ٿي هڪ ڏي
 سڀئي سڀئي ته ڪري عبادن آزاد
 پيا ٿي نون مفسد نماز جا ڪراهن هي
 پري ٿي پري ٿي جي مولوتن مري

اَلُو اِذَا فَا سُوْرَمِ سَا رِي مَرْجَمِ سَنَادُ
 مَتَانِ تَوْنِ مَعْصُوْبِ حُوْ ذَا لُ پَرُوْرِي سَنَادُ
 مَنْدِي زِيَادُ ذِي فَا ذَا لُ اَصْنَادُ اَلِي
 اِذْ هِي يَرْ عَظِيْمَ جِي حِي طَلِي كِي سَج
 جِي عَظِيْمَ حَوْتَ اَهْلُو قِي تَكِيْمَتِي پَر هِي
 سُوْ يُوْ سَنَادُ صَلُوْةَ جُو سِيْنِ مِيْنِ هِي سُو
 جِي پَر هِي قَعْدِي كُو پَر هِي تَه پِيُوْ يُوْ سُو
 پَر هِي اِخْتِلَافِ اِنْمِ سَنَادُ عَالِمِ
 كُنْ جِيُوْ نَه پِيُوْ يَكِي يَكِي حَوْتَ
 بَحِيْنِ جِيُوْ نَه پِيُوْ سِي حَتِ هِي وَنِ
 حَقِ حُوْ حَرُوْقِي جُو سُو عَرَبِ اَدَا كُنْ
 بِشَامِزِي فَرْجَمِ عَا جَزِي اِيْنِ
 پَر مَجْهَ مَقْدَادِ پَانْ هِي نَرْ سَعِيُو سِيْنِي كُنْ
 كَرِي كَرِيْمِ كَرْمِ سِ عَقُوْ عَا جَزِي
 اَكْرَامِيْنِ جُو مِيْمِ مَوْ حَارُو سَنَادِ رِجْ صَنَادُ
 هِي حَمْدَةُ دِي سِيْ ذَا دِي مَوْرِ مِيَاءِ مَعَا فَا
 كِي اَللّٰهُ عَا لَلّٰهُ جُو يَكِي اَكْبَرِي اَشْبَارُ
 جِي تَارِي تَكِي پَر چَرُوْ هُوْ يَكِي نُوْنِ هَشِيَارُ
 سَارِي سَمْعِ مِيْمِ كِي پِي حَمْدَةُ نَرْ مِي

جَنَلْتُ تَنَّهُ نِمَارِي وَارِي وَرَايَوْمُ
 كُلُّ صَلَوةٍ اَدَيْتَ مَعَ الْكَرَاهَةِ تَعَادُ
 عَلَى وَجْهِهِ عَنِّي مَكْرُودَةٌ اِهْيَ فَرَمَايُ
 مَا بَقِيَتْ مَوْلُوكِرِي بِالْفَنِّ بِاِحْهَالِ
 رَحْمَتِ رَحْمَنٍ هِيَ اَمْسِدْ مَلَاهِيُو
 وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ سَائِلِينَ سَبَاحَهُ
 يَرْهَوُكَ لَوْ نَسِيتَ تَدْلِكُمُ يَارَ تَبُو
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 مَوْمِنًا نِمَارِ جَا مَسْئِلًا مَوْجَارَ
 نَاهِ كَايْتُو تَبِجُو آمِينَ كُتَانِ اِيَارَ
 كَن كِتَابِيهِ اِهْيَ مِي يَمَارَ
 تَه بِن رَكْعَتَيْنِ نِمَارِ جَا بَارَمَن تَه هَزَارَ
 يَرْتَنِينَ مَجْمَعَانِ تَبْرَهِي يَهْرَ يَرْوَدُو
 تَهَانِيُو عَطَبِ سَيْنِ سَنَدِي مَنَا مَلَاهِيُو
 حَيْكُو مَسْئِلُو مَكْرُو سَكِي شَرِيعُو
 فَضْلُ لَقْبُو مَضْطَفِي مُحَمَّدٌ فَرَمَايُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 جَالِيَهُ هَزَارَ فَرِهَتِي عِبَارَتِ سَبْدِ وَ
 يَارَ وَدِينِ بِن بَارِ مَشَاهِدِ خَالِقِ خَلْقِ
 عَامِي تَنَّهُ اسْرِي هِيَ خِدْمَتِ خَاصِرِ كِي

تمان عذابا ابيھي تڏھن وسيلي ٿئي
 ابول عبد العزيز پڻ پڇي پڙھن کان
 هي مسئلا بخار جا ساري سنڌي واءِ
 تمان مومن تنکي سڳي منجهان
 هن ڪيئي ٿي ڪنڪا ڪارڻ ڏي دعا
 سبب تنه سال جي هي عاصي عذابا
 پي مڙي مومن جي اشي ٿي جا
 الهي ابو الحسن منکي توملا
 موليٰ مهر بان ڏي لاءِ سبب جا
 طلب ڏين توفيق سين مومن ميان
 نه پڙھي پکڙين سڀ هي مومن مسئلا
 تائين ڏين ذات ساجد توري
 رازق رکين سڳو سائين شيطان
 ڪر قبول ڪريم تون ڪيئي ڪنا
 برکت بلا رنجي جي طالب توسدا
 ڪارڻ طلب طالبين رسالو لکوم
 مقدمه الصلوة سنڌي نالوتنه رکوم
 سهو خطا تون خطرا سيني سارنجا
 منجهان ان مهر پي ڏسي ڏور ڪجهه

اچي نظر عاقلين جيڪا ڪيائي
 نسا سائين ڪارڻ ثواب لڳ ساري
 ڪن سئي : اچان جي ابو جي سيار
 سئي ڪن : دلاپن پلن جي رڙي
 رهيو تو : عاصي پي صال سيني
 شال جتن : مهدي جن
 مصطفى مري مري
 مرسن : سئي ڪيئن
 ڪاري ڪنم صراطا
 سرن : مؤمن م
 جهر و هسو
 روئين مولي
 مري تنگي
 ڪيئن جي
 جي چور

لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم
 پورو ڪتاب مقرر من الصلوة ۲۰ شوال ميا

هې کتاب چو علمی خو

بسم الله الرحمن الرحيم

سارا هېي سو دې جو خالق ست خلق
 تنه سندی نریمانم ما کوون مرو ملک
 ان او تر کن کیترا کوثرین یدم لکه
 ات ایا یا بادشاه عالم گهسان لکه
 کتی ملن سرن کتی کن دنای پکه
 کتی عالم عاقل کتی کتی کثاین بکه
 کن گونه رگد ری کن قور او بکه
 کتی سره سینیس کن دنایین دکه
 کتی کوجها کتی کوثر کن مهم دکه
 نئی پریسی کیترا وه جرتائی تکه
 اسان وارغا وات کرساتین لاهی شک
 متان منجهه تنه یوندی بیت یزکه
 مولی محتاجی بیت تهیجی رکه

اڏي ڪجهه پيدا ڏا ڏا اڻڇاڻي ورت
 مڪئي نبي مڙس ل رڻياد اڻڇمن
 ته خبر ڪن خلق کي سونهان مٿ سڀاڻ
 سدا سائين سپر هو مهر بيان
 ڪيڏانهن ڪوڙن پئي پسي پهلوان
 سڀ چيائون اني موڙي جا فرمان
 ڪي ايا سڀ لامڪي نسا نه نادان
 اوڻيل ايا لڳا چوري چڪا ٿراڻ
 جي توڻ قاري سڀي ورڻ ڪون رهين پيا
 اتي انداز و نامڪو اسان جي جاڻ
 اهي ڪتابنم خبر هي ڪري
 تڏي ٻاڪن ڪر ماڻهون جي پري
 مڪان وڃين وڃن سنڌي پنڌ پري
 اوڪار ٿيوا ڪري لنگهي مان تري
 علم شريعت سيک ڪي وڃين جان تري
 چوڻي ڪي سنڌي سڀن اهي ئي ڪري
 الهی عثمان جي تادڪ ڏهون جاڻ
 ته اتي اکين پنڌ جو پجهون ڪو پريان
 محمد مڙس ل ڏيهه قيام جي چوڻ ڪو ڪرايا

اَنَکِي مِئَرِي تَجُو عِلَمَ کَرِا سَان
 تَسُو سِکُو ۽ يَرِ هُو تَوَفِيقِ دِ يَمُونِ حَا
 کُو ۽ نِسکُو ۽ مَانِ هُو هَا عِلَمَ شَرِيتِ جُو
 جَنِهَ رِي سِيکِي نَاهِ دِنِگَ ۽ غَا فِلِ کِي مِشِو
 مِئَلَمَانِي مَوَرِ جِي سِي اَمِينِ تَوکِي يَمِ
 سِکُو گِهي يَمِينِ مِجِهَا لَاهِي وَ نِجِ
 تَه اَنکِي وَ مِئَدِي يَرِي دَانَه ۽ جَانِو ۽ نِکِ
 هِيکِ شَرِادَه کَلُونِ بَانِو ۽ وَتِ نِمَارِ
 يُونِ رُو زَارِ مِصَنَانِ حَا جُو يَمِينِ مَالِ زَاکُو
 يَمُونِ وَ جِي حَجَرِ دَانَه جِي هُو ۽ وِهي وَتِ
 ۽ يُونِ اِي پُو يَنکِي وَ هِتِ سَمَرِ سَانِ
 يَرِ زَاکُو دِي حَجَرِ کَرِ مَتِي مَالِ تَنِ
 فَرِضِ نَه اِهِي اِي هِي بِي اَتِي فَقِيرِ
 جِنِ حَجَرِ کَرِ اَرِ تُو هِي کَرِ وَ فَرِضِ مَتِي تَنِ
 يَرِ زَاکُو سِي کَنَه سَالِجِي وَ زِي سَارِي سِي کَنَه
 مِکَرِ نَا بَالِغِ يَلُو غِ تَشُوکِ اَجَانِي گُولِ
 جِي مَرِ نَا مَالِکِي تَوَرِ حَجَرِ وَ جِنِ
 جَنِهَ حَجَرِ کَرِ اَرِ تُو هِي کَرِ وَ سُوکِنَانِ حَجَرِ
 چِنکِي تَوَشُو حَجَرِ جُوکِي فَقِيرِ کَرِ دِي

سَيِّتٍ طَيِّبٍ كَلِمُونَ عَشَاهَةَ يَشُو
 بِي كَلِمًا مَوْمِنًا يَمِينَسِينَ حَيُّ
 نَتْنٍ سَنَدِي مَعْنَى يَحْيَى سَيِّبٍ سَكُو
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هَنِيرَ سَاسُيُو
 نَاهِ دِي كَوِكْتَهِن رِي هِيكَرِي اللَّهُ
 مَعْرَجُهُ تَارَا كَيْتُون يُونُونَ آتٍ كَوَاهِ
 مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِيلُ اللَّهِ جُودِ مُحَمَّدٍ
 رِي تَارُو سَيِّبِي سَوُكَارِثٍ سَامِنٍ يَارُو

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

كَوَاهِي دِيَانِ سَيِّبَسِينَ حِينَ كُونَهُ يُونَالَهُ
 هُونَدَا وَهُوَ جُودَاهِي سَوُ اللَّهِ

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

وَاحِدٌ دِي سَوُ هِيكَرِي قَتْنَهُ يَأْتِي نَكُو
 نَهْ تَمِينَسِينَ وَرَزْرُكُو حِيكَرِي كَرِي سَوُ

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

عِيَّتْ كَوَاهِي دِيَانِ سَيِّبَسِينَ سَيِّبِي سَيِّبِي مَجْمَعَانِ
 مُحَمَّدٌ تَابَهُو اللَّهُ جُودِ مَكَايِسِي يَاجْهَاءِ
 سَوُ تَهَارُو سَيِّبِي يُونَسَكُو وَسَيِّبَسِي
 حَيَارِ عِيَّتْ فَرَضِ يَحْيَى سَيِّبَسِينَ يَحْيَى

اَعَانَتْ سَيْنَ اللّٰهَ جِي بَيَانُ كَبَاسِي
 جِنَڪِي گَهري يادِ شَاءُ مَنِي تَوْفِيقِي دِي
 يَهَرِي مَن لِي شَاءُ مُوثر اَوَاتِ كَرِي
 پَر مَنجَهَان اِن سِيڪُو ڪِي وَ دَارِ بِيَانِ
 نَه سِيڪُ سَهڪُو پَتِي اَبُو جِهِن اَسَانِ
 تَنِي مَنجَهَان پَهريُون علمِ تَوْحِيدِ جَانِ
 سِيِن پَر هِيڪَرُو سَا پَتِي ڪِي سَنِيَانِ
 جِيَا جِيُو دِي هِيڪَرُو ۽ هِيَمِڪَرُو
 اللّٰه اَهِي هِيڪَرُو ڪُو مَنه سَوَالِ
 تَهْسِيِن مَشْرِڪِ نَاهِي ڪُو مُلڪِ مَنجِه سَوَالِ
 تَانِي هُو تَهْسِيِن جِيڪُو پَسُو اَلِ
 نَه يُوِي اَبِي دِي پِيَا تَنِي پَانِي گَاهِ
 تُو ڪَان قِيَمِ اَلِهَةِ اِلَا اللّٰه لَفْسَه تَا مَكْرُ هِيڪَرُو
 نَه تَهْسِيِن وَ زِيَرُ ڪُو نَڪُو پَه پَرِيَانِ
 ڪُن وَ حِيَمِ سِيڪُو تَهْمِن سِنْدُو وَ نَرْمَانِ
 اِنَا مَرَه اِذَا ارَادَ شَيْئَان يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَيَسْلُطُ
 وَ تَلَا اُوِيَرَا پِي ۽ پُوِي نَسْبُون نَه نَبَدِ ڪُنِ
 تَرْدُونِ ڪَرِ بَحْرِ بِيَدِ يُونِ نَڪُو پَانِي دِي
 گَا تَجُون نَه لِي پِي ڪِيَا پَهُون پَهِي ڪُنِ

سُرُونِ سَهَسِينِ سُرُٺَانِ نڪوڇِيهَ مِرُونِ
 خَلَقَتُونِ خَالِي جُونِ بَنُونِ پِيَتِ پِرُونِ
 سِي سِيئي ڏيئي ڏي راتون ڏينهن گهون
 سِي اِيئا تهيئا سِيئي سوئي مَنِ
 هيڪڙي اِيئي اِيئي ڏيئي جيئي سِي ڏالٽ ڳي
 وڌلٽ علي وَهڻ اِيئي اِيئا نيشانيون مَونِ
 سُوَ عَلِيءَ نماز جو جاڪ جي گهي ڏيئا
 تہ لِيئي سوپ سِي پير موليٰ جي دِرا
 تهنم اهيئن ڪيترن ڌن ڌن وڃاڻ
 مَنَتُون ۽ مڪڙو مَسْتَحْتِ اڏي
 جيئي سڪو سِي سِي سِي ڪري طلب
 تہ نماز پوري ٿي جيئي ڌن ماني رت
 جاني نماز هيڪڙي جيڪو دِنيا لِيئي
 سِي حقين دُونِ رَحْمِ وَجھيوسو تائي
 حقِي مَ هيڪڙي وريهن ويھون چار
 اهاڻ ٽي ڪيترن ڌن ڌن ڪري نهار
 چِي هِزار ۽ چار ساليئي مَجي شمار
 اِيئي جيان ڪڍي ڏيئلا نه پوندو ڏيار
 جاني وقت هيڪڙو دِنيا بوجھن

عذاب مدت ایتري هوند و کي تنهن
 جنين وقت و حياناء قضا نه کي
 سبي کي چنند اکه پروا ٿين کي و
 جيڪو موٽي سچ سين ۽ توبه ڪري
 ذوه لهن يا رشا اڳيان سڀ مرهي
 پر حجاز آتاس نه لهي قضا جان نڪري
 لواهي بي نمازي جي سڄي نڪي هن
 حير و گهون بحر نم جيئي ڪري پيه
 نيون علم رمضان جو روزا رک حيا
 نه تو سڀن توه تي ارهوتي شيطان
 حد روزي ليکيان تڪيان لائي کين
 اسوڙا لائي ڏينهن سڀ سڀ لهندي ميني
 لپان پشان پتر سها کي کي جمل پان
 روزي سنه تي هپي ڪنه تي نيت فرض جان
 نرهه نيت ري متان پين احيا
 جيڪو نيت نڪري ۽ روزو ڏري
 سو پهاڻي جيڪي چيا حيا ڪري
 جيڪن کانوڪ پيو پتر ستو
 ان نسا هڪرو جي چاڻي ڪنه ڪنو

[illegible]

[illegible]

مَنان مَنجهاه ڪاڪري ساڳي سڌائي
 ڪا اختيار وڌوئي پڙو ڪاڪري
 جي سو مڙوئي منجه وڌو تر وڌو ته پڇي
 پڇي پڙي هڪڙو حڪم پڻ اه
 طلب علم دين جي مَنان مڙو مڙو
 چوئون علم لکيان حيص ۽ نيفاس
 رحم منجهان جو پڇي جو پڙي رت نراس
 ري پڙهي ڏولسين وڃن ڏي مپاس
 ويجهي ڌرمي مَنان ڪري ڪراس
 نه پڇي پڙي حرام ڏهلو پڇي خلاص
 حيص جي چوڻ ڪنه دخول ڪيو
 تنهن وڌو هت حرام ڏهلو پڇي پڇو
 توبه ناريوت مڙي ۽ صدقو ڏي
 نه پا جهيند ٻا جه ڪري سڀي تنهنڪي
 ڪچي دينار صدقو جي حيص اول هو
 اهي آخر حيص اڌ دينار سڌو
 ڪنن ڪار هي رت ڏي ڏي ڏي ڏي
 رت ها پڇي وڃي هو نه نصف رت
 دينار حساب سڌي روپا چار چوڻ

اڏاڻجوبه ٿيا وڙساري سڀ سڀ
 حصن توري تي ڏينه ڏهن ڏهن ته متو
 انهن اونهون اڳرو حصن جيڪو
 تانجي اجه ڏنائين ۽ صبح پي ڏنا
 تنهن پنجاڻان ڏهن سيني بهار ڪين ڏنا
 نه لي حصن جيڪو منجه ڪتاب لدا
 جي ڏنائين ڏينه هڪڙي تي ڏينه ڪين
 تانجي پانهون اي وري تي ڏينه پي ڏنا
 نه پئي ڏهن حصن تان منجه ڪتاب ڪيا
 جي هوءَ ڏينهن هڪڙي تي ڏينه ڪين
 ڏسائي ڏينهن ٽين چوٿين پي وڌو
 پنهنجن ڏينهن پيدا ٿيڻ جهڙن ڏنو
 وڃي ائين جوڙ سڀ ڏهن ر سڌو
 ٿيڻ ڏينهن حصن تان پي ٿيڻ سڌو
 پڙجي هوءَ پاڪ ڏينهن ان منجه وري
 تنهن غسل ڪري ۽ روزا ڏري
 ويجهي وڙم سمي ۽ نماز ڪري
 پڙ ڏينهن پهريون پاڪ جو وضو ڪري ٿي
 غسل ڪري پڙم ساري سونهاري ٿي

توهي ڏينه به پهر پاڪ ٿيائين ڀڄي وضو ڪري
 جو نصاب ختم پورو ٿيو غسل ٿيائين پري
 ڏهن پنجاهان جي ڏيڻا ٿين ته اهو ختم ٿي
 تنهن وهندي رات ڏينهن توري ويهيو
 ڪريڪي جاڪ ٿوڪ ٿوڪ ٿوڪ ٿوڪ
 جهنگي عادت ست ڏينه ختم ٿي
 جي ساڻيڪي پاڪ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 نماز ڪري پورو ٿي وڃي ميان ڪو
 اولون ٿي عادت ٿيڪي اڳريو
 ڪارڻ ٿي عادت جي پيرا به گهرجي
 ڪن پيرو هڪڙو ڇيو فتويٰ اتي تن
 پراڻي پيري هڪڙي عبادت ڪري
 پي پيري ڊولسين وڃي پاسو ڏي
 مستحاضه چئي تنهنجي جڻه رت هٿ ڀري
 ٽن ڏينهن ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو ٿو
 اهو ختم ٿيڪي بلڪل عذر آهي ڪو
 دائمي ڏهي جهنگي راتون ڏينهن ٿي
 پنهنجا زڪري ختم ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 وقت ڪندي سڀ ڪو نئون مشڪو ڪو

پَرَ قَا بَجِي دِيَنهَن حِيَض جَا وَشَرِيَّالَه وَ
 عَمَن سَندها گوند رُتَهَسِيَن مِيَهَن اَنَا
 وَتَ كَارِثِ سِيَكَنَه غَسَلُ كَنَدِي سَا
 يَا سِرُ دِيَمَ وُلسِيَن وَيَجَهَا يَا وَ يَا
 رُكِي رَحْمَتَا نَا پُوءِ بِشَا پُ وِيَه رَوَزَا
 مَدِيَه تِيَسِيَن يَا كِي سَندها وِيَه حِيَض جَا
 حِيَكَا جُوءِ يَا كِي دِيَهَن دِيَهَن حِيَضَا
 جِي سَا سِي دِيَسِيَن اَكِيَهَن غَسَلَا
 تَر هَا پِيَسِيَن اَنِيَر مَدَا وَ كِتَابَا
 مَكُرُ وَا مَسْتَحَب هَا يِي تَمَن هَتَان
 يَر حِيَكَا جُوءِ يَا كِي اَكِي دِيَهَن
 اِي غَادَتِ يَهَنِي يَكِي حِيَض كَنَان
 تَر هَا غَسَل رِي تَهَسِيَن كِي وَ جَمَاع
 جَان وُلسِيَن سِي غَا ز وَتَ يَا كِي پِيَا نَان
 جَهَنمِي يَا كِي كِي اَكِي اَن وَتَا
 تَانِي يَن رَهَاء سَا اَكِيَه غَسَلَا
 عِي يَا كِي پُوءِ غَا ز وَتَ اِيَر وَ اَهِي
 جَهَنمِي وَ هَنِي اَكِي عِي تَكِيَر جِي لَاهِي
 تِي رِيَه غَسَل رَهَاء مَسَا جِي وَ جَا يِي

پَرَ جِي ۽ اِڪِيا پوءِ وَقْتُ هِنْدَ هِيَتُ رُو هُو ۽
 جِيئِي وَهِيٽ وَنَرَمَ لَسِي پَرَ تڪِ پَرَ مَاجِي
 تِي قَضَا ڪَرِ غَارِ سَا اَنَسِ اهي پوءِ
 پَرَ جِي اِڪَانُو عَادَتَ کان پاڪِ پسي ڪي پاڻ
 تَه وَرُ وَهِي غَارِ ڪَري مَسْمِي وَرُ سَا
 جِيئِي اِي عَادَتِ جُو پُوڙِ وِئِي سَرِ
 تُو ڪَ نَرُ هَئِي ڪَ شَرِ حَيْضِ وَارِي ڪي
 مَتَانِ ڪَا غَافِلِ تِي پُجِي سِي سِڪِي
 نِمَازِ ڪَرِ رُو زَارِ ڪِي تِيون پَرُ هِي قَرَانِ
 مَهَتِ پَرُ هِيانِ مَرِي گِذِ جِيانِ پَرِ رِئِي پاڻ
 وَحِي ڪَ سَ لَهِي اَللّٰهُ تِي مَتَانِ ڪَري ڪَرِ
 حَيْضِ مَ هَئِيئِي پُجِي مَصْنَعَاتِ
 پِيُون سِيئِي وَئِيئِيون وِيئِي مَرِ ڪَري
 اسْتِغْفَارِ جِي دَعَاوَن پَرُ هِي ڪَلُون پَرُ پَرُ هِي
 حَيْضًا جُو يَا ڪَ تِي تَڪِيئِي ڪَندي سَا
 غَارِ قَضَا مَڪَري پَرِ رُو زَارِ ڪِي قَضَا
 بِنِ حَيْضِ وَجِهَ جُو سُوڙِ يَا ڪَري
 تَنه تُو رَا تِي زِيئِي پَنڊَرِ هِن نَاهِي ڪَري
 جِيئِي پَتِ وَنِڪِ حَيْضِ جُونِ دِ سَرِ

ڪاڙهو ڪارو سلاو زردو پنجون ڦلهار ورن
 چهرن دنڪ خاڪي مٽي ڪتاب لکن
 پڙجو اچوئي نڪري حوض سوڃوڻ
 پڙي اتي جي پسي هن رنگاڪو
 توڙي سڪي اچو سوئي تي حوض هو
 پراڌل اچو جي هو علو سڪي رنگ ڪڍي
 نه اعتبار اول تي پوئين پڙ مڌي
 نقاسن جي رتئي جو جو ويا تي هو
 تنه جهاتي چاليهه ڏينه توري ڏينه نڪو
 جي بهر ڪاڪي تڙ مٿو دو
 نماز ڪري ۽ روزاري شڪ ميان ڪو
 نقاسن هو جهنگي ڪي ڪيترائي ڏينهن
 تاني هئي پاڪستان تي ويه ڪي تنه
 تنه پچاڻان جي ڏنائين ويندي ۾ چاليهه
 تڙ تي نقاسن تڙ اڻهي سيني ڏينهن
 عادت هئي ست ڏينهن نقاسن جهنگ
 جي ساڻي پيئي پاڪي وڻ رت ده
 وڙ وڃي نماز ڪري رکي ناهه تنهن
 جا صورت حوض جي نقاسن پڻ ساڻي

ٻنهن حڪم هٿ ڪرڻ سڳيا ٻائي
 عادت هئي ڏهه ڏينهن نفاس ڪنه
 چاليهه ڏينهن هئا تنهن ٻي پيري ڪنه
 نيا ليهي ڏينهن نفاس نٿا پڙها ٻي ڏهه
 پر چاليهه ڏينهن پوءِ ٻي رهن رت جنهن
 تعادت اتي ائين نفاس ڏهه تنهن
 ٻيا سڀي ٻاڪ جو جيڪي وٽاهي
 جو ڪهيا ٿي جي ٿي جي ڪي ٻار
 تنهن اکر نه انگرڻ ڪو نه نه وار
 جو رت اچي تنهن نفاس نه آهي سو
 سوي حڪم تنهن جيڪو حيض جو
 جا جو ڇاڙا ٻي جي هٿ ڪرڻ ٻي اتان
 نفاس پڇي ته جو بهري ٻار ڪنان
 جو رت حال حمل جي ڪ وقت وٺي پوءِ
 نه اهورت آهي حيض جو سو نفاس هوءَ
 ڪي ٻي نماز تهين ٻي رڳو ٻي رڳو
 جيئن ٻي جو ٻار جو اڪثر بهر اچي
 غسل فرض جي سڀي هنهن ٻي
 ڪنهن ڪتابن ۾ ست ڀڻ ٻي ڪي

هڪڙو ڀاڻي واکي پڻو ڏکي ڏي
 ٿيئون سڀئي انگرا ڏوڻي پاڪ ڪري
 سوڙهي منڊي جهنگي سوين ڦيري
 غسل گهي پراختيا ڪري
 ڪڇن وڃي ڪنن وڙدن منجهسائي
 ٿئي ڪانگري ماڳ جو تنه درمي مهڻي
 بندا واليون جهنگي سائين سڀي چوري
 نهڻ هٿ ۽ ڦاڙن پاڙون ڏنڊن سڀ ساري
 ٽانجي هڪڙي پاڙي ڪي اٺ نه رسائي
 نه تهنڪي غسل نلهي جنهنوئي اهي
 مٿا هين پاڪ ڪيئي جي مڪا پيڻي
 ٽانجي جو ۽ غسل ميندا ڇوڙي
 نه تهنڪي پاڪ ٺاهڪا جي پاڙون پيڻي
 پريئي امراڻي عورت جي ميندا گهڻين
 غسل مري ڪاره پٽ ليل لکهار
 تين منجهان چار فرض ۽ ست چار
 پڙواجب مستحب ٿيئون اڪارهي مٿا هزار
 ليک ڏسن ڪيئي پڻي پڙ چار
 چهي ستون اليون مستحب شمار

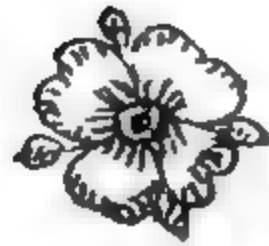
هائي ٿين سڌ ترهن ٿين ٻي بهار
 ٽنن منجهان درشن جي پوءِ آئينا چار
 پريانهي سڀڪو جداڪرڻ وڃي
 سڀي چٽا پڇن جي جهل ڪوڙي ڪار
 الهی عثمان جي ٿون رجھون يار
 غسل ٿي وجهن جي سڀي ٿي توک ٻڌو
 عذرون اه اسلام جي سڀ سڳو
 هيڪڙو مٽي شھو نشين جي هنڌڪه نڪو
 نظر سڀن ڪ جهڙڪر ڪا لھاءِ سڳو
 ٿا ٿي گھڻي لذت سين جي هٿ اٿو
 مٽي تنهن مهتم جي اٿي ٻيو
 غسل ڪرڻ ٿئي اٿي فرض ٿيو
 مٽي نيڪي جهنڪي سڀي م سڀي
 غسل ٿي فرض ٿيو ٿي شيطان ٿي
 تانجي عورت انڀر يا ٻي پسي ڪا
 غسل ٿي فرض ٿيو ساري سڀي ساءِ
 ٿو ٿي ياد سڳو پري يا ٻي ٿي پسن
 ٿي غسل ڪرڻ فرض ٿيو جوي ٿي مڙس
 ٻيو جي ڪرڻ ٿا يا ٻي مڙس ٿي جو

پنهنجي فرض تي غسل ڪندا پوءِ
 توڙي اٻ نه نڪتو ڀر حشفو غائب هو
 پنهنجي فرض تي غسل ڪندا پوءِ
 هو ۽ ميس جيڪو تانجي ڪٽو جماع
 ڪي پري جيري لڳي ڪٽي گهي سهد منجهان
 مهيدي پوئين وات ري ڪيائين بي ماڻه
 ڪي ڪيائين دور سين تي پير بچايا
 تانجي ڪي جي ڪيائين اڳي انزال
 غسل پوءِ نه ان پري چيو ويو
 پون جيڪا جو پاڪ تي حوض پيچان
 غسل تنهن فرض تي وڌو ڪتابا
 چوٿون غسل تنهن جا ويا پي جو
 جو پھان پاڪي ڪم ڪم ڪم ڪم
 نه غسل واجب جي سڻ تنهن بيان
 هٿ ڪڍو ڏجي مٿي ڪي جنهن ملڻ پري
 پوکا ڦيرجي وڃي تي مسلمان
 غسل ڪرڻ تنهن واجب ڪري سڃا
 چار جي چيا پڻ سنتون سي ڪاٺو ڪرڻ
 هٿ ڪڍو ڏجي مٿي ڪي جنهن ملڻ پري

دُیُونُ غُسلُ دُیُونُ حَجْرُ جِي جو مَنجہ کتابِ لَن
 چو تُون تَنان حَاجِنِکِي جِي اَحْرَامُ بَدَن
 پَر مَنجہان اَن سَت جِي مَسْتَحَبَّ حَیَاتِ
 دُسن کُتابِ نِم ہنِیَر مہی گُلبا
 مَنیک کافر حَنابِ رِي چہ مُسْلِمَان تُو
 غُسلُ کَرُ تھنکِي مَسْتَحَبَّ حَیو
 مَو جِي کَنہ و رھ مَندارھن جاپا یو و تَن
 بی مَندا کَانِی مَنجہان مَنشَانِ
 غُسلُ کَرُ تھنکِي مَسْتَحَبَّ حَیو
 حِضُّ حَمَلُ سُهُون تِیئی بِشِکِیاء
 اھن بلا عَت جُون اِیھي بِشِکِیائُون
 تاجِی پَندا تِیئی بِشِکِیائی تُو کاء
 مَندارھن و رھ بِالغِ تِیئی مَندارھن بِیاء
 نائِن و رھ جِي مَنگَرِي جِي حِضُّ دُزُو و
 مَنیئی کُتابِ نِم بِالغِ تِیئی سَا جُو و
 بار مَن و رھ گھو تِیئی جِي سُهُون لَد و
 کَ حَمَلُ رھِیو مَن تھان کَنہ جُو و
 مَن سِیئی کُتابِ نِم بِالغِ تِیئی سُو و
 نِیون شَبِ بَرَات جُو چو تُون قَدَرَات

خَيْرُ مَنْ أَلْفَ شَرِّ جَهَنَّمَ أَيُّدِي دَاتِ
 عَاشُورِي تَيْبَه پَجُون جَهُون حَجَّ جِي
 رَاتِ : نَه لَاهِ جِي لِكِه سِيئِي سَكِي
 سَتْدِي تَاتِ : سَتُون مَرَسُوِي
 كَرِي جُو حَيَامَتِ كَارِي :
 رُقَا هَبَانِي كِه نِيرِ كَسِيرِ
 جُو رَايِي : سَتِي تِيَامَشْتِي
 هِي هِي سِيئِي لَآيِي جِي
 نَرِ هِي پَارِ ثَابِي سَايِي
 جُو تَانِي : كَرِيْمُ
 كَدِ وَدُنْيَا كَانِ
 كَلِمُون جَوَانِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَخَلَرِ

پُور وِتَنُ كِتَابِ جُو عَلِي جَوَارِي عِلَلِ كَاتِبِ

هِيَ اَيْسَنَادُ عَهْدِ نَامِيَجُو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَارَا هَجِي تَهْمَن صَا حَبَايِي مُكُوجْنَه قُرَان
مَتِي مُجْدِي كَارِي جُو شَفِيع سَب جَهَان
بِي صَلَوَة سَلَام حَضَرَة نَبِي اَبِي جُو خَاتِمُ الْاَنْبِيَا
عَالِ اصْحَابِ اَنْجِي تِي دَائِمُ رَسِي رَحْمَتَا
سَيُوءِ يَلَايُون عَهْدِ نَامِيَجُون حَدِيثِن كُنَا
حَضَرَتِ عَبْدُ اللَّهِ بِتِ عَبَّاسِ جُو كَرِي رَوَايَتَا
نَهْ مُونِ سَيِي هِي حَضَرَة حَبِيبُ لَنَا هَبِرِ حَدِيثَا
نَحْيِكُو هِن عَهْدِ نَامِيَايِي بِرْ هِي بِرْتِ مَجْهَان
بِرْ وَ هِي كَرِ وَ مَجْرِي هَجِي جَمَارَا
اَهُو هُونْدِ فَايْمَا لَسِي تِ سَدَا هِي شَاه
بِي لَدِي تِنْدِ وَ اِيْمَا لَسِي تِ مَجْهَانِي دُنْيَا
اَهُو اَهْيَانِ ضَامِنِ تَهْمِيُو صَبَاحِ قِيَامَةِ قِيَمَتَا

عنه

عنه

تہ ویندو دیامت دینہ صحتی مو منجہ ہشتا
 جا بر پت عبد اللہ انصار رنجو صحابین منجہان
 تو روائت کری اہر قی سندھی حدیثا
 تہ مون شیو حضرت رسول لانا جو نور انبیاء
 تہ منجہا اولاد حضرت آدم جی تی ہزارا ہین مرشت
 خالق خلقیا قد رشتین پھنچی حکمتا
 تن منجہان ہزارا منکر و تاجا بن کبیرا
 دارون دین در دکی طبعنا کبیرا
 یسو ہزارا تنین منجہان اہر و شیخا
 جینن نجابن تا مرضی علی علما اراد
 کو تہ طبعو تنکی سند و تن مرضیا
 نجابی کو تنکی نکو علما جبر
 تیون ہزارا تن منجہان اہر و شیخا
 جہنچی خبر اہی رتکی بیکئی ناہ ویتا
 یا اہی جابی یا پ دئی پھنچی قدرتا
 جیکو من عہد نامہ کی رکی پائین ہراہ
 تنکی مولو محو کری ہزارا مرضیا
 یں حدیث اہی حضرت ابا بکر صدیق لانا
 جیکو من عہد نامہ کی رکی پائین ہراہ

مَرَاكُو رَکِي اُنکي سَپ ۽ پَنو شَن کَناد
 ۽ مَحْمُو حَادُو ۽ جِي شَر کَنان لکس مَحْمِيَا هَا
 حَسَد ۽ گَناهَن کَنان کَنان رَکس مَوَلِي جَل عَلِي
 جِي کَنان مَر تَضَاي مَرَضَم هُو ۽ اَهَا وَا رَا
 تَنهَن عَهْد نَامِيکِي لکي دَوِي نَا پِي سَا
 پِياري پَر لَسِي تَهَنکِي مَنجَهَا پِي مَحَبَتَا
 مَر دِي شَعَاء لَهَنکِي مَوَلو مَهَر مَنجَهَا
 پِي اَهِي حَدِشَم پِي شِي فَا طِمَه کَنان رَوِي
 جِي مَوَن مَسِيوِي لَهَنکِي کَنان جِي مَر مَوَلو
 جِي کَو کَمَر اِي لَهَنکِي لَهَنکِي کَنان اَللَه مَر
 وَسِيلُو دِي عَهْد نَامِيکِي لَهَنکِي رَک مَر
 پُو رَا کَرِي کَمَر اِي لَهَنکِي بَر کَت عَهْد نَامِيکِي
 پِي مَر مَوَلو مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر
 جِي کَنان مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر
 تَسُو مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر
 پِي مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر
 مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر
 جِي کَو مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر
 تِي بِيَاء مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر مَر

پر جي جاڏو ڪو هو ۽ ان تي ٻي تي گشادا
 اهي حديث مقاتل ڪنان جو صحابن منجهان
 ته مون سڏيو حضرت رسول ڪنا جو جيتوڻيڪ
 تجي ڪو هن عهد نامي ٻي لکي ساڻ مشڪ ۽ غزال
 زوئي منجه يا ئي مٿين جي ٻي صبح جي وقتا
 ته الله تعاليٰ ده علم ۽ حڪمتا ايتس منجه قلبا
 سڀئي سويا ڏکري و ساري نمون
 اهي حديث نافع ڪنان جو سڄو صحابا
 ته مون سڏيو پيغمبر ڪريم ڪنان هن ڀر مدد ڪر
 تجي ڪو هن عهد نامي ٻي پر هي ڀر منجهان
 ثواب بخش ۽ بخوئي اهل اسلام
 ۽ ٻي ڪت عهد نامي ٻي ڀر منجهان اچي چالو ٿو
 توڙي هو ۽ منهن سو ڏکري وري عورتا
 ۽ ٻي منهن جيڪري وڌيڪرائي ۽ ٻي فرما
 منهن ۽ مغرب منهن ڪري موڪرائي موٽي
 پر هنن هن عهد نامي ٻي ٻي ايترو ثوابا
 جيئن ڪر ترسان پيغمبر جي ڪما ۽ متابعتا
 ۽ ٻي ڪر ما يوا ميرا المؤمنين حضرت عثمان پٽ عفان
 ته مون سڏيو حضرت رسول ڪنا جو سڄو ڏوڏ

تَحِيَّكُمْ هِنَ عَهْدَ نَامِيڪِي مِنْجَ قَبَرِ مِيٽِيڪِي ڏيڻا
 رَڪِي تَنهن شَخْمَ جِي ٻِرا بَرَڪَتِ جِيئِي
 تَنه ٻا ٻهيتي تَه جِشَاتِ جَدِ اِيئِي اَن وِيرا
 ڪَن شَتَاڻِي سُوالِ جِي سِي مُنڪَرِ نڪِيرا
 مَن رُڻڪَ وَ مَن نِيڪَ وَ مَا دِيئِنڪَ
 جَدِ هِنَ مُنڪَرِ حَوَندَ وَ مَن رُڻڪَ جَوَاقِظَا
 تَنه هِنَ نڪِيرَ تَنڪِي مَنعَ ڪَري تَمُو هِنڪا
 اَندَ وَا ٻهيسَ يَاسِيَنَ عَهْدَ نَامُونِ تِي اَصَلَا
 سَاسِي خِيَرِ سَرَهَاتِيَنَ مَلڪَ ٻِي مَوَلِيَا
 پوءِ بَرَڪَتَ عَهْدَ نَامِيڪِي ڪَري هِي ڪَمَرَا
 ڏِري ڏِيئِي اِيئي بَهشتَ جِي ثَرَتُ تَنه وِيرا
 حَوْضِ ڪَوِشِ جَوِيَاڻِي پِيَارِيَنَ پُرَتِ مَنجَهَان
 جَاوَنَ جَنَتَ جَاگَمُونِ ڏِيئِي مَحَلِ مَوَجَارَا
 وَ ذَا فَضَلِ رَجِيَا ڪَرَمَ رَحْمَتِ اِحْسَانَا
 جَدِ هِنَ ٿِيئِندَ وَ تَنهن قِيَا مَجْمُوعَ مَحْشَرِ مَڪَا
 تَنه هِنَ اِيئِندَ وَ مَلڪَ هِيڪَرُ وَ نَالِي رِضْوَانِ
 جَوَاهِي اِيئِياري بَهشتِ جَوِيَا غِي بُشْتَانَا
 هُونَدَا مِنْجَ جِيئي اَنجِي حِلَ حَسِيئِي
 پِي ڏَاڻِي هَتَمَ تَنهن جَهَنمي هُونَدَ وَ بَرَاڻَا

اِجِي مَهْدِي تَهْنِي جَوْنْدِي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 نَدِي جَوْنْدِي وَمَلِكِي جَوَابُ سَلَامًا
 وَرِي جَوْنْدِي وَمَلِكِي تَهْنِي اَهْرُو اَوَارَا
 تَدِي كِي هِي هِي حَلَا بَسْتَت جَانُون تَوَارِي كَا
 سُوْد كِنْدِي دَتْنَه سَاعَتَم حَاتِقُ فِي الْخَالَا
 عَحْت هُوْنْدِي وَتَهْنِي اِي بِ سَبُوْتَنَابَا
 تَحْلِي مَا تَرِيُون سُون جُون كِي تَرِيُون مِيُون
 بَاغ سِيْنِي سُوْجَار زَبَرْجَد حَسْرَتَا
 حَلَا زَرْبَت سُونَسِيْن مَوْتِي حَرِيْرَا
 ياقُوْت لَعْلُون تِيْم بِشَاهَار هِيْرِيْجَا
 لَعَام تَارَا تِيْهِيْم بِ مِيُوَا مَوْجِيَارَا
 كِيْر كِنْدِي وَتَهْنِيُو لِيْشَكُو شَمَارَا
 يَزِيْرُو رَسُوْل رَات لِيْجِي مِيْن اِيْتَكَا
 لَا يَمْلِكُوْن الشِّفَاعَةُ اِلَّا مِيْن
 اَخْتَدَا عِيْشَدَا الرَّحْمٰنِ عَهْدَا
 تَهْنِيْ جِيْطَان شِفَاعَت كِنْدِي مِيْن وَجِيْطَان
 تِيْشَدِي وَتَهْنِيْ اَنْجُو كِرْجِيْدِي چُوْدَهِيْن مَاهَا
 لِيْشِيْ سَهْنِيْ اَنْجُو خَلَق چُوْنْدِي تَهْنِيْ وَتَرَا
 تَهْنِيْ كُوْ يِيْمِيْر اِه يَا كُوْ اِهِيْ صِدِيْقَا

پدا ہی وئی کو جھنسن ہیرا نور تنغا
 متا ہین ملک جواب انکی دیند فامری طریقا
 تہ ہی آہی بند و اللہ جوہ امی پیجا رندا
 اندو امیش عہد نامون پاو پاشین ہا
 آہی گندہ تنغا اہین انوت سندہ پیکتا
 اٹھا گاہر سہی یوندا عجیب ماہو محشر جا
 کندا داندون درد سین اسراف سومنا
 ترا سین منجہ غمن دنیاجی ہما سو خیرانا
 پڑھن کتان عہد نامی جی ہواسون غافل
 تہ ہین اچہ اسین گہیٹی و سگریو پرتہ
 اچیککا اہوتان دنیام وقت ہوکتی جی پکار
 جیکئی کئی ایسا سوردو کری و ہا بی وکرا
 سہی کن تا کدت تہتوں مہسین سکہ پتا
 سیو پڑکت عہد نامی جی دین اسلما
 جیکئی دین اسلامیس رکن شوق عشق
 تنسین عشق تہی اللہ جوہ پی رسولا
 وذا فضل رجا انسین تہن اہر احسانا
 کپڑ کپڑند و تہجو لیکو شمکرا
 جیکو پڑہی عہد نامی جی سدا شوق متجا

تہی کشتاد و رزق تہنکی دایم متجہ دنیا
 تہریت عہد نامہ تہی اؤ کری سنگھان کا
 اہن گھو بیکترن انجن لیکر شمارا میں کاما نہر ہو
 جاگو جوانا جتہ سٹین ہن سیند یکی منہا مجتہ
 تہہ سٹیا شوق سترسین پیل ہی دجا
 مان کرم کری کریم دہی باہنتی باجہا
 کئی خطا تون پھنجی مہر سین اکاری عاہین کا
 کرڈا پیاری اسلامتی مولی ثابت مون
 دہ مہنجا مون دہی مان بخشہی مون
 سین باجہ پھنجی مولی ہی امت لنگھا
 اسان ثابت شرع ائی پیرا پیار شیخ
 واری ونگی دات کان سہی دیکار شیخ
 اسین باہنات تون دہی خالق خطا تون کیم
 کئی خطا دیون بخشین دہہ ذاتا
 تہی تر تہنجی یا تیشا جین بخشین گولا گھار
 توہ تہنجی پیار شاہ ہائی ہی گھران توہ
 جیٹی موت ویر کلون یا کجی ایاں توہ مہدا

لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ
 صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

هِيَ دُعا عَهْدُ نَامِيحِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَمِدُ
الْبَلَدَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ وَنَبِيُّكَ وَصَفِيكَ وَخَلِيلُكَ
فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طُرُقَةً عَيْنٍ فَإِنَّكَ إِنْ
تَكِلْنِي إِلَيْهَا تَقْرُبْنِي إِلَى الشَّرِّ وَتُبَاعِدُنِي
مِنَ الْخَيْرِ فَإِنِّي لَا أَتَّقِي إِلَّا بِرَحْمَتِكَ فَاجْعَلْنِي
عِنْدَكَ كَعَهْدِي حَتَّى تُؤْتِيَنِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مَدْحُ حَضْرَةِ پِيرِ جِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَمِیَّ حَبِیْبٍ سَمِیَّ
 اِجِیْ مِنْ حَالٍ تِیْ تَانِ
 اَسَاخِرُ حَالِ تَوْنِ دَانِ
 اَجْهَوِ اَهْلِیْ مَرِیْدَانِ
 سَمِیَّ سِرِّ قَاجِ بَعْدِ اَدِیْ
 تَوْ دَرِجَوَاهِ فَرِیَادِیْ
 اَهْلِیْ تَوْنِ قُطْبِ رِیَایِ
 وَ سَمِیَّ تِیْ صَنِیْفَانِ
 تَوْمِیْ رِیْ تَاجِ رَحْمَانِ
 سَمِیَّ سَادَاتِ صَمْدَانِ
 رِیْسِیْنِ مَوْنِ رَاهِ رِیْ دِیْمِ
 سَمِیَّ هَوَسَانِ تِیْ سَمِیْمِ
 مَوْلِیْ دَرِ مَرْتَبُو عَانِ
 مَهْنَجِیْ كَرِ وَهَرِیْ الْحَالِیْ
 مَوْنِ تِیْ پِشَامْدَعِیْ دَکْهِنِ
 زَیْهَانِ ذِیْهِ سَامَهْمِ کَلِمِ
 تَمِیْنِ کِیْ یَا دِیْ یَلِیْنِ تَوْنِ
 دَنَلِ جَوْدِ سِتِ جَهْلِیْنِ
 عَطَا تَوْنِ اَنْ سَبْدِ تَوْنِ اَمْرِیْنِ

اَتِیْ اِیْ غَوْتِ کِیْلَانِ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 یَا رِیْکِیْ لَاهِ پِشِیْمَانِ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 شِکِشِیْ تِیْ دِیْنِ شَادِیْ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 سَوْرُو تَوْرُو تَوْرَانِ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 اَهْلِیْ تَوْنِ یَیْرِیْرَانِ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 پِیَارِیْنِ اَبِ تَوْنِ اَحْمِ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 سَدُو تَوَاهِ مُتَعَالِیْ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 اِیْرَانِ ذِیْ اَهْلِیْنِ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 یَکِیْ هَمِیَّتِ هَکَلِیْنِ تَوْنِ
 مَدَدِ یَا شَاهِ جِیْلَانِ
 یَا لَوِیْنِ بَخْرِیُوْنِ جَهْرِیُوْنِ

تَقَرُّيْعُونِ تَوَكَّرِيَانِ كَرِيْمُونِ	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
جِيَارِي دِينِ پَرُو رَجُو	اَهِيَن اَوْلَادِ اَنُو رَجُو
کَنَسُو جَنَهَ کَوَتِ خِيَرُو	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
سِيحِي رَهو اَمَشَدِي دَارِي	مَحَدِ مِيَرِ جِي زَادِي
اَهِيَن اَصْلُهُ تُونِ اَوْلَادِي	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
شَفِيعَ جِي کُلِ عَالَمِ جَا	وَيَا اَهِيَوَا اِيڪُنْ جَا
مَسِيحِي سَدَرِ اسْوَالِجَا	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
عَمِنَ لَهَرِ کِيَا مَنِي جِي	اَهِيَن اَوْلَادِ اَوکِي مِي
سِيگهو رَشِيحِي مَنِي جِي	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
تَوَسِيَرِي جِي سَلَامِي	تُونِ يُوْسُفِ اَهِيَن تَآيِي
اَجْهَوَا اَهِيَن ضَعِيفَايِي	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
کُونَهَ کُو خِيَرِ خواهُ مَنِي	دِلَاسْوَا اِهِيَن اَوکِي مِي
کَرِ هُو سَرِ هُو يَازِي مَنِي	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
دَوَا اَهِيَن مَرِيضِي جُو	جِيَا اَهِيَن عَرِيبن جُو
دِلَاسْوَوِي تَوِ کَوِيَن جُو	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
تُونِ اَهِيَن دُوسَرِي تَهِي	ذَنُو تَوِ کِي جَنَهِي تِي دَرِجُو
پِيَارُو تُونِ پِيَتَرِ جُو	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي
نِکُو سَارِيَانِ وَسِيْلُو مِي	مَحَدِ مِيَرِ جِي اَهِيَن جُو
اَهِيَن اَوْلَادِ اَهِيَن جُو	مَدَدِ يَاشَاهُ جِيْلَانِي

اہین تون نور عرفانی
 کرم کرین یتیمانی
 آہیان گولوا و ہاجی دجو
 اہین نوحوف کورجہ
 تون اہین دین جویانی
 کونہ کتہم تہنجوتانی
 یت و آہیان گناہنم
 تیلہ ترکش کایم
 یسی مشکین و یچارہ
 اوہانجو جنہ اہ اسارہ
 اگی انکی دینی عزت
 یتلہ شونام ترنمت
 منور پاک پیشانی
 سگور و سیف حقانی
 تہنجی ندی اہیانانی
 اہین تون اتر عصبانی
 نظر کر حال دودہ ہنجی
 یرو سہی آہیان اوہانجی
 محبی الدین شاہ مہران

سگور و شیر مستحانی
 مدد یا شاہ جیلانی
 بوہار یورہ پیر زجو
 مدد یا شاہ جیلانی
 سرخا پین راہ رخانی
 مدد یا شاہ جیلانی
 پشمان شس یا پنجم
 مدد یا شاہ جیلانی
 کذاب یی تہنجو و یسارہ
 مدد یا شاہ جیلانی
 محمد میر جی حرمت
 مدد یا شاہ جیلانی
 زبان منجہ فکر رحانی
 مدد یا شاہ جیلانی
 پنامشکل جی اسای
 مدد یا شاہ جیلانی
 پرو زہو کشمین ہنجی
 مدد یا شاہ جیلانی
 مدد دینی حال دلبران

رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ يَكُونُ لَكَ أَلْفُ مِائَةٍ أَوْ مِائَةٌ مِّنْهُم مَّا تَشَاءُ حَتَّىٰ تَقُولَ هُيَ عِندَ اللَّهِ أَهْلِي مُؤَالِي	مَدَدَ يَاسَّاهُ جِيلَانِي أَهْلِي مَشْهُورٌ مَّلَكْتُمْ مَدَدَ يَاسَّاهُ جِيلَانِي أَوْهَا نَحْيِي دَرَكَاةَ جَوْعَالِي
يَحْيٰ سَوْوَارَهُو خَالِي بَنِي يَحْيٰ تَكْهِيَانِي نَتِّي دُورَ حَيْرَانِي	مَدَدَ يَاسَّاهُ جِيلَانِي مَنَكْتِي مَنَكْتِي حَقَّ أَسَانِي مَدَدَ يَاسَّاهُ جِيلَانِي

أَهْيَان مَدَحِي آثُونِ أَوْهَا نَحْوُ
لَيْسُورُ دَاهُونِ أَوْهَا نَحْوُ
كُولُودَرَكَاةِ آثُونِ أَوْهَا نَحْوُ
مَدَدَ يَاسَّاهُ جِيلَانِي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِقَلَمِ عَامِي عِنْدَ اللَّهِ حَيْثُ نَوَيْسُ سُورَةٍ

منہاج الزاہدین

سراج للعابدین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کَرِیَمِ حَمْدِ پُورِ تَنہ پُرورِ کلام
 سَزَاوَارِ اُنْکِی صِفَتِ تَنہ
 مَحْنِ مَصْطَفٰی سَدِّی دُرُود
 نَبِی اَل اُنْکِی عِبَادَتِ مَحْنِ
 بِلَا رَاجِی پُورِ اُنْکِی اِیْمَنِ
 هَدٰی عِبَادَتِ کَلِّی جَنین
 کَلِّی اِتْکَانَ رَاضِی حُدُودِ نِیاز
 بَا تَانِ تَنہ مَحْمُودِ مَوَعِیَن
 عَمَّابِیْنِ کَمِیْنِ کَانِ کَمِیْنِ
 عَمَّابِیْنِ اِنْجَاءِ اُنْکِی فُضُولِ
 نَبِی یَا عَمَّابِیْنِ کَلِّی فَاوَدِ
 زَمَیْنِ اِسْمَانِ حَیْہ لَنَا اُسْتَوَارِ
 صِفَاتِ خَوْلَانِی اَوھُورِ بِنَا
 خَدِیجِی مَحْنِ اُنْکِی دُرُودِ
 عَزَّوَجَلَّ اُنْکِی عِبَادَتِ مَحْنِ
 قَطْرِ اَمْرِ دَائِمِ هُوَ خَیْرِ نَبِی
 نَبِی خَیْرِ خَوَارِجِ اُنْکِی تَنین
 وَسَاءِ اُنْکِی رَحْمَہ سَوَائِلِ وَھَلِ
 عِبَادَتِ نَفْلِی سَنَدِ رُوبَانِ
 نَبِی اُنْکِی مَوْنِ کَلِّی مَحْنِ
 شَرَعِ اُنْکِی جَزْأِ اَصْلِ اَمُولِ
 مَسْکِنِ اُنْکِی مَوْنِ جَلْوِ قَاعِدِ

بَابُ پُورِ مَحْنِ دُوسْتِ سَیْکُنِ مَحْنِ

اِنِّیْمِ اَہْ تَنہ جَدِّ مَحْنِ کُوجِہِ دُوسْتِ مَوْنِ مَوْحِدِ ا
 نِ اُنْکِی رُوبِ رُوبِی اِنْفَاظِ رَیِّ وَرَبِّکَ اللّٰہُ

وَاحِدُهُ تَرْتَبُ مِنْ يَمِينِهِ قُوسُهُ دُعَاءُ عَالَمِ الْهَمَاءِ جَوْ
 سِدَائِي هِيَ كَرَمُ مَنَزَلُهُ مَعْبُودَاتِي يَوْمِي يَمِينِي
 يَرْهِي هِيَ دُعَاءُ اللَّهِ الْكَبِيرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَ
 خَلَقَكَ وَصَوَّرَنِي وَصَوَّرَكَ وَقَدَرَمَنَارَكَ
 وَجَعَلَكَ آيَةً لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ مَا هَلَا عَلَيْنَا يَا أَمِنَ
 وَالْأَمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالنِّجَاةِ مِنَ النَّارِ
 وَالْجَوَارِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالتَّوْبَةِ بِمَا نَحِبُ وَتَرْضَاهُ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ شَهْرًا بَرَكَةً وَخَيْرَ نُورٍ وَرُوحٍ وَ
 مَعَا فَاتِ اللَّهُمَّ قَاسِمِ الْخَيْرِ بَيْنَ عِبَادِي الصَّالِحِينَ
 وَاحْفَظْنَا عَنْ مَسِيئَاتِهِ وَشُرُورِهِ يَرْهِي يَتِيهِ مَرْتَبَا
 سُورَةِ فَاتِحَةِ مَسِيئَاتِي أَفْتِي شَارِ أَنْ مَا جِي رَهِي
 مَامُونَا هُوَ آمِنٌ مَخَالِ اللَّهُ جِي مَهِينُونَ تَمَامًا
 بِأَيِّ حُورٍ وَبُرُوقٍ مِنْ هَلَا لَا يَرْهِي سُورَةِ
 لَيْسِينَ كَيْ تَكْرَمُهُ يَرْثَا قَرَانِيَا بَارِهَتِ
 خَتَمَاتِ تَمَامًا حَدِيثِ يَأْتِي تَحْوِيلًا ذَا
 جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ كَيْ يَرْهِي يَتِي يَرْثَا مَجْدِي بَهْرَتِ
 جَيْدِ جِي تَسُو أَبْهِي كَنَانِ عَذَابِ دُورِهَا
 بِحَدِيثِ شِمَاةِ تَحْوِيلِ يَرْثَا يَهْرَتِ جَيْدِ مَسِيكُونِ

جی پھر رکعتوں تفلاً: تمہیں ہر رکعت میں
 اخلاص ذہن پیرا بعد فاتحہ: نہ درجودیش
 شفاعت اہل عیال جو قیامت میں وہاں سے
 شخص مائتوں چونائیںد و سیئی سندس
 گھر سندہ: جی ہوند الاق دوزخا کناہن
 مہیا: قیں جیتند اتھن جی برکت شفاعت

منہ بیان نماز محرم الحرام جی

جیکو ذی حیدہ محرم جوتہ پڑھی بی دعا
 مرحباً بالسنۃ الجدیدۃ و مرحباً بالکاتب و الشہید
 اکثفا فی محبتی لیسلم اللہ الرحمن الرحیم الشہید
 ان لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ و اشہدان
 محمد عبده و رسولہ و اشہدان الجنۃ حق
 و النار حق و ان الساعة آتیۃ لا ریب فیہا و
 ان اللہ یبعث من فی القبور و فی بی شبہ تمہیں
 شخص جو جنت میں رہنا: حدیث: او نحو پڑھی سورۃ
 البقرۃ انجی پھرین قاریخا: دسندہ جنت الہی مائجو
 الی الہی ما کا: نہ بخش تین تمہیں کناہ قیامت
 دینہاں: و نصیب شفاعت نبی جی نبی الہی کان
 حدیث: ما آہ نحو پڑھی پھرین محرم جی برکت

نَفْلًا: سِتِّ سِتِّ يَأْرَسِيكَ نَدْرَعْتِمَ تَهِي اَخْلَامَا
 يَنْبِي قُلْ اَعُوذُ اِيَّكَ يَرْهِي هَيْكُ هَيْكُ وَشَو
 هَمْرَا هَا: تَتَوَابُ هَزَارُ وَرَهْنِي عِبَادَتِي تَتَشْتِ نَفْسِي
 جَوْبُهُ رَكْعَتُونَ تَحَارِيْرُهُ يَنْجِي مِنْهُ يَهْرِيْنَ مَحْرَمَا
 سُورَةُ اَنْعَامٍ يَهْرِيْنَ رَكْعَتِهِ يَمْيِرُهُ يَرْهِي سُورَةُ
 لَيْسِيْنَا: تَهِيْ تَوَابُ هَزَارُ وَرَهْنِي عِبَادَتِي
 لَهِي سُوْشُ خَصَا: حَدِيْثِيْ اَمْهِيْ تَرْجُوْبُ رَكْعَتُونَ
 نَمَارِيْرُهُ يَرْهِيْ يَهْرِيْنَ تَارِيْحَا: وَيَشِيْ جَيْكِيْ
 سُوْرَتُهُ يَرْهِيْ اَنْمُ قَرَانَا: يَرْجُوْا هَرْجَلَا يَرْهِيْ مِنْ
 طَرَحَا: تَنْهِيْ يَهْرِيْنَ مَقْلُ يَا يَرْهِيْ يَرْهِيْ اَخْلَامَا
 فَرَاغَتَا يَوْعِيْ يَرْهِيْ يَرْهِيْ دُعَا: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ
 الْاَبَدُ الْقَدِيْمُ وَهَذِهِ سُنَّةٌ حَدِيْدَةٌ اَسْأَلُكَ
 فَاِيْمَا الْعَقِيْمَةُ الْعَقِيْمَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وَالْعَوْنُ
 عَلَيَّ النَّفْسِ الْاِمَارَةُ بِالْمَسْئُوْعِ وَاسْأَلُكَ اَلْاَسْتَخْلَافُ
 بِمَا يَقْرَبِيْ اِلَيْكَ يَا كَرِيْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
 مِنْ كُلِّ مُؤْذِيْ يُوْذِيْنِيْ مِنَ الْحَيِّ وَالْاَمْسِ اَدْلِيَا
 لِيْمَا وَمِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وَاَوْلِيَا الشَّيْطَانِ
 وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِيْ شَرٍّ مِنَ الْمَلَاِيْقَةِ وَالْاِنْسِ
 اَسْأَلُكَ الْمَوْتَ وَالْعَذَابَ عَلَيَّ هَذَا النَّفْسِ الْاِمَارَةُ

بِالشُّوْبِ وَالْاِسْتِغَالِ بِمَا يَقْرُبُنِي إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْاِكْرَامِ مِنْ مُوَكَّلِكِ كَرِيْمِكَ وَمَلِكِ جُ
 مَلِي: مَتَّى يَا هِنِّي يَا هِنِّي اَكُو سَجُوْنِي وَرِهَانِي
 سَلَامَتِ شَخْصٍ سَوَكَنَانِ شَرِّ شَيْطَانَا
فَصْلُ جُورَاتِ عَاشُورِ رَحِي يَزِيْهِ سَوْرَكَتُونِ
 نَفْلًا: هَرَكُكُنْمِ يِي يِي يِي رَايَزِيْهِ اِخْلَاصَا
 فِرَاغَتَا يُوْءِ سَتَرِ يِي رَايَزِيْهِ كَلِمُونِ تَحِيْدِ
 تَهْ جَشْ اَجَا كُنَاهُ لِيْنِ جِي هُونِ دَانِ دَارِي
 جِيْتَرَا: جُورَاتِ عَاشُورِ يِي يَزِيْهِ فُجْرِي
 وَفَتَا: جَارِي رَكَعَتُونِ رَا رَمِيْهْ تَهْ سِيْكَنَهْ
 رَكَعَتَا يَهْ اَلْكَرْمِيْ عَا خِلَاصِ يَزِيْهِ يِي مَرْتَبَا
 يِي سَوْمِيْ اِخْلَاصِ يَزِيْهِ تَهْ يِيْسِ كُنَاهُ مَقَافَا
 يِي هُرْتَبِيسِ جِنَهْ جَا كِهُونِ تَهْ تَهْ يِي جُورَاتِ
 عَاشُورِ يِي يَزِيْهِ اَت رَكَعَتُونِ نَفْلًا: يَزِيْهِ
 هَرَكُنَهْ رَكَعَتُمِ يِي جُوْهْ يِي اِخْلَاصَا: فِرَاغَتَا
 لَعْنِ سَتَرِ يِي رَايَزِيْهِ اِسْتِغْفَارَا: تَهْ دَلِ
 يِي زَبَانِ يِي اِنْحِي جَارِي تَهْ جَشْمَانِ فَيَضِ
 حِكْمَتَا: يِي جَشْ اِنْكِي مُوْنَدِي رَا حِمِ رَحِيْمَا

بَابِ سَوْمِيْهْ بَيَانِ مَا هِ صَفَرِي

جَاثُوْمَاهَ صَفَرْمَاهَ نُرُوْلُ سَنَدُوْ بِلَا عِ اَنَا
 جِي لَهَن تِيُوْن اِيْدَا دِي مَخْلُوْقَاتِكِي مَتِي زَمِيَا
 يُو گهر جِي هَر كَنَه اِيْشَا نَكِي تَه تُوْبَه كَرِي
 بِرِي هِي اِسْتِغْفَار كَا بِرِي صَدَقُوْ نَسُوْ تِي
 مَا مُوْنَا بِرِي پُورِي دَاتِ صَفَر جِي چَارِ اَكُوْن
 تَفَلَا بِرِي سُوْرَه قُلْ هُوَ اللّٰهُ هَر كَعَم بِرِي هِي
 فَاتِحَه بِحَا ثَاتِ تَه اَكُوْا وَايَا هِي تَه شَخْصَا
 رَكِيْم حَقُّطَا بِرِي نَا زِلْ كَرِي اَنْ شَخْصِ نِي
 حَمْتُوْن بِرِي لَاتُوْن رَفْعَا بِرِي چَارِ رَكُوْن غَا ز
 بِرِي پُورِي بِرِي صَفَر بِرِي قُلْ يَا پُورِي بِرِي
 اَخْلَا صَا بِرِي فُلُقْ مِنْجِه چُوْ تِي وَالتَّاسَا
 فِرَا عَتَا يُوْ عِ دُعَا گهرِي مِنْجِهَا حَق جِي دَر كَا هَا
 تَه كَرِي تِلَا رَفْعُ سُوْا لُوْ عَطِيْمَا بِرِي جُوْ اَهِي
 زِيْنَهِي بِرِي هِي هَسِيْن تَرْتِيْبَا بِرِي رَكْعَتِ
 غَا زِي بِرِي تَسْبِيْحُ تَه بِنِيَا تِي سُبْحَانَ
 وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ سَارِي سُوْا
 پِيْرَا يَا سَمَرِي بِرِي تَه لِكَا عَمْتِهِي شَخْصِ جِي مَحِي
 نَامِي اَعْمَالَا عِبَادَتِ جِي سَمِي وَرِهِي سَنَدُو قُوْلَا

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

تَبَوُّنَ بَابِ رَيْحِ الْأَوَّلِ حَيْثُ يَأْتِي

اِيْهُو مَهِيْنُو يَلُو لَهَوُو اِيْهِ مَن سَبَابِ حِيْنِ اِنْمِ
جَا لُو كَا رِ لِيْ قَضَرَتْ حَبِيْبُ خُدَا صَلَّى اِلَيْهِ وَسَلَّمُ عِيْ مَنجِه
اِيْهِ مَيَّ مَاهُ هُوَا لَزِيْ ثَابِتُ جُوْ هَرِيْ مِيْ اِنْمِي پَرِيْ هِي
جَارِيْ رَكْعَتُوْنَ نَفْلًا عِيْ پَرِيْ هِي پَهَرِيْ زِيْنَه مِيْ اِيْهِ
سَنَدِيْ مَاهُ سِتْ سِتْ پَرَا قُلْ مَوَالِدُ پَرِيْ هِي
بَعْدَ فَا تَحْتَابُ نَهْ تَوَابُ سَتِيْنِ سَوِيْنِ وَرِهِيْنِ حِي
عِبَارَتُ جُوْ دِلِيْشِ ذَاتَا رَا عِيْ جُوْ ذَهْرُ رَكْعَتُوْنَ
نِيْمَا رِ پَرِيْ هِي مَنجِه اِنْمِي پَهَرِيْ رَا تَا هَرِيْ هَرِيْ
رَكْعَتِيْمِ پِنْدَرِهِيْنِ پِنْدَرِهِيْنِ پَرَا اِخْلَاصَا پَرِيْ هِي
بَعْدَ فَا تَحْتَابُ نَهْ سَتِيْنِ هَرَارُو رِهِيْنِيْ عِبَارَةُ سَنَدُو
دِلِيْشِ تَوَابًا عِيْ اِيْ تَرِيْنِ وَرِهِيْ جَا لَنَا عِيْ تِيْشِيْ
جُوْ وَثِيْهَ رَكْعَتُوْنَ نِيْمَا رِ پَرِيْ هِي مَنجِه پَهَرِيْ اِنْمِي رَا تَا
تَهْنِ هَرِيْ رَكْعَتِيْمِ اِيْ كُوْثِيْهَ پَرَا پَرِيْ هِي
اِخْلَاصًا نَهْ شَفَاعَتُ حَضَرَتِ رَسُوْلِ اِنْمِي تِيْشِيْ
نَصِيْبَابَ عِيْ پَسِيْ اِنْمِي اَكِيْ كَرِيْ زِيَارَتَا
عِيْ پِنْدَرِهِيْنِ مِيْ اِنْمِي مَاهُ مِيْ اِيْ كَرِيْ هِي جَارِيْ
رَكْعَتُوْنَ نَفْلًا پَنچ پَنچ پَرَا هَرِيْ رَكْعَتِيْمِ پَرِيْ هِي
اِخْلَاصًا تَتَوَابُ لِيْ وَرِيْ عِيْ تِيْشِيْ كَا لَنَا مَوَالِدَا

باب چوتھ مجہ میان ماہ ربیع الاخری

جورات پھرین ربیع الاخری پڑھی چار رکعتوں
 پہلا: منون پہل پڑھی کہ پرانی تہنہ مجہ سیکندہ
 رکعتا: تہ اگوا قاتین ان لا ۛ نوھزار مارتوں
 ہشت پر منجھان سون خالص ۛ جرتوں
 تریا قوتا ۛ ہزار حورون سیکندہ گھر
 ہاری شخص انھی لا ۛ ۛ جو پڑھی انھی پھر
 راتم چار گنتوں نماز: ۛ ان جی بند رہن
 پڑھی انھی مثالا: ۛ ان جی اخذ اتم
 مٹی طریقاً: تو پڑھی بند رہن پندوں
 پیرا اخذ: تنم بعد فاتھا ۛ مجہ رکعت
 سیکندہ انھی سندی نماز: تہ بخشی
 لہا ۛ انجا ۛ ودا ۛ منیا: ۛ راضی مئیں رب
 تہ ۛ دلہیں ذاتوں ذات: ۛ خلقی انھی
 واسطی بدلی سیکندہ رکعتا: ۛ ہا نوربا
 رسو حور العینا: ایذا ۛ کرمک ۛ یم مکی
 انسین اگانجا: مہربان مئیں تہ ۛ پھنجی سان ۛ

باب پنچون ماہ جمادی الاولی جی

حدیشم اھتر چیکو کو شخصاً پڑھی دھ

رَكَعَتُونَ اِجْمَاعِيَةً بِهَرِثَةٍ قَارِيَةً هُوَ كَعْتَمِ
 هَيْكَزُوهَ بَكْرُو پِيرُو پَرِهي اَخْلَاصًا سَلَامًا
 بِجَانِ اسْتَعْنَا رِي مَسَاوَةً پَرِهي مَسْرُومَرْتَبَا
 تَهِي ثَوَابِ اِيْتَرِجِبَهِي حَدِيثًا عِوَجًا
 رَكَعَتُونَ اِجْمَاعِيَةً رَا تَمَّ يَاقُتْمَاءَ مَرَاتِي كَرِي اَدَلِ
 تَيْمِي قُلْ تَعْتَمِرْتِي فَاَتَجِدُ جَانَانِ اِكَاَرَه
 اِكَاَرَه پِيرَا تَدَلِي سَارِي ضَمِيمًا تَشَوَابِ
 نَوِي هَرَا رِي نَمَازِ نَجْوَتِي تَهْنِ كَا

هِي يَابِ جَهْوَتِ مَجْمُوعِيَانِ مَا هَمَادِي الثَّانِي

رَدَا يَتَجَاهَدُ تَهْ حَذَرَتْ اَبَا بَكْرٍ مَوْتِي تَقِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
 اِجْمَاعِيَةً بِهَرِثَةٍ رَا تَمَّ هُوَ پَرِ هَنْدِ دِيرَتِ مَجْمُوعِيَانِ
 سَيِّدِ صَحَابَتِ بَكْرُو اَتِي اِتْفَاقًا عِوَجًا پَوْنِي
 اِجْمَاعِيَةً رَا تَمَّ هُوَ رَا تَمَّ سَيِّدِي وَهَرِثَتُونَ هَنْدِ
 كُنَا هُوَا اَدَا جِن فَاَتَجِدُ جَانَانِ تِي پِيرَا قُلْ
 هُوَا اللهُ هَرِثَتِ هُوَا پَرِ هَنْدِ تَهْ دِي هَنْ
 رَا تَمَّ هُوَا رَا تَمَّ رَكَعَتُونَ پَرِ هَنْدِ وَاسِطِي
 اِسْتَعْنَا رَجَبِ جِي كُنَا هُوَا اَدَا فَاَتَجِدُ جَانَانِ
 تِيرَهَنْ تِيرَهَنْ مَسْرُومَرْتَبَا اَخْلَاصًا جَوِي پَرِهي
 اِنِّي شَوْقِي تَهْ لَكِهْ كِيَا يَتِ اِنْدَلِي لَكَا يِي مَوَلِي

اِنْ تَرَ الْكُفَّاءَ اَنْجَمَيْنَا مِنْ مِثْلِ عَمْرٍ وَاَوْ دَرَجَا اَنْجَا عَالِمٍ عَلِيٍّ

بَابُ سِتُونَ يَئَا نَمَ مَاهُ رَحِبَ اصَمَّ جِي

اھو مھینو مبارک گھٹون اھی سند و اللہ تعالیٰ
 فصائل ویترا انجا مری ماہینا سوحدہ جذب
 دسند و هو حضرت حبیب خدا صلی اللہ علیہ
 قنہن هو اتر لھندا سیر اھڑا الفاظا اللہ
 بارک لنا فی رحب وبلغنا الی شہر رمضان
 اللہم هذا شہر شہرک و عن عبادک و اغفر
 عبادک فی شہرک وارحمھم برحمتک و اعلمھم
 ما تعطي عبادک الصالحین اللہم وفق عیننا
 توفیق طاعتک داعینا بعصمتک یا ذا الجلال الاکبر
 جو پھرین رات اتم مہ جی مغرب پیمائان و وہ
 رکعتوں نماز جوں پڑھی اھڑی طریقاً
 قل هو اللہ یثرو ھیک ھیک و منیر سیکھ
 رکعتا تمال و اولاد ابحورھی منہ امنا
 و کتان عذاب قبر جی جی سو شخصہ
 لتکھی مثل وجہ جی متان صراھا و کتان
 ہول حشر جی رہی ہر حفظا و جو پڑھی سیکھ
 و اتم انجی چار رکعتوں نفلایہ رکعتوں دینہ پڑھی

هَرُورُ رَوْنِ اِي قِرَاةَ كَرِيْمِي تَا بِرِ اَهْمَزِي طَرَاتِقَا سَيِّدِي
 رُكْعَتِي سَمْتِ سَمْتِ يَهْرُورِي هِي اَخْلَاسُ كِي كَاخَا
 بِمِثَالَاتِ اَتَرِ دُورِي دِينِ اِي مَاءِ جِي مَلَدِ مَعْرِي
 هَتِي پَرَا زَارَا تَه اِي دُورِ سَتِ اللّٰه جَا هَا پِي مَتَانِ
 كَرِيْمِ كِيَا كَمَرَا جِي كِي هَتِي مَانِ مَهَنْدِ تَنَا
 سِي تَوَكِي بِخَشِ تَنَا پَرِ دُونِ تَوَكِي تَوَانِ
 جِي پَسَنْدِ وَ عَمَرَا اِي مُقَابِلِ هَرِ رُكْعَتِ سَنَدِي
 مِ نِ مَاهَا پَرِ حَدِيثِ مَرَا مِ نِ اَذَرِ كِ شَرِ رَجَبِ
 فَاغْتَسَلُ فِيْ اَوَّلِهِ وَ اَوْسَطِهِ وَ اٰخِرِهِ خَرَجِ
 مِ نِ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ قُلْدَتِهِ اُمَّةُ كَذَابِي خَلَاصِي
 لَا حَبَابِي مِ نِ مِثْبُوتِ رَاتِي اَمِيْنِ عِبَادَتِ
 سَيِّدِ اَرْتِ اَنْضَلَا يَهْرِي وَ جِي اَخْرِي نِي رَاتَا
 نِي مَثُولِ اَنِمِ عِبَادَتِ عِبْدَا پَرِ جُودِ اِي اَلَمِ
 سَيِّدِ اِي پَرِ هِي يَسِيْنَا تَه اَجُو كَرِيْمِ عَطِيْمِ
 دِي كِنَا اَسْتِي عَنَابَا پَرِ حَشَرِ كَرِيْمِ صَالِحِي
 مِ نِ قِيَامَتِ دِينِ اِي جُورَاتِ سِي كِهْنِ رَجَا
 جِي پَرِ هِي سَوْدَتِ فَاخَا پَرِ ثَلِ هُوَا اللّٰه وَ قُلْ اَعُوْذُ
 بِنِي هِي كِ مَيَكْرُوْمِ تَنَا تَه مَسْكُوتِ تَشِي
 سَوِي مَوْتِ جِي دِي رَا پَرِ جُونَا پِي قَبْرِ عَقْدِ جِي

کَنَافَ عَذَابًا بِأَنَّهُ جَوَّ سَيِّئَاتِهِنَّ رَأَتْ سَوِيْرًا
 قُلْ هُوَ اللَّهُ يَرْزُقُنِي سِتْرِي مَاءَ رَحِيْبَةٍ بِرِي
 جَمْعِي رَأَيْتُمْ سَيِّئَاتِهِ إِنْ مَا هَاتِي هُوَ نَدُو
 مَنَاسِكُ هَيْكَلُ وَدِيْنُهُ قِيَامَتُ نُورًا وَنِدُو
 بِنَهْجِي سَوَّجِيْرِي مِنْجِي حَيَاتِي بِجَوِّزِي هِيْ
 رَحِيْبٍ بِرِي هَزَارُ مَرَّتًا اسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالْآثَامِ جِيُوْ حَدِيْثِ
 قَدْ مَنِيْ بِرِ مَالِكِ مَلِكِ خَدَاةِ بَحِيْ نَهْجِيَانِ
 مَرَّتِيْ أَنْ كُنَاةَ بِأَنَّهُ جَاءَ تَوْبَتُهُ أَهْيَانِ كِي
 انْجُوْ حَيَاتِيْنِ تِيْ يَثْرَاةَ بِجَوِّزِي تِيْ هَزَارُ
 قُلْ اللَّهُ كِي مِنْجِي مَاءَ رَحِيْبَةٍ بِجَوِّزِيَانِ
 أَنْكِي كَنَافَ عَذَابِ النَّاسِ دَوْرُ خَاةِ صَبَاحِ دِيْنِهِ
 قِيَامِ جِيْ كَرِيْبَانِسِ وَذَا دَرَجَاتِ جَوَانِهِيْ رَأَيْتُمْ
 بَعْدَ عِيْشَاءَ مَنَازِلَ بِرِيْ بِرِيْ رَكْعَتُونَ تَعْلَا
 سَيِّئَاتِهِ رَكْعَتِيْمَا لَمْ تَشْرَحْ بِأَخْلَاصِ عِبَادِيْ
 قُلْ أَعُوْذُ بِكَ هَيْكَلُ هَيْكَلُ مَرَّتِيْ بِمَا ثَانَ قَاتَا
 سَلَامًا بِرِيْ عِيْشَةٍ بِرِيْ كَلِمَاتٍ تَوْحِيدًا بِرِيْ
 بِرِيْ اسْتَغْفِرُ بِرِيْ صَلَوَاتًا بِرِيْ جِيْكََا دَعَا
 كَرِيْ سَوَّجِيْرِيْ حَضْرَتِ اسْتَغْفِرُ بِرِيْ مَالِكِ جِيْ

فصل جہاد و رزق اول رکعتی و روز اول
 رکعتی و روز اول و آخری ان سندا: وقت افطار
 جی پڑھی پھر رکعتوں نفل: پھر تین مائتہ اللہ
 ع اخلص پڑھی ہیک ہیک و مرقبات پی: اذا
 زلزلت الارض و برت الناس پڑھی ہیک ہیک و
 مرقبات تہ ست و رہن جی عباد تجولہی توایا
 ع ایندی و رہ ستن ملک گھرن انلاء مغفرتا
فصل ستا و تین رجب جو رات معراجا
 جو بارضن رتعتوں ان رتہ پڑھی مائتہ تین
 جانی سوانم کری قرأتا: سلاما پوء سو
 پائرا اشتغاف پڑھی صلوات و گلمون تحیدا
 پوء رکعتی متون مسجد ثم گھری حاجتکان مولی
 صبح کی روزور کی تہ لھی فصیلت ع جو چہ رکعتوں
 پڑھی الھی مجہ راتا ست ست پیرا سیک نہن
 رکعتوں پڑھی اخلصا: تشراب تیمن جن جو
 دلش ذاتا را پی تیمن علامن جی اجائی جو
 تیمن توایا: ع کر ورن برا بر جبل جی کٹا خیرا
 ع پوہیلون حاجتوں اعون کری کریماء جو
 پڑکعتوں پڑھی مجہ الھی لیلتا: الم ترکفا

پھر تین مہینے لایلا فایہ تہ کر گزہ ہی نہایت
 میں سلا کیا تین آداب جو پڑھ کر گزہ ہی نہایت
 ان رات تم نفل نماز آیتھن پھر تین مہینے
 میں آیتھن تشریح کا تہ تو اب لکھی ان لکھی سند
 انبیان و ملکینہ ای صحابہ و تابعین تی پڑھے
 ہر شاہ و جو متبع و جہن و زمینہ انہا ہی ان
 رکعتوں بعد از صر رکعتیں پڑھ پڑھے اخلاص
 تہ گناہ بخش تین انجا پڑھے مطالعہ و فتاویٰ
 لکھی عظیم سو یکد ایام ان دینہ قریب
 غروب سجدہ ہی پڑھے لا حول و لا قوہ الا
 باللہ العالی العظمیٰ چالیس مرتبہ تہ محتاج
 نہ ہیند و کتہ مخلوق جو دارم دینا و بخش گناہ
 انجا کری چالیس و رہنما عطا کریں جنت
 محل مؤچارہ جو بعد مغرب نماز ہی کری
 وضو و غسل پڑھے پڑھ کر گزہ نماز سو
 تحیمہ الوضو تہ پڑھے سیکھ تہ لکھی
 هو اللہ الذی اخر سینئ سورۃ سندی
 کثیرا و اخلاص تی پڑھا تہ قتی احوکنا
 و وحین رات ان ما کحین پڑھے

بِرَكْعَتَيْنِ نَفْلًا: هُوَ رَكْعَتَيْنِ هَزَارٍ يَتْرَاهُ
 اخْلَاصًا: وَشَعَتْ دَسِي رِزْقًا بِرِجَالِ
 مَغْفِرَةٍ تَأْجُوتِي لَنَا هَيْشُوكَرُ حَامُو مَائِنَا
 بِرِجَالِ رَكْعَتَيْنِ يَتْرَاهُ رِجَالِي مَمْنَحَةٍ رَأَا
 يَتْرَاهُ سَيِّكَنَهُ رَكْعَتَيْنِ تَأْجُوتِي هَيْشُوكَرُ
 يَتْرَاهُ اخْلَاصًا يَتْرَاهُ رِجَالِي وَاسِعَ شَيْ
 رِزْقًا كَسُونُ بِرِجَالِ لَنَا تَمَامًا بِرِجَالِي
 يَتْرَاهُ سَوْرَةَ يَسِينٍ يَتْرَاهُ رِجَالِي رَأَا: تَأْجُوتِي
 فَايِدَا: اُنْكِ تَيْنِ حَمُولَا: يَهْرُودِي عَمْرُ
 بِرِجَالِ دَوْلَتِ مَنجِه دُنْيَا: تِيُونِ اَمِنْ اُنْكِ تِيُونِ بِلَانَا
 بِرِجَالِ رَاتِ سَتِ يَتْرَاهُ سَوْرَتِ
 دُخَانَا: تِيُونِ دَائِمُ شَخْصُ سَوْمَتِجَابِ اَعْلَا
 سَيِّئِي حَاجَتُونِ اُنْجُونِ تَيْنِ تَمَامًا: تَوِي هَمِنْ
 دَيْنِ جُونِ يَاسِي سَتِ يُونِ دُنْيَا: بِرِجَالِ اَنْ
 رَا تَمِ يَتْرَاهُ قَرَانَا: يَتْرَاهُ نَفْلًا: تِيُونِ جَاعِلَاتِ
 مَوْلِي بِرِجَالِ دَرُودِ شَرِيفِ تِيُونِ سَمَدِجَا
 صَلَوَاتَا: دَرُودِ وَتَمِنْ شَخْصُ جَوْتِي دَيْنِ مَنجِه دُنْيَا

بَابُ الشُّونِ مَنجِه مَيَانِ سَنَدِي شَجَبَانَا

جِيكُورَاتِ پَهْرَتِي مَاجِي مَنجِه سَمَدِي جِي قَرَضَا

سُورَةٌ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ بِهَا سُبُوحًا وَنُورًا وَهُوَ بِلَا سُبُوحٍ
لَمَنْ يَسْتَعِينُ سُبُوحًا مَحْفُوظًا بِجُودٍ وَرَأْفَةٍ مَضَانٍ جَا
رِكِي سُبُوحٍ طَعَامٍ شَعْبَانٍ فِي كَرِيٍّ اقْطَارَاتٍ
أَجْوَعَمَنْ سُوْرَتِ كَنَانٍ نَبِيٍّ سُوْشَحْصَا
بِجُودَاتٍ بِرَأْفَتِي بِرَأْفَتِي هِيَ دُعَاءُ لِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَسْمَعُ كُلَّ مَعْنَى وَتَرَى
مَكَلًا وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَانِيَّتِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ
شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي إِنَّا لِبَائِسُ الْفَقِيرِ الْمُسْتَغِيثِ
الْمُسْتَجِيرِ الْوَجِلِ الْمُسْتَفِيقِ الْغَرِّ الْمَعْتَرِفِ
بِذَنْبِي أَسْأَلُكَ مَسَانَةَ الْمُسْكِينِ وَابْتِهَالُ الْيَتَامَى
ابْتِهَالُ الْمَذْنِبِ الدَّلِيلِ وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَائِفِ
الْمُضْطَرِّ وَدُعَاءَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ رَقَبَتُهُ وَفَاضَتْ
لَكَ عَيْنَاهُ وَذَلَّ جَسَدُهُ وَرَغِمَ أَنْفُهُ اللَّهُمَّ
لَا تَجْعَلْنِي بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَكَرْهِي رَمُوقًا
وَرَحِمًا يَا خَيْرَ الْمُسْتَوَلِينَ وَيَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ
اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَإِنِّي لَا
يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفُ عَنِّي مَغْفِرَةً مِنْ
عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ
إِنِّي ضَعِيفٌ فَقِيرٌ بَيَّاسٌ عَبْدٌ ذَلِيلٌ يَا بَيْكَا يَا

تُحْسِنُ يَا مُحْسِنٌ قَدْ أَتَاكَ الْمُسِيئُ وَأَنْتَ الْحَسَنُ
 تَجَادِدُ عَنِّي قَبِيحَ مَا مَنَدَكَ يَا كَرِيمُ يَا رَحِيمُ
 بِرَحْمَتِكَ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ
 خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَآصْحَابِهِ وَسَلَّمَ أَهْمَعَيْنِ
 حَوَّانِ هِيَ رَاتِ جِي آخِرِ مِ مَنَعْنِ كَرِي
 لُحُوفِ اِسْمَانَا: يَا رَهْمَنُ يَتْرَافَتَيْنِ سَيْنِ يَرْهِي
 هِي دُعَا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْقَائِمُ
 عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ: تَهْ دَلِشِ اَعْلَا
 مَنَتِ مِ حُورُ قُصُورَا: عِجْوَانِ رَاتِ وَتَهْ
 رَكْعَتُونَ يَرْهِي سَارَا: يَرْهِي سَيِّكَنَهْنِ رَكْعَتِ
 اَخْلَامِ زَهْ يَتْرَا: تَهْ مُقَابِلِ سَيِّكَنَهْ رَكْعَتِ
 جِي جِجِ مَقْبُورِ لُجُومِلِشِ ثَوَابِ عِجْوَانِ
 رَكْعَتُونَ اِنْ رَا تَهْ يَرْهِي جِي تَقْلَا: تَسْتَكِلَهْ
 رَكْعَتِ مِ هَيْكَرِ وَمُزْتَبُو سُوْرَةِ اِخْلَاصَا
 تَهْ يَتِي يَا كَرِي لَنَا هِنُو كَرَجَانُو مَا عِيشَانَا: حَو
 سُوْرَةِ رَكْعَتُونَ اِنْ رَا تَهْ يَرْهِي مَنَارِ اِسْتَمِنِ
 مَيِّكَنَهْ رَكْعَتِ اِخْلَامِ زَهْ يَتْرَا يَرْهِي تَمَامَا:
 تَمَامَانُ تَتِي اُنْكِ كَنَانِ اَتَشِ دَوْرَجَا
 بَابُ ذَهْوَنِ مَنِيحِ بَيَانِ مَا هِ رَمُضَانُ شَرِيحِي

حَدَّثَنَا بِأَمْرِهِ تَهْجِدُ هُنَّ دَسْجِي بِجَدِّ سَيِّدٍ وَمُضَلَّاتَا
 تَدَّ هُنَّ يَرْهِي هُنَّ لَمَطُنِي جِي يَرْتَار سُوْلُخْدُ عَلِيٍّ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ رَمَضَانَ وَسَلِّمْ عَلَى مَنْ لَمْ يَزَلْ أَرْزُقْنَا
 صِيَامَهُ وَقِلَادَةَ الْقُرْآنِ وَذِكْرَكَ بِالْقَابِ وَاللَّعْنِ
 عَلَى مَنْ هِيَ سَيِّئِي مُؤْمِنِي كِي تَهْجِدُ سَيِّئِي رَمَضَانِي
 تَيْنَ خَوْشَوْقَتَا تَرَافِي مَتْنِ رَبِّ تِي عَكْرِي
 الشَّيْءُ حَرَامًا عِيْلَالُ مَتْنِ جَنَّتْ كَرِي قَادِرِي
 كَرِيمًا جُوْپَهْرِي رَاتِ انْمَاءِ جِي يَرْهِي تَهْجِدُ
 نَفْلًا يَرْهِي قِرَاتِ تَنِيمَانَا فَتَحْنَا كِي مَنجَرِ سَيِّئِي
 رَكْعَتَا تَهْجِدُ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ
 جَانِسِي تَهْجِدُ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ
 نَمْرِي مَنجَهَانِ دُنْيَا عَقْرَابِ رَاتِ قَدْرِ خَوْشِي
 ذَا قَارَا عَقْرَابِ جُوْپَهْرِي رَاتِ رَمَضَانِي يَرْهِي تَهْجِدُ
 رَكْعَتُونَ نَفْلًا سَيِّئِي رَكْعَتِ مَفَاتِحِ يَرْهِي
 سُورَةُ الْقَدْرِ اِنَّ كَرَامَتُونَ سَتَرَكِي اَمِي اَمِي
 عِبَادَتَا عَقْرَابِ دُنْيَا رَمَضَانِي سَتَرَكِي
 سَتَرَكِي اَزَادَكِي اَمِي غُلَامًا جُوْپَهْرِي
 رَاتِ رَمَضَانَ جِي يَرْهِي بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ بِهْ
 تِي يَرْهِي سُوْرَةُ اِخْلَاصًا تَهْجِدُ رَكْعَتِ

گهڻون بهشت ۾ الله تعالى ۽ جوئي سوڀر
 قل هو الله پير هي منجه رمضان شريف ۾ ته
 حسوا نحو حرام ڪري مٿي الش دوزخا

بيان رات قدر جو اهي مشهورا

هي فقط ان ۾ عبادت ڪئي گهرجي اهو انجو
 من ڪو راءِ ستاو ٿيون چون ڪئي ۽ ڪي پاڻ ۾
 ڪئي ٿي ٿين ٿا رنجاءِ ڪن پنجن ۾ جي چوڻ
 چو ٿين ڪي چوڻ ٿا جيڪو عبادت ان ڪري
 سنڌي موليٰ ۽ ته وڌائي درجا انجا ڪو من ڪن
 جو سورت ڪن ان ۾ پير هي سين صد قاب ٿين
 سيڪنهن رڪعت ۾ پير انا انزلناه ۽
 اخلاص ۾ ٿي ٿا ۽ اڪيان پويان ڪناه انجا
 مر هي سڀ موليٰ ۽ ڏاڻيون ڏيڻ ڏيڻ
 قيامت ڏينهن ۾ پنهنجو حد شمار ڪر ان ڏاڻا
 جو پر ڪنهن نماز پير هي منجه انهي ليلت سڀني
 رڪعت ۾ انا انزلناه ٿي ٿا ۽ سڀني
 اخلاص ۾ پراعتا پوءِ استغفار سوڀر ٿا
 ته هي نواب گهو جنهن جي حد نڪا ۽ پڇا پڻ
 مراد منجون سڀني ۽ عقيبا ۽ جو انهي رات

بِرِکْعَتُون پڑھی نماز اے ہر رکعت انا ازلہ
 پیر و شکر و ستم و تباہی خلاصا: سلاما
 یوے سو پیرا پڑھی صلواتا: تہ لھے تو اب ایترو
 جہنم جی حد نکا: جو الھی رات بہ رکعتون
 پڑھی نماز اے سیکنے رکعت میرا انا ازلہ
 سورۃ اخلاصا: سو سو پیرا سو پڑھی فاتی
 مجاٹان تہ لھی اہر و شخص سند و سوردہا
 جو پڑھی من دعا ئی ری گیتی تہ بی تو فرما ئی
 راتم قدم جی منجھان اخلاصا: تہ داخل شد
 جنتہ فضلین مولیٰ: اللہم ارحمہنی فان لم
 ترحمہنی محمد من تعذب غیرعی ولا احد من
 ترحمہنی غیرک فارحمہنی یا رحیم

باب یارہون مہمیان ماہ سوال جی

جیکو پھرین رات سوال جی لیلۃ العید
 منع کری پھنجی نفسکی کنان لغو علوا
 و کئی جان خرص کنان اچیس عید
 تہ حلال انہی جنت تہی جی دوزخ عدا بیتا
 پڑھی چار لغتوں منہ منجہ سیکھن لغت
 فاتی مجاٹان ایکویہ پیرا پڑھی اخلاصا: تہ بیتا

تین اُن لای بابِ جَنَّةِ بَابِ جَوَاتِ رُكْعَتُونَ اِنِمْ
 پڑھی نماز اِسے کُنہ رُكْعَتُمْ بِجَوْبِهِ یَا
 پڑھی اِخْلَاصًا سَلَامًا یَا سُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَمْ
 لِلّٰهِ پڑھی سَتْرَ مَرْتَبَاتٍ اِسْتِغْفَارٍ سَتْرِ یَا
 صَلَوَاتُہ اِیُّہ لَکُمَا اِنِّی قَلْبٌ عَزِیْزٌ فِی بَابِ
 حِکْمَتِہ بِجَوْبِہ مَرَارَ کُنَاہُ اِنِّہَا بَحْثُ کَثِیْرًا

بابِ مَخْرِبَاتِ مَآءِ ذِوَالْقَعْدِ جی

جِی کو بِجَوْبِہ مَآءِ ذِوَالْقَعْدِ جی جَاکِ پڑھی
 مَرَارَ رُكْعَتَاتِہ رُكْعَتُمْ پڑھی ذَہْ ذَہْ یَا
 اِخْلَاصًا سَتْرَہ مَرَارَ کُنَاہُ اِنِّی بَحْثُ قَادِرُ
 کَرِیْمًا یَا یَا مَحْمُودُ رُکِیْسُ مَوْنِ دُیْ کُنَانِ شَرِ
 شَیْطَانًا یَا یَا حَدِیْثُہ اِہ تَجَدُّہ ہُو اِجْبَدُ دَسْدُ
 لِبْجُو دُیْ جَا دُ وَا یَا تِن پڑھد اِہْوَاہِنِ الْفَاطِنِ
 تَدُہ مَن تَنہُنْ وَقْتًا اَللّٰہُمَّ ہٰذَا الشَّہْرُ اَوَّلُ
 مِّنْ اَشْہَرِ الْحَرَامِ وَاَوْسَطُہ مِّنْ اَشْہَرِ الْحَرَامِ عِنْدَ
 بَنِیْکَ الْحَرَامِ فَاعْفِرْ لَنَا جَمِیعَ الْمَعَاصِیِ وَالْاَثَامِ
 وَلَا تُؤْخِذْ اَحَدًا فَا یَوْمَ یُؤْتٰہُنَا بِاَمْرٍ وَّ اِلَاقَدَامِ
 یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا جَوَّالُہ بِجَوْبِہ سِیْکُہُنْ دَاہِ
 عَزِیْہ پڑھی چَارِہ کَعْتُونَ مَآءِہ اِیُّہ قُلْ سِیْہ

اَلْهَيَّ مِ رَاثَا اَيَّة الْكُرْسِيِّ يَهْرَثِي مِ يَرْهِي سَو
 يَإِ رَايَا اَيَّة اَخْلَاصِ فِي رَكَعَتَيْمِ يَرْهِي سَوِيَا اَيَّة
 سَتَن سَوَن تِي شَخْصِ سَو كُنْد وَ شَفَاعَتَا اَيَّة حَمْد
 حَشَرَا جِي قِيَامَتِ ذِيَهَانِ يَرْهِي جَوِيَرْهِي هِن دُعَا
 كِي مَنِيَا اَيَّة رَاثَا اَيَّة جِشْمِ اَنجود وَ رَحِ تِي كَرِي
 حَرَامَا اَيَّة سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَن شَهْ سُبْحَانَ
 الَّذِي فِي الْاَرْضِ قُدْرَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ
 سَبِيْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْمَارِ سُلْطَانُهُ سُبْحَانَ
 الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَفَعَتْهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْهَوَاءِ
 رَوْحُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقَبْرِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ
 الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ سُبْحَانَ الَّذِي وَضَعَ الْاَرْضَ
 سُبْحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَا وَلَا مَنِيَا مِنْهُ اِلَّا الْبَيْتُ
 فَصَلْ جَوْعِيْنِدَا اُضْمِيْ جِي رَا تَمِيَرْهِي جَارِ
 رَكَعَتَوْنِ ثَقْلَا هَرُ رَكَعَتَيْمِ سَوْرَةُ اَخْلَاصِ
 يَرْهِي بَعْدَا قَا تَحَا يَرْهِي سَتَرِيْ يَرْهِي اِسْتِغْفَارِيْ
 سَتَرِيْ يَرْهِي سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَلَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ اَكْبَرُ تَا جَرُ دِيْنِ عَظِيْمِ
 ذِي اَكُوَا يَلَا اَيَّة جَوَا اَيَّة رَا تَمِيَرْهِي رَكَعَتِي
 يَرْهِي نِيَا اَيَّة هَرُ رَكَعَتَيْمِ اَيَّة الْكُرْسِيِّ يَرْهِي خُرُو

بِذَمِّ مَرْتَبَاتِهِمْ اِخْلَاصًا بِبَيْتِي قُلْ اَعُوذُ بِاللّٰهِ
 مِنْ هَٰؤُلَاءِ النَّاسِ هَمَّ اَهْلًا بِبَيْتِ شَهَدِ اللّٰهَ اَنَّهُ
 لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ وَ اُولُو الْعِلْمِ قَانَا بِالْمَسْئَلَةِ
 لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ
 اللّٰهِ الْاِسْلَامُ سُبْحَانَ ذِي الْبَرِّ اِخْلَاصًا بِبَيْتِ
 يَتْرُفُ مَسْوَرة النَّاسِ كَابٍ رِيحِي طَرَحَ بَارِهِي
 لَمَّا مَكْرِي سِ اِنَّمَا قَرَأَتْ فِرَاعَتَا يَوْمَ
 سُبْحَاتِ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
 اَكْبَرُ تَشَوَّبَ لَهِي وَتَرَوْ بِبَيْتِ اَيَّامًا بِ
 جَوْ بِرَكْعَتُونَ يَزِيهِ تَهْنِئَةً هَيْكَلُ وَيُورَاةُ الْكُرْبِ
 عِيْنِي يَتْرُفُ اِخْلَاصًا بِبَيْتِ مَرْتَبَاتِي كُنَا مَسْئَلَتِي اِذَا
 بَابُ تَحَارُ وَجِينِ مَاءَ رَحْبَتِي

جِيكُو يَهْرِي خَمِيسَ اِيْمَدِي جَمْعِي حِي وَجِي مَاءَ
 رَحْبَتِي بِرَعْدَ نِمَازِ مَغْرِبِ حِي يَزِيهِ بَارِهَتِي
 اَكْعَبَتَا سَيِّكُنْهُ رَكْعَتِي فِي تِي يَزِيهِ
 سُورَةُ الْقَدْرِ كَابٍ فِرَاعَتَا يَوْمَ سَبْرِي يَتْرُفُ اللّٰهُمَّ
 صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ
 وَسَلِّمْ يَوْمَ مَجِيهِ وَكُرْبِي اِنَّمَا سَبْرُ مَرْتَبَاتِي
 يَزِيهِ سُبُوحُ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَكُوتِ

بِذَمِّ
 وَجِينِ
 رَحْبَتِي
 جَوْ
 وَجِينِ
 تَلَا
 حِي

وَالرُّوحُ يَوْمَ كَيْفٍ مَّتَدَّ بِحَبْلِ يَدِهِ
 كَيْفَ هِيَ سَتَرٌ مَرَّكَابُ رَبِّكَ اغْفِرْ وَرَحْمَةً وَتَحَنُّنًا
 عَمَّا نَعَلَكُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ إِلَهِي الْأَعْظَمُ يَوْمَ
 يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ سَجْدٌ وَكَوْنِي أَوْهَا يَوْمٍ يَوْمٍ دُعَاءِ يَوْمٍ
 سَجْدٌ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 صَلَوَاتُكَ يَا صَلَوَاتُكَ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 عِشَاءَ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 كَيْفَ يَوْمٍ لَيْلَةٍ لَا سَتَرٌ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 اخْلَاصٌ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 سَوْنٌ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 سَتَدَّ اسْمُكَ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 رَمِيْنَا كَيْفَ خَيْرَاتُ خَدَا لَكَ سَجْدٌ يَوْمٍ
 بَابُ مَجْهَدٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ

جَوْنِ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 تَعْلِيًا أَوْ دَا اَلْجَانِبِ مَعَاظُ ظَاهِرٌ يَوْمٍ
 أَهْلِي أَنْ كُنَّا سَجْدٌ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 كَيْفَ دَعَاءُ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ
 وَقْتًا يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ يَوْمٍ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ پڑھی پوءِ
 قُلْ اَعُوذُ بِكَ بِسْمِ اللَّهِ پڑھی پوءِ اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ
 كَانِیْوُءُ اَنْھِیْ تَسْبِيْحَ كِی پڑھی تھہ پیرا پوءِ رُکوع
 جی تَسْبِيْحَ پُنجائاں پڑھی تَسْبِيْحَ پیرا رُکوع
 تھہ پیرا پت کٹ وقتا تھہ پیرا منجہ پت
 تھہ ورہن جی وقتا تھہ پیرا پی مجدی
 کری تمام پوءِ اتی بی رکعت پڑھی
 رطرحا پوءِ چار بی رکعتوں انپر کری
 تمام جن تہی سجی نماز میں ایسا
 تَسْبِيْحَ تہ سو مرتباً پوءِ رُکوع مجدی جون
 دعا تون پٹ کند و سب ادا تہ تین سون
 کان زیارہ نہ کند و کما اِنھان جی سہو
 پیئی انکی تہ اخیر نماز جی کرکشا ادا
 نماز اشراف جو بعد نماز نماز فجر جی
 زہی اھی جاء پوءِ کری ذکر اللہ جو یا پڑھی
 قرآن کے صلوات اہا تسبیح اُپر ہی سیر
 چڑھی کی قدر پوءِ اتی تہ رکعتوں پڑھی
 نماز تہ ثواب حج پرمیں ملی تھہ کان پلا
 تعالیٰ عرشانہ لو کری علاما ترا پت آدمی

تَوْن ٲنْه مَوْن دَا سِلْهِي اَوَّلَ زَيْهَمِ جَارِ رُكْعَتَوْن
بِمَا زَايَا تَهْ اَعْ كَمَرَا اَحْرَ تَجَاوْ سَنَدَا اَكْرِيَانِ لِفَايَا
عِ جَدِه مِّنْ قَدَرُ نِيْزِي مَجْهْ جُو تِي طَلُوْعَا
تَدِي مِّنْ ذَهْرُ رُكْعَتَوْن بِنَا زَكْرِي جِي اَدَا
نِيْ يِيْرَا سُوْرَه اِخْلَا مِّنْ ٲنْه مِيْجَه سِيْكَه رُكْعَتَا
تَهْ يَدِي رُكْعَتَا رُكْعَتَا زَهْمِيْنِ زَهْمِيْنِ وَرَمِيْنِ سَنَدِي
عِ بِلَا تَا: ثَوَابِ مِلِّي تَهْمِيْنِي عِ ذَهْ مَعْلَا جَنْتِمُ وِجِيْنِ اَجِي
بِرُكْعَتَا شِي رُوْشِي قَبْرِي عِ ٲُجْسِ مَقْصُوْدَا
عِ جُو جَارِ رُكْعَتَوْن بِنَا زَكْرِي جِي اَحْيِي مَجْهْ رُكْعَتَا
ٲَهْرِيْنِ مِ اَيَهْ اَنْكُرِيْنِي عِ اِخْلَا مِّنْ سَتَ ٲِيْرَا ٲِيْم
وَالشَّمْسِ عِ تِيْنِ مِ وَالطَّارِقَا: جُو تِيْنِ
مِ اَيَهْ اَنْكُرِيْنِي هِيْكَرَا عِ ٲِيْجُوْثِي ٲِيْرَا
اِخْلَا صَا: جُو كَرِي دَا لِيْمُ بِنَا زَا رِيْهَو
لَسُوْ مَرْهَا تَو مَرْدَا: وَقْتَا سَكْرَاتَا اَجُو
تِيْ اَسَا نَا: جُو جَارِ رُكْعَتَوْن ضَمِي بِنَا زَا جُو
هِنِيْرُ كَرِي اَدَا: ٲَهْرِيْنِ وَالشَّمْسِ ٲِيْم وَلِيْل
عِ ٲِيْنِ مِ وَالضَّمِي جُو تِيْنِ مِ اَلْمُ لَشْرَحِ ٲِيْرَا
فَا مَجْهْ ٲِيْجَا تَا: تَهْ مَرِي سُوْ جَنْتِمُ مَجْهَانِ
بَابِ ضَمِي: عِ جُو بَارَهْنِ رُكْعَتَوْن اِنْ وَقْتِيْمُ ٲِيْرَا

تِي تِي يِثَرِ تِي قُل پَر هِي مَجِه سِيكَنِه رُفَا
 يُو عَجِيڪا حَاجَت اَوَها مَنگِي پَهَنجِي رَت مَلَا
 تَه دُرُوت سَا قَبُول تِي مَسْتَجَاب دَعَوَاتَا
 حَرَام تِي جَسُو اُجُو مَتِي اَتِي شَرَا
 اِهِي وَقَت ضَحِي جَو جَانِئِن مَو تِي مَجِه مَتَان
 عِ جَو پَر هِي وَقَت ضَحِي هِي دُعَا سَوِي پَر
 اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ
 اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ تَه يَسُو بَدِيُون مَحْشُو
 تِي عِ يَسُو بِيڪِيُون لِكَبِن تَهْمَن لَآ عِ
 فَصْل نِمَازِ زَوَالِجُو عِ وَدَقَتِ زَوَالِجِي پَر
 چَار رُڪْعَتُون نَفْلَا اِيڪُو تِه يِثَرِ اَتِهَن مِ پَر
 اِحْلَاصَا تَه بَرَا بَر هَرَا يَت جِي قَضَا
 دَليْس مِ بَعِشَتَا مِجَهَان مَرَوَارِيْد اِي
 جَو اَوچو گُھُون اَعْلَى - فَصْل نِمَازِ
 بَيْنِ الْعِشَاءِ تَيْن جِي جُو مَقَرَب عِ عِشَاءِ وَحَم
 پَر هِي وَتِه رُڪْعَتُون نَفْلَا يِي يِثَرِ سِيكَنِه
 رُڪْعَتِم پَر هِي اِحْلَاصَا ذِرَا عَتَا يُو
 سَوِي سَوِي پَر اِشْتِغْفَارُ عِ پَر هِي صَلَوَاتَا
 تَه قَبْر اَحِي نُو رَسِيْن تِي مَنَوَرَا عِ دُرُوَارَا

بمشتجا تینس کشتا نا: ۛ جو پڑھی چار
رکعتون متھہ فرض عمیر کا: اذا زلت
بہرین ۛ ۛ بیہ والعدایات تین والقارعة
منہ جو تین الھکم سورتا: جو ہیشہ الھو پڑھی
تہ کہ کس جیسی ایسا نا: رہی سلامت موت
سین انجوا یسا کتبہ جو بہ رکعتوں نماز
پڑھی ساغھی پچاٹان: ایہا الکرسی
پیرو میکر و ع شہید اللہ انا لا الہ الا هو
والملئکۃ والوالعہ قائمًا بالقسط لا
الہ الا هو العزیز الحکیم ات التین عند اللہ
لا سلامہ ۛ چار پیڑا خلاصا پیرو میکر
میکر و بن قل اعوذ بکانہ سہلنی سکرۃ
انجی تہی موت جی وقتا: ۛ جو بہ پرکعتوں
نماز پڑھی وجہ مغرب ۛ عشاء نماز
بعد فاتحہ قل یا پیڑھی میکر و مرتبا
تہ رؤشن انجی قبر تہی ۛ سوئی
حراطا: فصل چیکو جاکے
تہ تہ گری پڑھی کہ نفل: تہ سہی
تہ تہ چیا کی زکی جہ من شہداتی

مند منجھان: وضو کری و پڑھیں پڑھی
 تحیتہ الوضوئاً: پڑھتوں نماز تنیم پڑھی
 قرآن زیاد: سہی رکعتوں بعد جوف
 ثور یون قلیلاً: بارہن رکعتوں بدیہ
 آہین صحیحاً: چیکری قرآن تنیم پڑھی
 سوافضل: اعلیٰ: پڑھی بجائی سو
 ولتہ پڑھی اخلاً صلاً: پھرین بارہن قل
 پڑھی فاتحہ پچاٹان: بیمر بارہن تین
 پڑھی دھیرا: چوٹین منو پڑھی پنجین
 مات دفعاً: نپڑ گھٹائی مرتی رکعت
 مرتھین قلن کان یوریون کری بارھین
 رکعت نماز فقہدا: پوء پڑھی و ترا
 نماز کی تہ اہی افضل: سہی پڑھی بارھین
 رکعتوں سین چھین سلاماً: فصل
 نماز حق والدین: چیکو پڑھتوں
 پڑھی نقل نماز: محشی والدین کی
 انجوتوا یا: چیکاپڑھی انہ قرات قرآن کند
 بیت انجی اہری ترقیباً: نوٹ ان اصلی رکعت
 لرمنا والدین صلوة النفل للہ تعالیٰ

مَتَوَجَّهًا إِلَى جِهَةِ الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ اللَّهُ أَكْبَرُ
 هَرَّ كَعْتِمَ آيَةً الْكُرْسِيِّ هَيَّكِرُوْ مَرْتَبُوْ
 بِرِيْ بِرَا خِلَاصًا سَلَامًا بَعْدَ سُوْرَتِهِ
 هِيَ دُعَاءُ اللَّهِ صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَوَاتِ
 قَدْ جَعَلْتُ تَوَابَهَا لِيَّ وَالِدِيَّ يَا عَلِيُّ يَا
 قَدِيْمُ اغْفِرْ لِيَّ وَلِإِلَادِيَّ وَارْضِهِمَا
 مِنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 فَصَلِّ نِمَازَ كَفَلِهِ قَضَاءِ عَمْرِيْ جَوْ
 جَوَاتِ جَعَدِهِ بِرِيْ جَارِ رَكْعَتُونَ ثَقَلَا
 تَهْنِ سَيِّدَكُنَّ رَكْعَتِمَا آيَةَ الْكُرْسِيِّ هَيَّكِرُوْ
 مَرْتَبًا بِسُوْرَةِ الْكُوْثُرِيِّ بِمَدْرَهْنِ بِرِيْ
 بِرَا - سَلَامًا بِرِيْ ذَهْدَه بِرَا اسْتِغْفَارِ
 بِرِيْ صَلَوَاتًا تَهْتِيْ كَفَارُوْ قَضَاءِ
 سَلَامًا وَنِمَازًا - فَصَلِّ نِمَازَ خُسُوفِ
 بِرِيْ كَسُوفِ جَوْ - يَغِيْ جَنْدِ بِرِيْ كَرِيْمُوْ
 حِلَّةً هِنِ نُوْرٍ بِرِيْ تَهْتِيْ زَوَالَا
 تَهْتِيْ هِنِ وَقْتِ شُرُوعِ جِيْ بِرِيْ رَكْعَتُونَ
 يَا جَارِ بِرِيْ تَهْتِيْ وَنَحْيِيْ كَهْنِ مَسْجِدِ
 بِرِيْ جَمَاعَتَا دِيْهِ قِرَآتِ تَهْنِ بِرِيْ

شَرُوعًا: يَاسُورَتِ اِخْلَاصًا: يَزِيهِنَّ اِنْ قَدَرًا
 جَهَنَّمَ جُتِي كِرِهَتِ بِقِي خِلَاصًا: جَوْنَمَازِ
 سَاخْتَمُتِي بِرَهِيوُ بَا قِي كِرِهَتًا: تَه وَرَ
 كَلِمُونِ طَيِّبِ يَزِيهِنَّ جَالِسِيَتِ تِي سَوَصَفًا:
 فَصَلِ هِي هَدِيَّةُ الْاُمَمِ آه جَوْمَهَرِ خِفَرِ
 هَدِيوُ ذَنُونِ وَاسْطِي اُمَمَتِ اَحْمَدِ: اَبْرَاهِيْمَ
 تَشِيْمَكِي جَوْرَلِيَتِي مَجْهَانِ: جَوِيَرِي يَزِيهِنَّ
 مِ اِنَكِي دَائِمُ مَدَامًا: تَتَرِهَنَ مُوَكَلِ اُنِ ۽
 اُنْجِي تَهْرَجِي كَرِيَنَ حِفَاطَتًا: ۽ اَفْتِنِ كَانِ
 دَرِيَنَ دِيَا جِي لَهِي بِجَانَا: قَائِدُ وَبَنَهِيَنَ
 جَهَانَنَ جَوِيَتِي اُنْهِي كَانِ پَهْرِيَنَ اِيَرَتِ
 سِيَجِهِي بِتَوِيَهْرِ اَلْهَمَّا اَلْهَمَّا اَللّٰهُ سَاكِنُ
 سَتِ پِيَرَا هِنَ تَهِيَنَ سُوْرَتِيَنَ كَانِ: هِي كَرِي
 فَاتِحَه بِي وَالنَّاسِ تِيَنَ سُوْرَتِ الْفَلَقَا
 جَوِيَتِيَنَ اِخْلَاصِ پَنِيَنَ كَافِرُونِ جِيَهِيَنَ
 اِيَرِ الْكُرْسِيِّ سَتُونِ كَلِمُونِ تَشْجِيْدِ: ۽ اَبْرَاهِيْمَ
 صَلَوَاتَا: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
 حَبِيْبِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُوْلِكَ النَّبِيِّ الْاُمَمِ
 وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ تَاْمِيَنَ هِي

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِحَبِيبِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَعْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ إِنَّكَ
 مُجِيبُ الدُّعَوَاتِ وَرَافِعُ الدَّرَجَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ : دُحَيْنِ هِيَ دُعَا هِيَ
 اللَّهُمَّ يَا رَبِّ افْعَلْ بِي وَبِهِمْ عَاجِلًا وَآجِلًا فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ افْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ لَهُ أَهْلٌ وَ
 لَا تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ لَهُ أَهْلٌ إِنَّكَ غَفُورٌ جَوَادٌ
 كَرِيمٌ مَلِكٌ بَرٌّ رَعُوفٌ رَحِيمٌ

اِحْلَان

ہم اپنی مسلمانان کی معلوم بھی تہ اس اپ
 شاہی بزار حیدر آباد سندھ دوکان
 کتابین جو کو لیو آہی جہنم قرآن شریف
 و پیا کتاب اسکولی و استیشنری سامان
 ہر قسم جا کتاب سندھ موجود آہی خریدار
 کی کفایت سائنس و ناویندا۔

آر۔ ایچ۔ احمد برادر س بکس
 پبلشر شاہی بزار حیدر آباد سندھ

آر ایچ۔ احمد براؤن بکسٹرز پبلشرز شاہی بازار
حیدرآباد

نالو : صاحب خان ميراڻي

ولد : بهادر علي

ادبي نالو : سورھ ميراڻي

جنم : 08.04.1975

جنم هنڌ : ڳوٺ ڪپڙو، تعلقو

رتوديرو، ضلعو لاڙڪاڻو.

حال ائڊريس : غريب آباد محلہ

نئون ديرو، تعلقو رتوديرو.

تعليم : M.A سنڌي

ڪرت : اسسٽنٽ سب انسپيڪٽر آف سنڌ پوليس

اڻ ڇپيل ڪتاب

ڌرتيءَ جا رکوالا (ٻارن لاءِ ناول) 1990ع

سائرسهس گجن (شاعري) 2021ع

برھ منجهارا بوند (شاعري) 2022ع

صاحب ديوان سنڌي شاعر (تحقيق) اڻ مڪمل

موبائل نمبر : 3919786 – 0344

3404488 – 0300

اي ميل : sahibkhanmirani0@gmail.com

سوره سنڌي ادب

صاحب خان سوره ميرائي

Cell No: 0344 3919786

0300 3404488